

JOAN BRAMSCH
ÎN NUMELE IUBIRII

CAPITOLUL 1

Zgâlțâitura bruscă o aruncă într-un colț al cabinei și știa. Știa. Liftul se blocase. Rămăsese blocată în lift. Închisă. Înnebunită, luptând împotriva isteriei care îi creștea în gâtlee, Savena își ținea pumnul încleștat lipit de gură. Dacă nu începea să țipe, nu trebuia să-și facă griji că nu avea să se mai oprească, se gândi ea.

Cutremurându-se, ferm hotărâtă să-și stăpânească teama care o copleșea, oftă adânc. Indignarea deveni arma ei.

— Foarte bine! S-au dus naibii șapte luni de terapie intensivă... ca să nu mai vorbim de banii care ar fi fost suficienți pentru a cumpăra o camionetă nouă, bombăni ea furioasă. Scumpule domn doctor E. Winkle. Așteaptă numai să pun mâinile pe gâtul dumatăle subțire de curcan. *„Ah, domnișoară Alexander, îl imită ea cu vocea răgușită de bătrân, ținând degetele unite la vârfuri. Te-ai vindecat de claustrofobie. N-o să te mai supere niciodată. Sunt sigur de asta”*.

Ca să fie sinceră, și ea crezuse acest lucru, deoarece, în ultimele trei luni, folosisese ascensorul fără probleme. Era ca o minune. Nu mai putuse să urce într-o cutie din aceea mișcătoare de când avusese zece ani și tatăl ei o închisese fără să vrea într-o debara. Se juca de-a v-ați ascunselea cu el. El crezuse că era alături jucându-se cu prietenii și plecase să

rezolve o treabă. Când se întorsese după o oră, o găsisese cuprinsă de isterie și îngrozită. Din ziua aceea fusese chinuită de coșmaruri și de frica de spații închise. În cele din urmă, ca persoană adultă, luase problema în propriile mâini și apelase la tratament. Părase să se fi vindecat.

„Să fim serioși, Savena, își zise ea. Pur și simplu, n-ai fost pusă în situația de a-ți reînvia vechile spaime... până acum!”

Aproape cuprinsă de frenezie, se plimba încoace și încolo în cușca ei de metal, asemeni unui animal înfricoșat, căutând o scăpare, deși știa că nu exista niciuna.

Frustrată, bătea cu pumnii și cu picioarele în pereți. Adunându-și forțele, strigă cât putu de tare:

— Domnule Goldblum, domnule Goldblum, s-a blocat liftul. Domnule Goldblum. Mă auzi? auzi vag răspunsul gutural al asociatului și vechiului ei prieten.

— Da, Savena. Te aud. Nu-ți fie frică, porumbițo. O să aduc imediat pe cineva. Încearcă să te gândești la altceva. N-o să dureze mult.

Ea răsuflă ușurată. Domnul Goldblum știa că era acolo. Slavă Domnului. Ce îi spusese? Ah, da. Să se gândească la altceva. Știa de spaima ei și o încurajase să urmeze un tratament. El însuși făcuse acest lucru când venise în America după ce scăpase dintr-un lagăr de concentrare nazist. Toată lumea are câte o spaimă lăuntrică secretă, îi spusese el. Ei bine, avea să-i urmeze sfatul. Avea să se gândească la altceva. Uitându-se la echipamentul pentru petrecere, trase un picior recipientului cu heliu, care se afla în mijlocul celulei.

— Tu, bidon de aer fierbinte, o să fii complicele meu de bunăvoie. Imediat după aceea, se apucă să umple baloanele de diverse culori.

Fiecare bucăţică de cauciuc lua proporţii imense, după care se auzea un şuiertat uşor în clipa în care lega balonul la un capăt. Asemeni unei cloşti, plescăia din limbă uitându-se absentă cum fiecare balon se înălţa spre tavanul celulei ei.

— Hei, băieţi, nu vă mai plângeţi. O să mergeţi la o petrecere de aniversare... sau aţi uitat?

Aşeză un balon galben ca soarele la gura bidonului şi îl umplu cu gaz. După ce îl leagă, îl lăsa să se înalţe.

— Perfect, tu eşti pentru Katie, fetiţa sărbătorită, spuse ea veselă. Eşti la fel de strălucitor ca ea, adăugă apoi şi se strâmbă autodispreţuitor. De asemenea, ai culoarea unui laş ca mine!

Trase de o minge albastră de lumină.

— Iar tu eşti pentru cât de tristă mă simt pentru că nu mi-am învins frica din copilărie... zise ea, după care luă un balon verde. Tu mă faci să fiu verde de invidie pentru că nu pot... şi, ah, fir-ar să fie! spuse ea atingând un balon roşu.

Şi văd roşu în faţa ochilor când mă gândesc la tot timpul, efortul şi banii pe care i-am irosit. Continuă disperată să umple balon după balon, până când acestea începură să-i atingă capul.

— La naiba! O pătură din baloane groasă de un metru şi ceva exclamă ea. Dacă n-o să primesc ajutor cât mai repede, o să fiu îngropată aici.

Fără să-şi dea seama că isteria îi controla gesturile, chicoti ca o nebună.

— Hei, nu-i o idee rea. Dacă o să mă pierd într-un nor de baloane, n-o să ştiu că sunt blocată.

Glasul îi deveni şi mai piţigăiat în timp ce încerca să uite de situaţia în care se afla. Pielea o frigea; degetele îi tremurau. Dar continuă să umple metodic balon după balon.

Asemeni unui ecou tremurător, începu să cânte încet: „*Era doar o păsărică într-o colivie de aur...*” Deodată, își înlocui spaima cu imaginația.

— Superman! El o să vină să mă salveze. O să treacă prin pereții ăștia ca prin carton. O să mă ia în brațe și o să mă poarte în zbor spre un loc unde o să fiu în siguranță.

Concentrându-se asupra acelei povești, și-l închipui pe Clark Kent intrând repede în cea mai apropiată cabină telefonică pentru a-și pune costumul de Superman cu câteva secunde înainte să vină în ajutorul ei.

— Superman, grăbește-te, te rog, șopti ea. Mi-e atât... de... frică. Deodată, prin ceața spaimei ei și prin norul de baloane de deasupra capului, auzi niște râcâieli. Apoi, o voce îi ajunse la urechi.

— Ce n-ai... mormăi un bariton surprins:

În aceeași clipă, mulțimea de baloane multicolore ieșiră prin deschizătura din tavan. Cineva, un bărbat deschisese trapa. Imediat, Savena începu să sară de pe un picior pe altul, complet înnebunită de bucurie.

— Ah, salvează-mă, Superman. Salvează-mă, te rog. Majoritatea baloanelor ieșiseră când chipul frumos și întrebător al unui bărbat apăru deasupra capului ei. Părul de culoarea nisipului îi căzuse pe fruntea lată și, în ochii lui de un albastru metalic, licăriră lumini argintii când pe buze îi apăru un zâmbet generos și strălucitor.

— E vreo petrecere particulară sau pot să-mi dau drumul?

Regăsindu-și graiul și încercând din răsputeri să-și stăpânească emoțiile din nou, ea răspunse cu nonșalanță:

— Sunt doar eu împreună cu vreo duzină de alter-ego-uri ale mele. Ne pierdeam timpul până când venea

cineva să ne salveze, zise ea înghițindu-și un suspin neașteptat. O să ne salvezi, nu-i așa?

Fără un cuvânt, contactul ei cu restul rasei umane dispăru, fiind înlocuit de două picioare încălțate în adidași Nike. Două picioare lungi, bronzate și păroase, care se pierdeau sub o pereche de pantaloni scurți, albaștri. Dintr-o săritură, se materializa și restul trupului acelui superb vizitator. Ea nu era chiar atât de proastă, încât să nu recunoască un specimen rar de frumusețe masculină atunci când îl vedea. Bustul lui bine definit era îmbrăcat într-un tricou de aceeași culoare cu șortul.

Câteva smocuri de păr auriu îi atraseră privirea Savenei spre pieptul și gâtul lui puternic, apoi spre brațele musculoase și mâinile mari, care erau proptite pe șoldurile înguste. Dumnezeu! telegrafie creierul ei cu litere de neon de o șchioapă. Când îi văzu ochii plini de amuzament, înghiți în sec din nou, de data aceasta simțind o cu totul altă emoție. În realitate, avea impresia că un curcubeu explodează în ființa ei. Începu să vorbească imediat pentru a ascunde acea atracție inexplicabilă. Ei bine, nu chiar inexplicabilă.

— Drăguț din partea ta că ai trecut pe-aici, spuse ea, și el zâmbi larg. Dar nu cumva ți-ai uitat mantia? De fapt, ți-ai uitat tot costumul. Ochii lui adumbriți de gene aurii se făcură mici, semn că se gândea la vorbele ei. Oare experiența aceea o făcuse să se țicnească? apoi își înălță sprâncenele, înțelegând. Superman!

— M-am grăbit să ajung la tine, scumpo, spuse el râzând și măsurând-o din cap până în picioare. Trebuie să recunosc că nu arăți ca o domnișoară la ananghie.

Ești un adevărat clown! Ea se încruntă când îl auzi și se îndreptă imediat.

— Sunt Savvy (înțelept), zise ea.

— Sunt convins! spuse el râzând amuzat.

— Vreau să spun că ăsta e numele meu. Mă numesc Savena și aproape toată lumea îmi spune Savvy.

Își trecu mâneca în dungi purpurii peste față și abia în clipa aceea își aminti că era costumată pentru petrecerea lui Katie. Cu fața vopsită în alb și cu peruca, roșie, era chiar un clown! Se forță să-i întâlnească privirea. Roși puternic, dar el nu putea să vadă acest lucru din cauza vopselei. Acest lucru o bucura.

— Ah, murmură ea. Am înțeles. Credeam că vrei să spui că sunt nebună... sau cam așa ceva. Își coborî privirea și rămase tremurând în fața lui. El se opri din râs imediat. Își dădu seama că puștoaica era speriată de moarte. Încerca să se stăpânească folosind cuvinte dure și bravând”. *Ei, Brady, fă ceva! Își spuse el, înainte ca ea să se prăbușească sub ochii tăi*”. Fără să se gândească la buna cuviință sau înțelepciune, o îmbrățișă pe Savvy, strângând-o la piept și mângâind-o pe spate cu o mână ușoară și fermă.

— E-n regulă acum, Savvy. O să ieșim de-aici peste puțin timp. Domnul Goldblum i-a sunat pe proprietari și ei or să trimită pe cineva să repare liftul.

Îngrozită din nou, ea îi înconjură mijlocul cu brațele și se agăță de el cu o forță supraomenească.

— Vrei să spui că nu putem pleca acum? gemu ea începând să sughiță și să scâncească de frică.

— Șșt, e-n regulă, crede-mă. Dacă vrei, putem să ieșim pe sus, dar e cam înspăimântător. Vezi tu, îi explică el cu blândețe, suntem blocați între etaje și în niciun caz nu pot să deschid ușile. Va trebui să așteptăm ca depanatorul să miște liftul într-un sens sau altul. Vrei să încercăm?

— Nu, nu, nu, nu! zise ea repede, tremurând din tot corpul. Ține-mă în brațe doar. Ține-mă atât de strâns, încât să uit că sunt tot blocată în lift.

Simți cum o strânge și mai tare și îi răspunse cu toată energia care îi mai rămăsese. Ca o femeie care se îneca se agăță de trupul lui puternic, iar el o înconjură cu brațele, oferindu-i o senzație de siguranță și ajutând-o în tăcere să lupte cu propriii ei demoni.

— Nici măcar nu-ți știu numele adevărat, șopti ea deodată.

— Nimeni nu știe care e numele adevărat al lui Superman, scumpo. O simți devenind ușor rigidă în brațele lui, dar nu știa dacă acest lucru se întâmplase datorită tachinării lui sau datorită faptului că îi spusese „scumpo”. Unele femei detestau acea formă de alint banală și el încercase să nu mai folosească acel cuvânt nevinovat, dar demodat.

„N-o spune dacă n-o simți cu adevărat”, îi spusese una din femeile cu care se întâlnise recent. Încercă repede să o facă să se relaxeze din nou.

— Ce-ar fi să-ncerci să ghicești care e numele meu, Savvy? zise el și ea încuviință. Perfect, o să-ți dau un indiciu. Numele meu este deasupra noastră.

Ea își frecă fața de pieptul lui, adulmecându-i pielea, savurându-i parfumul, simțind cum părul îi gâdilă nasul vopsit în roșu prin tricou. Avea impresia că nu avea să se mai simtă în siguranță complet până când nu ieșea de acolo... sau până când nu intra pe sub pielea bronzată a acelui bărbat superb.

El deveni conștient de mișcările ei. Acestea erau total neașteptate, dar, cu siguranță, plăcute. Trăgând-o și mai

aproape, își depărta picioarele pentru a avea un echilibru mai bun ca să-i poată susține toată greutatea. Bănuia că ei îi era frică. Dar îi dădea o senzație extrem de plăcută, după cum remarcă libidoul lui care începea să se trezească. Clovn sau nu, sub costumul acela voluminos se ascundea o femeie senzuală!

— Hei, o muștră el ușor. Nu joci, Savvy. Am spus că numele meu e deasupra noastră. Nu vrei nici măcar să încerci?

Ea începea să simtă o căldură în tot corpul. Spaima îi acutizase toate emoțiile și, deodată, avea chef să facă dragoste. Era ridicol, își spuse ea muștrător.

Fortându-se să gândească, repetă indiciul oferit de el.

— Numele tău e deasupra noastră, zise ea și, ridicând capul, se uită la ochii lui albaștri – oare și înainte fuseseră atât de profunzi și de întunecați? –, după care privi spre deschizătură și icni. Numele tău e Shaft? Râsul lui îi încântă trupul.

— Bănuiesc că n-a fost un indiciu tocmai bun, zise el lipindu-i capul din nou de pieptul lui. Trebuia să spui „Sky” (cer). Numele e Skylar, dar toată lumea – și vreau să spun absolut toată lumea – ar face bine să-mi spună Sky.

Era limpede că ea nu se liniștise complet când chicoti ca o nebună.

— Sky! Și ai picat din senin ca să mă salvezi. Minunat! E absolut minunat... și tu ești minunat... și eu încep să mă simt minunat... și...

Fiecare frază era rostită cu o intensitate și un volum din ce în ce mai mari. Sky nu putu să facă altceva decât să o sărute apăsător. O sărută cu tot ce avea în el.

Trebuia, își spuse el. Femeia începu să i se

împotrivească, dar el o ținu ferm, nelăsând-o să scape de sărutul lui din ce în ce mai profund. Deodată, ea încetă să mai opună rezistență. Cu un țipăt sălbatic ce vibra în gura lui și până în vârfurile degetelor lui de la picioare, ea cedă și se lipi de el, încercând să își pună în aplicare intenția de a căuta siguranță în adâncul trupului lui.

Reacția ei neînhibată la sărutul lui avu efectul apropierei unui băț de chibrit de un butoi cu praf de pușcă. El reacționa ca orice bărbat sănătos – fu cât pe ce să explodeze! Geamătul lui de satisfacție și surprindere îi stârni și mai mult simțurile lui Savvy. Când îi simți trupul tare răspunzând trupului ei, se împinse în față și îi frământă brațele musculoase. Apoi, lăsând mâinile în jos, își afundă degetele în fesele lui tari și își plimbă unghiile pe marginea șortului subțire. După aceea, urcă din ce în ce mai mult, până când putu să-i exploreze șoldurile înguste. Și când, fără niciun pic de ezitare, își strecură limba printre dinții lui, începând un duel intens, el o ridică lipind-o de membrul său care căpăta dimensiuni din ce în ce mai mari. Cu mișcări erotice, ea începu să se rotească, excitându-se incredibil de mult. Fortându-i gura să se deschidă mai mult, el își afundă limba insistentă înăuntru și îi bău lacom dulceața. Genunchii ei cedară.

Cutremurându-se, ea începu să se lase în jos, la pământ, șoptind disperată la pieptul lui.

— Tot mi-e frică, zise ea, ascunzându-și fața în tricoul lui și lacrimile îi șiroiau pe chipul vopsit, picurând albe din bărbia ei. Nu-i de-ajuns. Nu pot să uit unde sunt. Ajută-mă, Sky. Te rog... fă-mă să uit, spuse ea trăgându-l de brațe isterică. Atinge-mă, te rog, Sky. Atinge-mă. Trebuie să știu că nu sunt singură.

Cuvintele ei îi distruseră și ultima fărâmbă de control și se ghemui într-un colț al liftului, trăgând-o pe genunchi. Destinul prelua controlul și amplifică momentul.

Lumina se stinse brusc. Imediat, Savvy începu să geamă de frică, dar Sky continuă să o țină strâns, murmurând liniștitor.

— E-n regulă, Savvy. Asta înseamnă că depanatorul e aici și s-a apucat de lucru. Închide ochii și așa n-o să vezi că e întuneric, îi spuse el, amintindu-și cuvintele pe care le folosea mama lui când era mic și, uneori, se temea de întuneric. Ai închis ochii? o întreabă el și îi atinse pleoapele, observând că ea îi urmase sfatul.

Dar, deodată, îi simți ochii deschizându-se chiar sub degetele lui.

— Nu pot, Sky. Mi-e frică.

— O să te ajut eu zise el și, lăsând capul în jos, o sărută, știind instinctiv că ea avea să închidă ochii la atingerea lui.

Pasiunea puse stăpânire pe ea din nou și se lipi de el, încercând să uite de groaza care îi tortura sufletul. El coopera cât de bine putu. Flacăra care se aprinse între ei nu-i lăsă timp lui Sky să-și cerceteze motivele. Își plimbă degetele în sus și în jos pe brațele ei și o strânse la piept, masându-i spatele rigid. Ea se desprinsă de el și îi trase mâna pe sân, implorându-l în tăcere să o mângâie. Tremură sub palma lui când îi simți atingerea fierbinte. Sărutul lor se aprofunda și ea gemu cuprinsă de delir, strângându-l și mai mult de gât când el își plimbă degetul mare peste sfârcul ei, după care îl frecă până când îl făcu să se întărească. Nivelul ridicat al emoțiilor ei o făcu să plângă iarăși și se tot mișcă până când ajunse să-i încalece soldurile. Această mișcare bruscă aproape că îl făcu pe Sky să plângă de frustrare.

— Nu, Savvy, nu o să meargă. Mă simt prea bine, zise el cu un glas răgușit.

Se chinui să-și regleze respirația, scoțând tot felul de sunete de fiecare dată când inhala. Simțea cum îl părăsește puterea de stăpânire, ca și cum cineva ar fi scos dopul emoțiilor lui clocotitoare. Strângând din dinți, o lăsă jos și se întinse lângă trupul ei care se zvârcolea. Știind că trebuia să existe o modalitate de a intra în costumul acela de clown, își trecu degetele cu febrilitate peste partea din față și găsi un fermoar. Ea continuă să-i mângâie pieptul. Când acest lucru nu îi satisfăcu nevoia de contact fizic, îi scoase tricoul din pantaloni, torcând ușor când îi simți părul de pe piept și sfârcurile tari. Respirând întretăiat, Sky se aplecă peste trupul ei cald și își strecură mâna înăuntrul costumului. Simți că se sufocă și o dorință fierbinte puse stăpânire pe el în clipa în care îi simți pielea. Ea nu purta decât un sutien de dantelă și o pereche de bikini. Atingerea lui sigură o făcu să-și piardă controlul aproape complet.

Îl trase cu putere spre ea și, în același timp, își înălță fața în căutarea buzelor lui.

Pentru o clipă, Sky se dezlănțui atât de tare, încât avu impresia că avea să se autodistrugă, chiar dacă avusese grijă să-și țină torsul departe de șoldurile ei unduitoare. Apoi, încetă să mai gândească și începu să se miște doar din instinct, aprofundând sărutul.

„Numai să nu se aprindă lumina din nou până când nu se termină totul, își spuse el rugător. Zice că de asta are nevoie. Lasă-mă s-o ajut, Doamne... Înainte să revină cu picioarele pe pământ. O să fie și așa destul de rău. Să nu fie umilită de o întrerupere”.

Destinul zâmbi din nou. Cei doi rămaseră învăluiți în

beznă. Savvy nu încetă să-i maseze mușchii tari sau să-și plimbe degetele prin părul lui de pe piept. Sky știa că încearcă disperată să-și ascundă panica prin pasiune, dar simțea că nu reușește decât parțial. Realitatea își tot făcea simțită prezența; era tot închisă într-o cutie neagră. Măcar dacă ar fi existat o cale prin care să o ajute să scape psihic...

— Savvy, o să te iau într-o scurtă călătorie imaginară. Vreau să te gândești la locul secret despre care o să-ți vorbesc. Vino cu mine și o să te eliberez. Înțelegi ce spun, Savvy? Ea încuviință și el începu să vorbească în timp ce o mângâia cu blândețe. Imaginează-ți o pajiște întinsă și acoperită de iarbă care se unduiește în adierea vântului. Simți soarele și vântul pe piele. Te răcorește și te încălzește în același timp. Uită-te în jur. Vezi florile de câmp? Sunt albastrele și mai încolo e un stejar bătrân care nu așteaptă decât să ne apere de soarele puternic de la amiază.

În timp ce el vorbea, ea simțea cum se relaxează încetul cu încetul, iar el continua să-i mângâie sânii tari cu mișcări sigure.

— Hai să ne-ndreptăm spre copac, Savvy. Mergi alături de mine și simți firele lungi de iarbă cum îți ating picioarele goale. Ai grijă că e o groapă!

Fu răsplătit cu un chicotit ușor pentru eforturile lui.

— Acum întinde-te lângă mine. Stai în brațele mele și privește în jur. Poți să vezi pe o distanță de mile întregi, până în punctul în care pământul se unește cu înaltul cerului, la orizont. Suntem singuri în locul ăsta. Atât de întins, de mare, de liber. Aici nu există garduri, numai libertate. Putem să zburăm spre cer și să ne jucăm printre norii pufoși. Zboară cu mine, Savvy.

Cuvintele lui erau niște șoaapte purtate de briza verii.

Apoi, atingerea lui se schimbă și pielea ei răspunse. Începu să geamă ușor. Gura lui îi captură suspinele, înecându-le. Nimeni nu putea să știe că acest lucru se întâmpla. Nimeni n-ar fi ghicit vreodată ce se petrecea pe podeaua unui ascensor vechi cufundat în întuneric. Avea să fie secretul lor. Sky spera doar ca ea să nu îl urască mai târziu: Continuă să-și facă datoria atât de plăcută, venerându-i sânii, plimbându-și degetele în jurul sfârcurilor ei întărite, întrebându-se dacă avea să aibă ocazia să vadă dacă erau trandafirii și puțin cafenii, își lăsă imaginația să alcătuiască un tablou al trupului ei gol întins plin de grație într-un pat cu așternuturi din mătase albă ca laptele. Inima îi bătea cu putere, la fel ca a ei. Măcar dacă ar fi fost sigur că nu aveau să fie întrerupți, își spuse el aproape înnebunit de dorința de a o poseda. Savvy nu se gândea la nimic. Trupul ei o făcuse să uite de teamă și îi dirija acțiunile în totalitate. Când îi simți mâna lunecând din ce în ce mai jos, depărta picioarele fără nicio ezitare și îi primi atingerea încântată. Nu se gândea. Nu voia să mai gândească vreodată. Nu voia decât să simtă. Și era mai bine, pentru că atingerea lui era fermecătoare.

Trupul ei se înfiora și se arcui când el se lipi de sânii ei calzi, ținând-o strâns, cu fermitate, în siguranță. Era atât de bine în brațele lui. Gura lui continua să o acopere pe a ei, capturând toate sunetele pe care le scotea. Încet-încet, ea se relaxa, isteria de mai devreme fiind înlocuită de o mulțumire languroasă.

Până când se aprinse lumina din nou, Sky îi încheiase costumul la loc și o ținea cu tandrețe în brațe într-un colț al liftului. Îi sărută vârful nasului și zâmbi amuzat când îi văzu fața mânjită de lacrimi. Era sigur că nu avea să mai urce vreodată într-un lift fără să-și amintească de experiența

aceea!

Atunci auzi zgomote deasupra și știi că trebuia să se pregătească să înfrunte sentimentele lui Savvy când ea avea să realizeze cum reacționase. Spera numai să nu fie prea dură cu ea însăși. Pentru el fusese o misiune nemaipomenită.

— Hei! Sunteți bine acolo jos? se auzi strigând o voce aspră de deasupra lor.

— Da, Mac, suntem bine, spuse Sky, ridicându-se fără efort și trăgând-o și pe Savvy. Ce zici, bătrâne? Pornești chestia asta sau nu?

— Ar fi trebuit să-mi dau seama că tu ești, Brady. Ești cu adevărat cavaler alb, nu? Întotdeauna apari când sunt probleme, spuse omul râzând. Poți să pleci oricând vrei să apeși pe buton, Sky iar râse din nou, bucurându-se că avea ocazia să-l șicaneze pe Brady fără ca acesta să poată reacționa.

— O să mai vină vremea când o să-mi ceri un serviciu, Henry, zise Sky și, aplecându-se pe lângă Savvy, apăsă pe butonul pe care scria „P”.

Cu o zgâlțâitură, liftul își începu coborârea încet. Sky o simți cutremurându-se și se aplecă să-i șoptească la ureche:

— Totul o să fie în regulă, Savvy. Mai avem puțin și ieșim. Viața începea să revină în trupul ei. Încă se mai simțea ca și cum ar fi fost prinsă într-un alt timp, dar își ridică privirea și se uită – se uită cu adevărat – la salvatorul ei. Deodată, icni îngrozită.

— Fața ta! Și gâtul! Și pieptul! Ești plin de fard de la mine! Sky se uită în jos exasperat.

— Fir-ar să fie! Asta-mi mai lipsea. Or să râdă de mine săptămâni în șir.

— Repede! Dă-mi voie să te ajut, zise ea și,

smulgându-și gulerul din volănașe al costumului, se apucă să-l șteargă. Ah, ce bine ar fi fost dacă aș fi avut niște cremă, se plânse, frecându-i gura și gâtul.

Deși se grăbea, era bucuroasă că liftul cobora atât de încet. Apoi îi văzu tricoul.

— Tricoul! Și el e murdar.

— Asta pot s-o rezolv ușor. Dă-te mai încolo, zise el și, în cea mai mare viteză, își scoase tricoul, îl întoarse pe partea cealaltă și și-l puse la loc, răsuflând ușurat. Așa. Acum n-or să mai aibă de ce să glumească pe seama mea.

Când se uită din nou la ea, văzu că își frângea mâinile și gемеа ușor.

„Ei, Brady, asta a fost, își spuse el. Începe să-și amintească... și probabil că se simte ca naiba”. Întinse mâna și o bătu pe umăr cu blândețe.

— Hei, nu te mai gânde. Erai șocată și speriată. Ea continuă să-și frângă mâinile.

— Oh, Doamne! Mi-e atât de rușine. Îmi vine să mor!

Când el încercă să-i ia mâna, ea sări ca arsă.

— Dacă o să mai ai vreo criză de isterie, o să folosesc altă tactică... o să te arunc în apă rece, spuse el zâmbind când o auzi chicotind nervos. Haide. Uită tot. Ai reușit cu brio. Și, după cum arată gulerul ăla, și eu la fel!

Ea râse de data aceasta, spre bucuria lui. Spera că simțul umorului avea să o ajute să rămână stăpână pe sine în clipa în care ușile aveau să se deschidă și o mulțime de curioși aveau să-i apară în față.

— Uită că s-a-ntâmplat ceva, zise el. În clipa aceea, ușile se deschiseră.

— Savena, porumbița mea. Ești bine? Am fost atât de îngrijorat pentru tine. Speram că Sky o să ne ajute, spuse

domnul Goldblum privind-o îngrijorat.

Neștiind cât de mult adevăr spusese, crezu că ea era gata să se prăbușească de teamă, nu de rușine.

— Gata, gata, scumpa mea. Ești în siguranță acum.

Sky ceru să se elibereze drumul până la ieșire și o luă pe Savvy pe după mijloc, conducând-o afară: Domnul Goldblum o ținea de mână patern. Ajungând afară, pe trotuar, ea trase aer adânc în piept în ciuda căldurii și încercă să se liniștească. După câteva minute, vru să se întoarcă înapoi.

— Bidonul și cutia cu baloane. Trebuie să le aduc în camionetă. Aniversarea lui Katie.

— Nu cred că ești în stare să conduci, spuse Sky încet. Ai tras o sperietură zdravănă.

— Nu pot s-o dezamăgesc pe Katie, zise ea cu un calm artificial. Am o treabă de făcut.

În câteva minute, cu ajutorul lui Sky, urcă lucrurile în camionetă și trecu la volan. Trupul încă îi mai pulsa din cauza unei frici neîntemeiate și unei pasiuni inacceptabile. Nu putea să-l privească pe Sky în ochi.

— Ăăă... domnule Brady, aș vrea să știi că în viața mea nu m-am simțit atât de jenată, spuse ea încet. Nu pot să explic... gestul meu, nici față de mine însămi. Te rog să mă scuzi. Știu că te-am pus într-o situație extrem de neplăcută.

Râsul lui ușor o făcu să-și ridice capul brusc.

— Țsta e un lucru pe care nu pot să-l neg, Savvy. Data viitoare hai să renunțăm la costum și la fardurile alea lipicioase. Lacrimile îi astupau vederea, dar porni motorul.

— N-o să mai existe o dată viitoare, domnule Brady. Eu nu sunt așa.

Imediat după aceea, porni, dar tot îl mai auzi pe Sky

răspunzând:

— Crezi că nu știi asta, femeie?

Cum ajunsese la petrecere era un mister pe care Savvy nu încercă să-l dezlege. Conduse ca un robot până la adresa respectivă. Înainte să coboare, se strecură între scaunele din față și își puse repede celălalt costum, tot purpuriu, dar cu buline. În minte i se perindau tot soiul de gânduri. Cum naiba de putuse să-și piardă mințile în asemenea hal? Se făcuse de râs îngrozitor și își dorea să nu-l mai revadă niciodată pe domnul Skylar Brady. N-ar fi suportat privirea lui. Probabil că acum se distra de minune, gândindu-se la întâlnirea lor spontană. *„Chiar l-am implorat să mă atingă?”* Cum putuse să facă așa ceva? De vină fusese oare, numai frica? se întrebă ea cu sinceritate. Nu i se păruse un tip superb în clipa în care el își dăduse drumul în cabină? Dar ea era îngrozitor de speriată. Pradă torturii lăuntrice, se fardă din nou și își îndreptă peruca roșie.

„Proasto, se muștră ea. Când ți-ai pierdut stăpânirea de sine din cauza claustrofobiei, ai pierdut totul. Probabil că îți închipuise că ești o prostituată căreia îi place să se costumeze ciudat”. Acel ultim gând o durea mai mult decât ar fi vrut să recunoască. Impunându-și să revină la realitate, sări pe ușa din spate a camionetei și intră în rol. În niciun caz nu putea să-și dezamăgească micuța prietenă, pe Katie. Doar era ziua ei. În acest timp, Sky traversă strada spre sala de gimnastică, unde vechiul său prieten, domnul Goldblum, îl găsisese mai devreme.

După ce se duse la toaletă pentru a îndepărta și ultimele urme de fard și pentru a-și schimba tricoul, începu să alerge pe pista din interior. Fără niciun pic de efort, își lăsă trupul să preia controlul. Lungi pasul și începu să se

gândească.

De ce naiba îi spusese că avea să mai fie o dată viitoare? Numai cu puțin timp în urmă îi spusese să uite totul. Nici măcar nu o cunoștea. Nici nu putea să-și închipuie cum arăta fără vopselele acelea pe față. *„Ah, dar știi cum e la pipăit, îi aminti o anumită parte a trupului. Are o piele ca satinul. E catifelată și tremurătoare. Și e plină de foc”*.

Gâfâi mai mult din cauza gândurilor decât a oboselii. Simțise vreo altă femeie mai dornică sub atingerea lui? În întuneric, uitase că răspundea rugăminții unei femei înspăimântate și înveșmântate într-un costum de clown. Se forță să alerge mai repede.

Niciodată nu se simțise atât de neîmplinit. *„Aleargă, Brady”*, își porunci el. Trebuia să uite. Să uite că voia să o cunoască intim. Nici nu avea să se mai apropie de el acum. Practic îi spusese că nu mai voia să-l vadă niciodată.

Da, dar, dacă s-ar fi răzgândit, cum ar fi fost să facă dragoste cu ea oare? Dumnezeu! Și continuă să alerge până când fu gata să se prăbușească de oboseală. Totuși, mintea lui neobosită nu pierduse nicio clipă șirul gândurilor.

Oare, senzația de amețeală se datora numai lipsei de oxigen sau faptului că se tot gândea la Savvy, la cel mai sexy clown din oraș?

CAPITOLUL 2

Săptămânile caniculare trecură una după alta până când soarele arzător de august încetini orice activitate din Tulsa. Toate ființele se ascundeau de căldura sufocantă. Nu mai plouase de o lună, nici măcar ușor. Nu părea să se întrevadă nimic la orizont și Savvy se topea sub machiajul de

clown ori de câte ori trebuia să se ducă la o petrecere de aniversare după-amiaza sau când se prezenta cu baloanele ei viu colorate la câte un eveniment în aer liber.

Chiar și atunci când făcea jogging în fiecare dimineață la șase împreună cu cea mai bună prietenă a ei, Teri Pegasus, era learcă de sudoare după ce alerga numai o distanță mică. Teri era o femeie blondă, înaltă și slabă. Tenul ei de nordică era în contrast cu originea ei greacă. Avea tot douăzeci și șase de ani și lucra pentru o companie petrolieră. Spunea mereu că nu putea fi „femeie” sau „persoană”, deoarece femeile constituiau numai patru la sută din profesie.

— Dar o să vină și vremea mea, domnișoară Alexander, o să vezi, spunea ea în timp ce încerca să-și recapete răsuflarea pentru a ține pasul cu prietena ei mai scundă, dar mai rezistentă.

Savvy o admira pe Teri pentru cum arăta. De fapt, aproape că o invidia, că nu avea să ajungă niciodată atât de zveltă. Savvy își petrecuse o mare parte din timp dezvoltându-și mușchii. Era o atletă și, deși se considera amatoare putea să bată mulți bărbați care o provocau la o partidă de tenis de perete. Era bună și o știa, dar nu se culca niciodată pe o ureche, ci continua să ridice greutatea pentru a se menține în formă. Teri o asigura tot timpul că era cea mai feminină femeie pe care o cunoscuse vreodată.

— Te simți bine în corpul tău frumos, spunea ea. Cine ar putea să ceară mai mult?

Lui Savvy îi plăcea foarte mult competiția. Nu acesta fusese motivul pentru care se hotărâse să pornească propria afacere? Oferirea de divertisment și organizarea de decor pentru evenimente publice și particulare îi aducea profituri și asta numai după șase luni. Pentru că încă nu își permitea

publicitatea la o scară mai largă, era încântată de laudele entuziaste ale clienților ei, ceea ce ducea la recomandări din gură în gură. Nu regreta niciun moment hotărârea luată; nu avea timp să o facă. Era prea ocupată cu satisfacerea unei nevoi în cadrul comunității. Mintea ei părea în permanență ocupată cu probleme de logistică pentru următorul contract sau cu liste de lucruri de care avea nevoie domnul Goldblum. Experiența îngrozitoare pe care o grăise în liftul din clădirea în care lucra el îi făcuse să revină la vechiul mod de a face afaceri. Ea urca pe scări până la etajul șase unde el își avea biroul, îi dădea comanda și, apoi, cobora din nou și îl aștepta să-i aducă lucrurile cerute. O asigurase că nu îl deranja. Înțelegea. Și Savvy îl binecuvânta pentru sufletul lui bun și milostiv. Deși era ocupată în permanență, imaginea lui Skylar Brady nu era niciodată departe de gândurile ei. Adesea, fără să se gândească în mod conștient la evenimentele din ziua aceea îngrozitoare, chipul zâmbitor al lui Sky îi apărea în minte. Uneori zâmbea visătoare, alteori, roșea jenată. Nu credea că este un tip superb. „*E mai degrabă nostim!*” își spunea ea. Aproape ca un spiriduș irlandez în mărime naturală. De ce nu? Trebuia să fie irlandez din moment ce se numea Brady.

Deodată, se scutura brusc și îi alunga imaginea din minte. Totuși, niciodată nu rămânea departe prea mult timp. Zâmbetul lui plin de neastâmpăr era gata oricând să-i răsară în fața ochilor minții, în realitate, nu voia să se gândească la el sau la ce se întâmplase când rămăsese blocată în lift cu el. Însă, el continua să-i invadeze gândurile. „*La naiba, lasă-mă-n pace, Skylar*”, zicea ea. Apoi râdea ușor, căci își amintea avertismentul lui. „*Și toată lumea ar face bine să-mi spună Sky*”.

Pe de altă parte, pe Sky îl încânta faptul că se gândea tot timpul la Savvy. A doua zi vorbise cu domnul Goldblum, de la care aflate numele ei întreg și unde locuia. Și nu îi scăpase licărul din ochii albaștri și plini de viață ai prietenului său. Cu toate acestea, Sky îl rugase pe domnul Goldblum să nu pomenească nimic de interesul lui față de Savvy. Zâmbind fericit, bătrânul își dăduse cuvântul repede. Îi plăcea să ia parte la investigația lui Sky.

— Buzele-mi sunt pecetluite.

Sky descoperi încântat că Savvy locuia în cartierul lui, la numai o milă distanță de propria-i casă. Astfel că îi era foarte ușor să treacă pe lângă locuința ei cel puțin o dată în timpul turei serviciului, fiind detectiv de poliție. Nu avea deloc un program fix. Uneori îi zărea camioneta purpurie în parcare, ieșind în evidență dintre celelalte mașini bine îngrijite ale vecinilor. De multe ori, însă, nu era acolo. De patru ori în tot atâtea săptămâni o văzuse pe Savvy coborând din camionetă, dar nu avusese niciodată norocul să o vadă fără costumul de clown. Când bombănea supărat despre ghinionul său, partenerul lui îl șicana.

— Probabil că e atât de urâtă, încât nu iese niciodată fără fața ei de clown, Brady!

Sky râdea.

— Ascultă, Connelly, are un corp care ar face o paradă de Sf. Patrick să se oprească, așa că de ce n-ar avea și un chip pe măsură?

Putea să stea de vorbă cu Jake Connelly. Erau parteneri. Trecând împreună prin situații mai mult sau mai puțin periculoase, îi lega o camaraderie ce excludea orice gând că unul din ei ar fi putut să dea vreo informație personală celorlalți colegi. Își încredințau viața unul

celuilalt; își destăinuiau secrete.

— De ce naiba nu te duci s-o inviți la masă? Ce zici?

— Nici nu-ți închipui cât de mult aş vrea să pot, dar nu cred că s-ar bucura prea mult să mă vadă.

— Ce i-ai făcut în lift? Nu-mi închipui că ai putea să profiți de o femeie înspăimântată. Nu e stilul tău.

Sky se bucură să afle că partenerul lui încă îl mai considera un tip integru. În trecut, unele din legendarele sale escapade amenințaseră să-i mânjească acea imagine, dar, înainte de toate, un om de onoare.

— Ai dreptate, Connelly. Nu e stilul meu, dar atât de speriată, încât amintirile ei trebuie să fie deformate din cauza spaimei. Nu vrea să mă mai vadă în viața ei.

Oftă exasperat. Ce naiba avea să facă în legătură cu dorința aceea puternică de a o cunoaște mai bine? Frustrarea era ceva neobișnuit pentru el. În general, era un tip care acționa. Și nu acest lucru îl amestecase în afacerea aceea de la început?

Simțindu-i starea de confuzie, Connelly încercă să-l trezească la realitate. Îl lovi ușor în umărul încordat. Pumnul lui Connelly putea să lase pe cineva fără cunoștință foarte ușor. Era un individ solid, cu un chip brăzdat de cute, care văzuse multe tragedii. Dar liniile din colțurile ochilor aproape negri arătau, de asemenea, că știa să râdă și să se bucure de viață din plin.

— Brady, parcă ai fi un câine în călduri. Dacă nu încetezi, o să fiu nevoit să te duc acasă în pauza de prânz, ca să înoți puțin în piscină și să te liniștești. Și va trebui să-i fac o vizită neanunțată iubitei mele Maggie. Râsul lui semăna mai mult cu un mârâit decât cu un sunet de voie bună.

— La naiba, nu-i deloc o idee rea, adăugă apoi hotărât.

Sky luă o țigară din pachetul vechi de o săptămână. Deși se hotărâse să renunțe la acel obicei murdar, își dădu seama că, în ultima lună, fumase mai mult decât în ultimele trei. Dădu fumul afară încet și încercă să se relaxeze.

— Nevasta aia drăguță a ta nu s-a săturat încă de atenția pe care i-o acorzi? Îl tachina el. Ai deja patru copii, maniac sexual ce ești. Trebuie să fie extenuată.

— E cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată, prietene, și știi asta foarte bine. Dumnezeu știe de ce, dar mă iubește, spuse Connelly și râse cu poftă. Și, din moment ce am descoperit ce anume o făcea să rămână însărcinată, nu trebuie să ne mai facem griji.

— Ți-a trebuit destul timp, geniule. Aș fi putut să te lămuresc de ani de zile.

— Vrei să spui că tu cunoșteai motivul? Expresia lui de uimire studiată îl făcu pe Sky să râdă în hohote și să arunce țigara.

Mai târziu în cursul aceleiași după-amiezi, Savvy intra cu camioneta în parcare. Tocmai cobora cu câteva baloane foarte mari, când fu salută de o vecină.

— Iu-huu! Savena, scumpo. Ce mai faci în ziua asta superbă?

Savvy îi făcu cu mâna femeii mărunte și cu părul alb care venea spre ea și se întrebă cum putea doamna Montworthy să arate atât de senină de în largul ei. Probabil că, folosea elixiruri secrete ca apa de trandafiri, de exemplu, și bea litri întregi de julep de mentă, își spuse ea. Doamna Montworthy era o sudistă pe care nu părea să o deranjeze niciodată nimic.

— Mi-e foarte cald, draga mea, spuse Savvy sinceră. Cum de reușești să fii proaspătă? Femeia mai în vârstă zâmbi

și își dădu la o parte o şuviță de păr argintie de pe obrazul neted.

— Ei, draga mea. În primul rând, nu mă plimb pe străzi cu machiaj de clown.

— Nici măcar nu transpiri, absolut deloc!

— Doamnele din sud nu au voie să transpire, Savena. E ceva ce avem în gene.

— Te iubesc, zise Savvy, aproape convinsă că spunea adevărul. Doamna Montworthy o bătu pe mână prietenește, acela fiind modul ei de a-i întoarce mesajul.

— Ce-ai zice să mergem împreună să bem un ceai cu gheață la complexul din colț, scumpa mea? Trebuie să recunosc că ești complet sfârșită. Tocmai mi-am încasat banii de pe asigurările sociale și simt că aș face ceva extravagant.

Savvy știa că prietena ei trăia dintr-un venit fix. Nu voia să o facă să-și cheltuie banii, dar nu voia nici să-i rănească sentimentele. Fiecare om are mândria lui.

— Mi-ar face plăcere, scumpă doamnă. Dar trebuie să trec întâi pe acasă să mă curăț. Te superi? Sunt gata în zece minute. Vino cu mine înăuntru la răcoare.

Doamna Montworthy scutură din cap și şuvița de păr îi căzu iarăși pe obraz.

— Te aștept aici, draga mea. Banca asta la umbră e un loc perfect. Dar, dacă aș avea un balon ca să-mi țină companie, timpul ar trece mai repede.

Ochii ei albaștri se luminară ca ai unui copil când se uită la baloanele colorate ale lui Savvy.

— Și bineînțeles că o să alegi unul roșu, nu?

— Știi doar că așa fac întotdeauna, Savena, spuse ea încet.

Înfășurând așa pe deget Montworthy începu să miște balonul încolo și încioace, fascinată de jucăria ei.

— Du-te, te aștept aici. Savvy porni grăbită spre apartamentul ei, urmată de trei baloane mari – unul albastru, unul galben și unul roz. Nu făcu nici zece pași, când auzi un țipăt strangulat în spate. Întorcându-se, văzu că prietena ei fusese împinsă pe bancă de un tânăr cu o înfățișare deloc plăcută.

— Doamnă Montworthy! strigă ea alergând înapoi. Ai pățit ceva?

— Tânărul acela... mi-a furat poșeta, îngăimă femeia foarte palidă și cu ochii înlăcrimați și plini de spaimă. Banii mei, Savena, mi-a furat banii!

Convingându-se că prietena ei nu fusese rănită, Savvy se lăsă cuprinsă de spiritul ei de luptă.

— O să ți-i aduc înapoi, doamnă Montworthy. Așteaptă-mă aici.

După ce făcu acea promisiune fermă, se întoarse și o luă la fugă după băiat.

Acesta avea un avans, dar se împiedicase și căzuse peste tufe în graba de a scăpa și Savvy profită de greșeala lui. Datorită faptului că ținea pumnii strânși, cele trei baloane o urmară.

— Stai pe loc, hoțule! Stai pe loc! strigă ea, dar băiatul nu ezită nicio secundă.

Trebuia să-l facă să se oprească, își spuse Savvy. Banii doamnei Montworthk erau în poșeta aceea. Deodată, îi veni o idee nebunească. Era suficient de bizară ca să reușească... În cazul în care băiatul era atât de speriat cum părea. Fără să se oprească nici măcar o secundă, trase baloanele lângă ea.

— Stai pe loc sau trag, strigă ea. Văzând că el continua

să fugă, își atinse inelul cu diamant – piatra ei norocoasă – de unul din baloane și fu răsplătită cu un zgomot asemănător cu o împușcătură. Privirea îi rămase ațintită asupra spatelui băiatului.

Oare ezitase puțin? Da! Sparse repede și celelalte două baloane, strigând în același timp:

— La pământ! Derutat de zgomote și de strigătul acela poruncitor, pentru a nu mai vorbi de teama paralizantă de a-și pune viața în joc pentru o pensie pe o lună, tânărul se trânti pe burtă.

— Nu trage. Nu trage, strigă el. Mă predau. Tânărul se predă chiar în fața magazinului și Papa Delgadio ieși repede cu pușca. După ce fusese jefuit de trei ori, jurase că nu avea să se mai întâmple încă o dată. Nu se despărțea deloc de pușcă.

— Nu te mișca, strigă el furios. N-o să pleci nicăieri. Ajungând și ea, Savvy se așează chiar pe spatele băiatului, care era întins pe trotuar cu fața în jos și cu mâinile deasupra capului.

— Să fii convins că n-o să pleci nicăieri, ticălos mic ce ești! spuse ea tremurând de furie din cauza îndrăznelii lui. Să furi de la femei în vârstă. Ar trebui să-ți fie rușine.

Papa Delgadio nu depărtată deloc pușca de țintă și îi strigă peste umăr soției:

— Mamă, sună la poliție.

Sky și Connelly auziră apelul la radio. Se aflau la numai o jumătate de milă distanță de locul respectiv.

— Hai să vedem dacă putem ajuta cu ceva, spuse Sky. E magazinul lui Papa.

După ce parcurseră o distanță de trei blocuri, auziră un al doilea apel.

— Avem un hoț de poșete. A fost prins de un clown! Râsetele se auziră și în mașină.

— Un clown! exclamă Sky. Dacă e Savvy, îi rup gâtul. Haide, omule, bagă viteză.

În câteva clipe, dădură colțul și frânară în fața magazinului. Savvy tocmai se ridica de pe spatele hoțului când cei doi coborâră din mașină. Prin mulțimea de curioși, Sky îi auzi vocea plină de agitație.

— Acum eu o să mă dau la o parte, domnule ofițer. Am vrut doar să mă asigur că puștiul ăsta n-o să plece nicăieri până când nu-i puneți cătușele.

Trăgând aer în piept și pregătindu-se pentru orice i-ar fi putut spune Savvy, Sky își făcu loc prin mulțime până când ajunsese față în față cu acea Nemesis mentală a sa.

— Ia te uite, fata cu baloanele, spuse el calm, deși inima îi bătea cu putere.

Fără să-și ridice privirea, Savvy se încordă. Vocea aceea! Nu, nu se putea. Apelând la dezinvoltură ca la o mantie de siguranță, bombăni furioasă:

— Dacă tot vrei să mă numești într-un fel, femeia cu baloanele ar fi mai potrivit.

— Crezi că nu știu asta? zise el și cuvintele acelea o făcură să-și ridice capul brusc.

— Domnule Brady! Dumneata erai. Nu te-am recunoscut îmbrăcat. Dându-și seama de greșeală instantaneu, încercă să se corecteze, deoarece erau mulți curioși în jur.

— Ah, n-am vrut să spun asta... am... El o privea zâmbind cum își săpa propria groapă.

— La naiba, Brady, explodă ea. Știi foarte bine ce vreau să spun.

— Desigur, domnișoară Alexander, dar acești oameni știu?

— Trebuie să mă duc să văd ce face doamna Montworthy, zise ea brusc exasperată, și încercă să-și facă loc prin cercul de curioși care chicoteau. Vă rog să mă lăsați să trec. Se simțea din nou captivă; gâtulejul i se încheștase. Vă rog! spuse ea disperată. Imediat, Sky văzu în ochii ei un licăr de groază și își folosi propriul trup pentru a-i face loc să treacă.

— Haide, Savvy. Pe aici. Când scăpă din mijlocul curioșilor, Savvy se duse repede la prietena ei, care se afla tot pe bancă. Singurul semn de neliniște al femeii era faptul că își făcea vânt cu o batistă albă tivită cu dantelă.

— Doamnă Montworthy, te simți bine? Ți-am recuperat banii. Totul e sub control din nou. Nu știa că Sky o urmase și că stătea chiar în spatele ei cu brațele încrucișate. Femeia, însă, privi uimită peste umărul lui Savvy.

— Draga mea Savena, mă bucur atât de mult că n-ai pățit nimic. Și e minunat că mi-ai salvat banii. A fost un gest foarte curajos din partea ta. Nu cred că totul e sub control... Încă, zise ea și ochii licăriră când adăugă în șoaptă, ca o doamnă: Ai văzut fața însoțitorului tău? Am impresia că o să ți se țină o predică despre riscurile acestor gesturi.

Savvy aruncă o privire în spate și simți un fior rece când văzu reproșul din ochii lui Sky. Stomacul i se strânse, dar se încăpățână să-și arate teama. Avea să braveze... ca de obicei.

— N-are niciun drept să-mi spună ceva, doamnă Montworthy.

Deși Sky ar fi vrut să-i tragă o bătaie bună la fund adversarei lui cu limba ascuțită, se stăpâni și schiță un

zâmbet agreabil când se întoarse spre femeia mai în vârstă. Aplecându-se pentru a-i lua mâna delicată într-a lui, spuse politicos:

— Sunt încântat să vă cunosc, doamnă. Și trebuie să adaug că sunt extrem de bucuros că o doamnă minunată ca dumneavoastră a scăpat nevătămată după o asemenea experiență neplăcută. Dați-mi voie să mă prezint, doamnă Montworthy. Numele meu este Skylar Brady. Detectiv Brady. Dar vă rog să-mi spuneți Sky.

Înainte ca femeia să apuce să spună ceva, Savvy răspunse:

— Ești polițist?

— Detectiv, domnișoară Alexander, o corectă el. De ce ești atât de surprinsă? Majoritatea bărbaților nu s-ar simți obligați să coboare într-un lift pentru a salva o femeie nebună costumată în clown! Spera că fraza aceea avea să-i închidă gura, dar se înșela. Ea făcea un efort extraordinar ca să se stăpânească, încercând să găsească niște cuvinte suficient de usturătoare, așa că el o apucă de braț și se scuza față de prietena ei, care urmărea scena cu interes.

— Vă rog să ne scuzați, doamnă. Domnișoara Alexander trebuie să răspundă la câteva întrebări pentru întocmirea raportului de arestare.

Cu un zâmbet senin și o fluturare ușoară a batistei dantelate, doamna Montworthy le dădu de înțeles că puteau să plece și Sky o conduse pe Savvy spre camioneta ei. Îi răsuci fără efort trupul rigid și necooperant, după care se aplecă și îi șopti șuierător în fața fardată caraghios:

— Acum, Savvy, ce naiba ai crezut că faci? Proasto! Ai fi putut să mori.

Fără să-și dea seama, o zgâlțâia în costumul larg de

clown. Chinuindu-se să-și păstreze calmul din nou, Savvy îi răspunse:

— Ducă nu încetezi să mă mai scuturi așa, o să țiș „*Polițist brutal*”.

El receptă mesajul și lăsă mâinile în jos, scuzându-se. Înainte ca vreunul din ei să mai spună ceva, Connelly se apropie.

— Ți-a spus ce-a făcut? O nebunie, dar a mers. N-aș fi crezut niciodată, dar puștiul făcuse; pe... era speriat de moarte, vreau să spun. Ca varul la față, Sky se întoarse spre partenerul său.

— Nu, Jake, domnișoara Alexander nu mi-a nimic. Presupun c-o să-mi dai tu detaliile palpitate. Connelly își dădu seama că asista la calmul furtunii și îi păru rău pentru Savvy. Nu avea să scape cu una, cu două. Dar și-o făcuse cu mâna ei, își spuse el. Avea să fie pentru binele ei. Numai că se vedea nevoit să-i admire curajul.

— L-a prins pe puști de una singură. A luat-o la fugă după el imediat după ce puștiul a înșfăcat poșeta doamnei. Mai nostim este modul cum l-a făcut să se predea. Ești pregătit să auzi asta, Brady? A spart baloanele creând impresia unor împușcături. Dumnezeule, ce idei! zise el și râse ușor câteva secunde, murmurând: Totuși, un lucru al naibii de riscant. Sky aproape că nu mai avea grai de furie. Își aținti privirea rece din nou asupra lui Savvy.

— Ai spart baloane? Întrebă el nevenindu-i să creadă. Ce-ai fi făcut dacă ar fi tras și el... cu gloanțe adevărate, însă?

— N-a avut ocazia. Papa a venit repede cu pușca, spuse Savvy începând să simtă șocul, dar nu putea să-l lase pe Sky să vadă cum reacționa.

— Și ce-ai fi făcut dacă Papa n-ar fi ieșit cu pușca? I-ai

fi tras una în cap tâlharului cu peruca ta roșie?

— M-am așezat pe spatele lui, spuse ea defensiv. Nu putea să plece nicăieri.

Îi fu foarte greu să-i susțină privirea uluită, dar se forță să se uite în ochii lui albaștri și reci. Hotărî că fața lui îi plăcea mai mult când zâmbea ca un spiriduș și imaginea care îi apărău în minte o făcu să scoată un chicotit.

Acel sunet îl împinse pe Sky în acțiune. Fără să scoată un cuvânt, o apucă de braț și o duse repede la ofițerii care se pregăteau să-l urce pe arestat în mașină.

— Așteaptă puțin, ofițer Dodd. Aș vrea să schimb două vorbe cu suspectul, dacă nu te superi.

Polițistul ridică din umeri și îi spuse lui Sky că putea să stea de vorbă cât voia. Sky îi aruncă tânărului o privire ucigătoare.

— Așa deci, Jocko, ne întâlnim din nou, zise el și băiatul rânji ironic.

Sky făcu un pas spre el amenințător și tânărul se făcu mic, uitând de orice bravadă.

— Parcă ți-am spus că nu vreau să te mai prind în cartierul meu, spuse Sky cu asprime. Parcă ți-am spus să nu te mai prind pe teritoriul meu dacă n-ai o invitație scrisă de la mine. Și acum ce văd? Ești aici și furi de la femei bătrâne și lipsite de apărare.

Rostea cuvintele ca și cum ar fi fost niște gloanțe, care erau îndreptate direct spre tânăr.

— Ei bine, am terminat cu tine, Jocko. De data asta, o să te băgăm după gratii. Ți-ai făcut ultima treabă în partea asta a Tulsei, care-mi aparține.

Oftă adânc și dezgustat și se întoarce spre Savvy.

— Acest individ care nu poate fi numit om este Jocko,

domnișoară Alexander. Ce părere ai?

— E doar un copil, șopti ea implorator. Sky ar fi fost gata să parieze pe salariul pe o lună că avea să vadă expresia aceea în ochii ei. Îi era milă de ticălosul acela!

Sky îi aruncă o privire plină de asprime și zise:

— Pe străzi e cunoscut sub numele de Jocko Cuțitarul. Vrei să vezi de ce?

Îi luă tăcerea drept aprobare și îi ceru polițistului armele găsite asupra băiatului. Ofițerul îi aruncă o pungă pe care Sky o prinse cu ușurință. O întoarse invers și din ea căzu un obiect metalic. Fără ca Sky să dea impresia că face o mișcare, obiectul prinse viață în mâna lui. Era un briceag cu o lamă de douăzeci și cinci de centimetri!

— Jocko nu plecă nicăieri fără el, spuse Sky apoi cu o voce scăzută.

Incetul lui Savvy îl făcu să continue:

— Dacă Papa n-ar fi ieșit, Jocko te-ar fi tăiat ca pe o găscă de Crăciun... fără să clipească măcar. Ai înțeles? Ea încuviință și lacrimi mari începură să-i picure din ochii înspăimântați, creând un contrast puternic cu zâmbetul ei vopsit.

— Perfect, domnule detectiv Brady, șopti ea. Aș fi putut să mor.

— Exact, zise el punând briceagul la loc în pungă și dându-i-o polițistului care făcuse arestarea. Du gunoiul ăsta la secție, Steve. Îți aparține.

Sky se uită la ceas, apoi și își dădu seama că terminase programul în ziua aceea. Zărindu-l pe Jake, îl rugă să semneze în registru pentru el.

— O să am grijă ca domnișoara Alexander să vină la secție într-o oră. Bănuiesc că va vrea să-și pună alte haine și

să se spele mai întâi.

Connelly îl salută, dar ochii lui parcă spuneau: „*Brady, ticălos bătrân ce ești. O să faci tot posibilul să-i vezi fata chiar dacă ar fi ultimul lucru pe care-l faci*”. Semnul din ochi pe care Sky i-l făcu pe ascuns îi spuse că avea dreptate.

— Mergem, domnișoară Alexander? spuse el cu fermitate și o conduse înapoi spre apartamentul ei.

Deși cuvintele îi erau politicoase, tonul lui poruncitor nu o încuraja pe Savvy să se împotrivească. Merse ascultătoare lângă el, fiind din nou conștientă de trupul lui înalt și musculos. Deși era îmbrăcat, ea tot îi sesiza umerii lați și se întrebă dacă acel costum era confecționat de comandă, deoarece îi venea ca turnat. Avu impresia că părea mai înalt. Apoi, clicul constant al tocurilor lui o făcu să-și coboare privirea asupra cizmelor lui din piele de șopârlă și descoperi care era motivul. Își dădea seama că era mândru de felul cum arăta; numai bărbații care știau că sunt bine făcuți purtau pantaloni atât de strâmți ca ai lui Sky. Gemând ușor, își dori să se fi cunoscut în alte împrejurări. O partidă de tenis la perete ar fi fost excelentă! El o privi când o auzi gemând.

— Doar n-o să leșini aici, nu, Savvy? Oare sesizase o ușoară notă de tandrețe în glasul lui? Ea scutură din cap și își văzu de drum.

— Nu, cred însă că abia acum sunt șocată. Dacă stau să mă gândesc mai bine, am făcut o mare prostie.

— E primul lucru inteligent pe care l-am auzit de la tine pe ziua de azi, aprobă el sumbru, ținându-i brațul puțin mai strâns când urcară treptele spre etajul doi, unde se afla apartamentul ei. Unde-i cheia? Ea vârî degetele în partea de sus a costumului și, în cele din urmă, găsi panglica din jurul

gâtului.

— Poftim, zise ea cu un glas stins și începu să tremure din tot trupul.

El luă cheia și descuie ușa.

— Ești cel mai mare copil cu cheia de gât pe care l-am văzut vreodată, mormăi el, deschizându-i ușa.

— Nu pot să port după mine o poșetă când lucrez, explodează ea, după care se prăbuși într-un colț al canapelei din velur maron, începând să tremure în toată puterea cuvântului. Sky se puse pe treabă imediat.

— Ai vreo băutură tare în casă? O să fii la pământ dacă nu găsim o tărie.

Porni în direcția arătată de ea vag, spre bucătărie și începu să deschidă repede ușile dulapurilor și pe cea a unei cămări mici.

— Grozav! exclamă el triumfător când găsi o sticlă de coniac într-unul din dulapurile de jos.

Luă un pahar de apă de pe un raft și puse în el o cantitate destul de mare de coniac, după care se întoarse lângă ea.

— Poftim. Dă-l pe gât. Iarăși, cuvintele lui nu-i dădură voie să se împotrivească.

Savvy goli paharul din trei înghițituri și încercă să-și recapete răsuflarea. El râse satisfăcut.

— Asta ar trebui să-ți mențină circulația în funcțiune.

— Sau să mă facă să-mi pierd cunoștința! Surprinzător, nu se simțea deloc amețită și, după câteva minute, se mai liniști. Își înălță capul și îi întâlni privirea îngrijorată.

— E mai bine?

— Mmm, mulțumesc.

— Dacă n-ai avea atâta fard pe față, aș putea să văd

dacă ți-a revenit culoarea în obraji, o tachina el cu blândețe. Dar văd că nu mai ai expresia de șoc în ochi. Cred c-o să supraviețuiești gestului tău riscant, cum a spus foarte bine doamna Montworthy.

Deodată, se bucură că era cu ea, chiar dacă era îmbrăcată în costumul de clown. Reprezenta un paradox, își spusese în sinea lui. Îngrozită de unele lucruri și nu se temea deloc de altele... cel puțin până când acestea nu luau sfârșit. Îi luă mâinile reci într-ale lui, făcând-o să se ridice.

— Te simți în stare să faci un duș fierbinte, Savvy? Cred că ai nevoie de așa ceva pentru a reveni la viață.

Continua să se uite la chipul ei vopsit, gândindu-se că era cel mai jalnic clown din lume.

— Lacrimile ți-au întins fardul din nou, șopti el scoțându-i peruca încet.

Dedesubt, descoperi o calotă de nailon care îi ținea părul strâns.

— Îmi dai voie?

Fără să aștepte vreun răspuns, însă, îi scoase calota și zâmbi încântat când o grămadă de bucle de culoarea șampaniei i se revărsară în mâini.

— Eh, un pas în direcția cea bună, murmură el aprobator, pipăindu-i părul mătăsos și, când ea își înălță sprâncenele întrebător, adăugă: Cel puțin nu ești cheală!

Ea râse și se simți mai bine.

— Spui cele mai frumoase lucruri, domnule detectiv Brady.

— Hei, nu ți-o lua în cap, domnișoară. Am colindat de nu știu câte ori prin cartier sperând să te văd. Își dădu seama de greșeală prea târziu. „*Naiba să te ia cu gura ta mare*”, se mustră el. Totuși, Savvy își revenise deja și auzise fiecare

cuvânt.

— Ah, da, spuse ea suspicioasă, mi-ai spus „domnișoara Alexander”.

Oare chiar începea să roșească? De ce trebuia să se simtă stânjenit? Ea era cea nebună!

— Ăsta e numele tău, nu? Cuvintele ei acuzatoare îl puseseră în defensivă.

— Da, dar tu nu-l știai... și de unde ai știut că locuiesc în acest apartament?

— De la domnul Goldblum, recunosc el. Am vorbit cu el a doua zi după ce te-am cunoscut. Eram îngrijorat în privința ta... și voiam să te cunosc mai bine.

Așa, acum răsuflă ușurat pentru că, în sfârșit, își mărturisise interesul față de ea. Dar vorbele lui îi reînviară stânjeneala. Își trase mâinile dintr-ale lui, și deschise ușa furioasă. Atâta îi mai rămăsese: furia. El nu-i mai lăsase niciun pic de demnitate.

— Nu ne cunoaștem în sensul biblic al cuvântului, dar cred că ne cunoaștem foarte bine în ceea ce privește caracterul și personalitatea. Ai face bine să pleci, detectiv Brady. O să ajung și singură la secție. El întinse mâna prin spatele ei și închise ușa cu zgomot.

— Încetează, Savvy! spuse el apucând-o de umeri și își încheștă maxilarul. Ți-am spus atunci și ți-o repet și acum, uită totul! Erai îngrozitor de speriată. Știu asta. Dacă te-ai gândi bine, ai recunoaște și tu asta. Nicio clipă nu m-am gândit că ai fi vreo femeie ușoară, de care să te folosești și căreia să-i dai cu piciorul apoi.

Cuvintele lui erau dure, dar trebuia să o facă să înțeleagă.

— Chiar vreau să te cunosc mai bine. Vreau să-ți văd

chipul. Cer cumva prea mult? Tot ce știu e că ai cei mai mari și mai expresivi ochi verzi din lume. *„Și că ai o gură catifelată ca niște petale de trandafir sub gura mea”*, adăugă el în gând. Ei, ce zici, Savvy? o întrebă el pe un ton mai calm.

— Nu. El refuză cu încăpățânare să-i accepte refuzul.

— Unde ți-e curajul acum? Un zâmbet slab apărui în colțul gurii ei vopsite în roșu.

— Zace într-o groapă, undeva, între locul ăsta și *Papa's Deli*.

El zâmbi ușurat. Avea să-i dea voie să rămână. Simțea acest lucru.

— De ce nu te pregătești? O să te aștept pe balcon. Bine?

— Bine, răspunse ea încet, mulțumindu-i în sinea ei pentru acel gând. Era ca un diamant brut, dar exteriorul lui aspru ascundea un bărbat blând, își spuse ea. Sunt gata într-o jumătate de oră. Fără să mai spună ceva, traversă covorul de culoarea ierbii, îndreptându-se spre baie.

Sky rămase singur și profită de acele momente pentru a-i studia locuința. Living-roomul, sufrageria și bucătăria alcătuiau un L. Bucătăria, mobilată cu dulapuri alb cu maron-închis, fusese proiectată în așa fel, încât să ofere spațiu de mișcare. Pe pereți erau coșuri din trestie indiană și o oglindă mare cu un model de vitraliu. În sufragerie se afla o masă din lemn de stejar și patru scaune. Pe masă erau o față de masă de culoarea creveților și lumânări de aceeași culoare puse în sfeșnice de lemn. În dreptul a două locuri erau așezate șervete din rafie cafenie. *„Două? se întrebă el uluit. Oare locuia cu cineva? Cu cineva de sex masculin?”* La naiba, nici măcar nu se gândise la asta. Avea tendința de a ignora concurența. Numai că, de data aceasta, chiar avea

importanță. *„Liniștește-te, Brady, se preveni el. Nu trage concluzii pripite. Așteaptă și o s-o întrebi mai târziu... cu dezinvoltură”.*

Se întoarce în living-room. Pereții de un alb imaculat erau un fundal perfect pentru un tablou mare înfățișând un iris așezat deasupra unui cămin cu ușă din sticlă și pentru o sculptură aurie suprarealistă așezată deasupra canapelei, care, examinată mai îndeaproape, se dovedi a reprezenta un stol de pescăruși.

Zâmbi când se uită din nou la floarea încadrată de o ramă aurie. Purpuriu din nou! Chiar în partea opusă canapelei de un maron-închis, un casetofon mai mult decât adecvat, cu difuzoare mari, se afla pe o masă din lemn de stejar. Lângă acesta erau un fotoliu maro, un taburet pentru picioare și o lampă pentru citit. Sky își dădu seama că Savvy se mândrea cu locuința ei, dar că și trăia acolo. Un teanc de cărți și unul de reviste dovedeau acest lucru. Era limpede că prețuia locuința confortabilă, își spuse el. Auzind dușul oprindu-se, ieși pe balconul micuț și se așeză pe un șezlong.

Refuza să se gândească mai departe de momentul prezent în timp ce stătea liniștit și privea oamenii care treceau pe stradă și parcarea. Savvy întredeschise ușa băii, lăsând să iasă un nor de abur. Deși era acoperită din cap până în picioare de un halat gros și părul îi era înfășurat într-un turban, voia să se asigure că Sky se ținea de cuvânt. Aplecându-se puțin în hol, îl văzu stând pe balcon, cu spatele la ușă. Fugind asemeni unui iepure speriat, intră în dormitor și închise ușa, încuind-o apoi. *„Ei bine, geniule, e tot acolo, se plânse în sinea ei. Degeaba ai sperat că n-o să-l mai găsești aici”.* Știa că nu avea să dispară. Trebuia să-și facă datoria. Ea trebuia să meargă la poliție să dea o declarație și poate chiar

să-l identifice pe hoț. Perspectiva acelei noi experiențe îi stârni curiozitatea și începu să se îmbrace repede. Din moment ce era o treabă serioasă, probabil că ar fi trebuit să poarte un costum, dar afară era atât de cald. Toată ziua fusese la un pas de a se sufoca în costumul de clown. Trebuia să se îmbrace mai lejer în seara aceea... și să fie mai prudentă! Își spuse ea, refuzând să creadă vorbele pline de pasiune ale lui Sky.

Probabil că avea o mulțime de iubite. Sigur nu avea nevoie să se țină după una îmbrăcată în costum de clown. Totuși, părea sincer, se gândi ea, oscilând în hotărârea ei asemeni unei pendule, a unui ceas cu cuc. O metaforă potrivită, își spuse ea punându-și o rochie înflorată de un fond de culoarea levănțicii.

Pielea bronzată îi strălucea așa cum stătea în fața oglinzii în razele soarelui care pătrundeau pe fereastră. Își dădu cu o loțiune parfumată pe umerii goi, pe brațe și pe picioare, după care își puse o pereche de sandale cu toc înalt și cu curelușe.

Își șterse cu prosopul părul lung și blond, după care se duse din nou în baie pentru a și-l usca. Se fardă cu mare grijă. În definitiv, își aminti ea, detectivul Brady spusese că aștepta să-i vadă chipul. Își scoase în evidență ochii verzi și mari cu ajutorul unui fard de pleoape de culoarea smaraldului, după care îi contura cu creionul negru, tuș și rimel. Puțin fard de obraz de culoarea prunei și un ruj de aceeași nuanță completară totul. Întorcându-se în dormitor, trecu în revistă conținutul poșetei din piele albă și își parfumă încheieturile mâinilor în interior. Aruncând o ultimă privire în oglindă, știu că venise momentul să-l întâlnească pe Sky fără costumația ei caraghioasă. Doamne,

dacă făcea vreo glumă cum că ar fi uitat să-și scoată masca de clovn, îl lua la bătaie! apoi își spuse cu fermitate să aibă puțină încredere. Trase adânc aer în piept și intră tăcută în living-room. Sky se afla tot în locul unde îl văzuse ultima oară. Ușa balconului era larg deschisă și o adiere ușoară de vânt se juca leneș cu perdeaua trasă într-o parte. Își drese glasul nervoasă.

— Sunt gata, Sky. El se ridică repede și străbătu living-room-ul. Stătu în fața ei un moment îndelungat, până când Savvy simți furnicături prin piele. Expresia de pe chipul lui era ceva între plăcere șocată și uimire. Nervii ei erau întinși la maximum. Dacă el nu avea să spună ceva în curând, avea să țipe.

— Știam eu, murmură el uimit. Știam eu că ești... frumoasă, zise apoi oprindu-se exact la timp.

Dacă ar fi repetat ce îi spusese mai devreme lui Connelly în legătură cu faptul că știa că are un chip pe măsura corpului, ar fi dat iarăși de necazuri.

— Ce păcat că trebuie să te maschezi tot timpul.

— Nu trebuie să umblu costumată tot timpul, zise ea zâmbind încântată, deoarece lui părea să-l încânte ceea ce vedea. Asta e numai o parte din munca mea. Și e propria mea afacere, adăugă ea cu mândrie. De asemenea, creez și ofer decorul pentru banchete și reuniuni. Când e vorba de reuniuni de afaceri, clienților nu le place să vadă clovni, dar le plac baloanele în decor. Îi fac să se gândească la creșterea numărului de vânzări și a profiturilor, spuse ea râzând stânjenită. Mă laud, zise ea pe un ton apologetic. Întotdeauna mă las furată de val când vorbesc despre munca mea. El se întrebă dacă numai atunci se lăsa furată de val. Atunci și când rămânea blocată în lift. Dar păstră acele gânduri – sau

erau dorințe? – pentru sine.

— Sunt sigur că ai mult succes, spuse el. Firma ta are și un nume?

— *Ușor ca fulgul*. El încercă să se gândească la răspunsul ei, dar îi era greu să o și asculte. Era mai frumoasă decât își închipuise.

— *Ușor ca fulgul*. Un nume potrivit pentru o afacere cu baloane.

— Mă bucur că-ți place, zise ea chicotind.

— Domnișoară Alexander, îmi place totul în legătură cu tine, spuse el aplecându-se încet. Mm, mirosi minunat.

Dregându-și glasul, își îndreptă cravata și încercă să pară serios.

— Cred că ar fi mai bine să plecăm. Avem multă treabă de făcut înainte de cină.

Închise și încuie ușa cu geam, după care trase perdeaua. Savvy simți un val de plăcere pentru primele lui cuvinte, dar o cuprinse teama când îl auzi pomenind de cină.

— O să dureze chiar atât de mult întocmirea raportului? Nu plănuisem să iau cina cu tine. El făcu ochii mici și se întoarse spre ea.

— De ce nu? Ai altă întâlnire? Vreo misiune? Întrebă el și, când ea scutură din cap, începu să respire din nou. Ei bine, Savvy, o să luăm cina... amândoi... în seara asta. Ai o mulțime de explicații de dat.

— Ba nu-i adevărat.

— Vrei să punem pariu, scumpo? Amuțită, Savvy se lăsă condusă în jos pe scări.

CAPITOLUL 3

Căldura era tot zăpușitoare și lui Savvy îi era groază de drumul cu vechea ei camionetă, care nu avea aer condiționat. Într-un sfert de oră, avea să arate ca o frunză de salată veștejită. Dar Sky o conduse spre o mașină sport de culoare argintie, care era parcată lângă a ei. Descuie portiera și o ajută să urce.

— Călătoriile de plăcere reprezintă o altă activitate a ta? îl întrebă ea mirată de prezența acelei mașini necunoscute.

— E mașina mea, Savvy. Sunt un polițist bun, ai uitat? spuse el zâmbind când îi văzu expresia de stânjeneală. Jake, partenerul meu, mi-a adus-o. Știa c-o să am nevoie de ea, pentru că nu era să te duc la cină cu rabla ta.

— Violet mă ajută foarte mult, spuse ea contrariată, deși știa că avea să-i facă plăcere să meargă într-un interior răcoros. Și de unde a știut? Nu i-ai cerut s-o aducă.

— Mă cunoaște, zise el, după care ocoli mașina și urcă la volan. În câteva clipe, erau în drum spre secția de poliție. Savvy trebuia să admită că admira puterea mașinii și îndemânarea cu care o conducea Sky.

Îi trebui mai puțin de o oră să dea declarația și să răspundă câtorva întrebări. Fu puțin dezamăgită când află că nu era nevoie să-l identifice pe Jocko. Sky îi spuse că acest lucru nu era necesar, deoarece fusese arestat la locul faptei.

— Grație curajului tău nebunesc!

— Și puștii lui Papa! El refuză să se certe cu ea și o conduse în tăcere înapoi la mașină. Insinuarea că ar fi putut fi grav rănită sau ucisă din cauza gestului ei necugetat o supăra.

După ce urcară din nou în mașină, Savvy începu să se simtă din ce în ce mai prost. Dacă lucrurile aveau să continue

astfel, nu voia să-și petreacă seara cu Sky.

— Uite ce e, cred că ar fi mai bine dacă m-ai duce acasă. Ți-ai făcut datoria și văd că seara asta se transformă în ceva neplăcut. O să ne certăm în legătură cu orice.

El îi aruncă o privire scurtă, după care se uită din nou la trafic.

— Chiar acolo te duc... acasă, zise el uitându-se la ceasul de aur de la mână. Probabil că *Hooker* (prostituată) a pregătit cina deja.

— Hooker? Sky izbucni în râs. Deslușise o mulțime de inflexiuni în întrebarea ei.

— Nu este ceea ce-ți închipui tu, Savvy. Mă uimești. Hooker și cu mine suntem prieteni vechi.

— E bărbat sau femeie? Își mușcă limba, dar fu prea târziu. „*Trebuia neapărat să întrebi, nu?*” se muștră ea.

— Categorie bărbat. Și îi place la nebunie umorul negru, așa că ai grijă să nu-l lași să te indispună.

— Umorul negru? El râse din nou.

— Nu e vorba de glume rasiste, bleguțo. Negru în sensul că face glume la adresa lui. Se ia în râs înainte să apuce s-o facă altcineva.

Savvy încercă să priceapă ce voia el să spună, dar îi fu aproape imposibil. Iată-i îndreptându-se spre locuința lui, vorbind despre unul din prietenii lui și nervii ei mai aveau puțin și o luau razna. O prevenise. Avea multe explicații de dat în seara aceea. Ce naiba voia să afle, oare? Avea să o întrebe în legătură cu comportamentul ei din lift? Ei bine, nu voia să discute cu el despre asta. În niciun caz nu voia decât să uite felul în care îl cunoscuse și modul rușinos în care se comportase. Fortându-se să revină la momentul prezent, încercă să se concentreze asupra discuției.

— De ce să se ia în râs? Are două capete sau ce?

— Nu, zise el. E model. Cuvintele lui îi stârniră simțul umorului. Cum putea să se țină la distanță față de el, când o provoca mereu? Gemând, își acoperi obrajii îmbujorați cu mâinile și chicoti încet.

— Zău?

— Acum uită tot, tipo, pentru că Hooker o să fie încântat, dacă o să faci cine știe ce remarci la adresa lui.

— Știu. Sky îi amintea subtil de impertinența ei și de carapacea pe care o folosea pentru a se apăra în situații neplăcute. Se întrebă cum se apăra el.

— Am crescut împreună și am luptat amândoi într-o acțiune polițienească, străină, îi explică el și zâmbetul îi pieri de pe buze. Acțiune polițienească zise el pufnind dezgustat. Al naibii eufemism pentru un mic război într-o altă țară. Într-o noapte, o mașină de poliție a fost prinsă într-o ambuscadă și Hooker a fost rănit. De atunci suntem foarte apropiați. Cuvintele ei îi tremurară pe buze când vorbi. Nu era sigură că voia să afle răspunsul la întrebare.

— Și tu ai fost rănit?

— Nu ca să se vadă. Unele cicatrici rămân ascunse. Dar expresia lui întunecată trăda existența unei dureri vechi provocată de acea experiență îngrozitoare.

Dintr-odată era vulnerabil... și acest lucru o înduioșă pe Savvy. Nu se putu abține și îi atinse buzele ușor. Acel gest de tandrețe îl surprinse pe Sky. Îi prinse mâna și o privi în ochi. Inima îi tresări în piept când îi văzu scânteind plini de lacrimi. Simțea durere pentru el, își spuse el mirat. În glas i se citeau emoțiile pe care le simțea.

— Poate că, într-o bună zi, o să pot să-ți povestesc tot, acum nu. Bine?

Savvy încuviință și continuă drumul cu mașina în amurg, ținându-se de mâini și pierduți în propriile gânduri. Când el opri pe aleea din fața casei, ea își aminti și recunoscuse drept adevărate cuvintele domnului Goldblum: *„Toți avem câte o teamă lăuntrică secretă”*. Casa lui Sky fu o mare surpriză. Categorie! Era imensă, din piatră, și se întindea pe câțiva acri de pădure. Când o ajută să coboare din mașină, el răsă văzând-o cu gura căscată.

— Bun venit acasă, Savvy.

— Chiar locuiești aici?

— Da!

— Dar ce ești? Ai câștigat milioane la loterie? El zâmbi, după care o îmbrățișă ușor și o ciupi de obraz.

— Mă bucur că nu m-ai acuzat că aș fi un polițist corupt.

Expresia de indignare de pe chipul ei îi spuse că nu se gândise nicio clipă la așa ceva. Și acest lucru îl făcu să se simtă bine.

— Hai să intrăm. Hooker o să se supere foarte tare dacă n-o să fim gata să mâncăm atunci când o să fie gata să servească. Hooker al nostru e un bucătar foarte temperamental. Ea îl urmă, luându-l de mână ca un copil care era condus spre o experiență nouă și deloc familiară.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare, Sky.

— Mai târziu, Savvy. Întâi o să mâncăm și, pe urmă, o să stăm de vorbă. O să fie o adevărată conversație, îți promit. Bine?

— Bine, spuse ea așteptând tăcută în timp ce el deschidea ușa albă și masivă de la intrare, poftind-o într-un hol spațios.

Imediat fu învăluită într-o lumină plăcută și relaxantă. Pereții erau zugrăviți într-un galben ca lămâia foarte

liniștitor, iar podeaua din parchet de stejar emana căldură. În același timp, se simțea și răcoare și ea se întrebă cât trebuia să coste, oare, întreținerea acelei case.

— Ai o locuință foarte frumoasă, Sky. Spațioasă.

— Da, este mare, într-adevăr. Deocamdată o folosesc ca simplul adăpost, dar, într-o zi, curând, o s-o umplu cu copii.

— Sper că și soția ta e de acord. De ce nu se gândise că ar fi putut fi logodit sau căsătorit? Din cauza incidentului din lift, de asta. Când îi auzi planurile, lăsa să-i cadă masca de prietenie de pe chip și el îi văzu tulburarea lăuntrică.

— Nu sunt nici căsătorit, nici logodit. Cuvintele lui lăsară vălul să cadă din nou, dar, de data aceasta, trăsăturile lui Savvy erau mai relaxate. El privi fascinat cum ochii ei licăriră veseli.

— Cineva ar fi trebuit să-ți spună până acum, detectiv Brady. Treaba asta nu poți s-o faci singur.

— Nu crezi că știu asta, femeie? Ea văzu cum expresia de pe chipul lui se schimbă din stânjeneală în indignare, și chicoti ușor.

— Ți-am prezentat faptele doar.

Mormăind printre dinți, el o luă de mână și o trase spre partea din spate a casei. Aromele care se simțeau plutind în aer erau semn că se apropiau de bucătărie.

— Ești pe cale de a intra în vizuina glumețului, domnișoară Alexander. Voi asista cu plăcere la masacrul care va urma. Cuvintele lui erau menite să-i arate cât de sadic putea fi, dar expresia de tandrețe de pe chip îi spunea lui Savvy adevărata poveste. Se gândea că, dacă i-ar fi dat o mână de ajutor, ea ar fi trecut cu bine de prima întâlnire cu Hooker. Spiritul ei competitiv se făcu simțit.

— N-am nevoie de ajutorul tău...

— La naiba, ești o femeie îndărătnică și obraznică.

— Face parte din farmecul meu sclipitor, zise ea aruncându-i un zâmbet fermecător înainte să intre în bucătărie. Încă mai zâmbea când un bărbat la fel de înalt și de solid ca Sky, dar brunet, se întoarse stând în fața chiuvelei și îi zâmbi musafirei îndrăznește. Pantalonii și cămașa albe îi erau protejate de un șorț roșu pe care scria „*Bucătarii sunt amanți picanți!*”

Fără să aștepte ca Sky să facă prezentările, Savvy se duse spre Hooker și îl privi drept în ochi.

— Bună. Eu sunt Savena Alexander. Prietenii îmi spun Savvy. Vrei să fim prieteni, Hooker?

Stomacul i se strânsese de emoție, totuși, deoarece în fața ei se afla chiar Stallion Manuna din reclamele ei preferate. Sexy, sexy, sexy! El nici măcar nu clipi când auzi întrebarea ei.

— Numele întreg e Hooker Jablonski... și vreau să fiu prieten cu tine, Savvy. Un lucru, însă. Nu strâng mâna unei femei frumoase. O strâng în brațe!

Imediat după ce rosti aceste cuvinte, o luă în brațe și o strânse cu putere. Așezând-o încet pe pământ, confirmă ce spusese mai înainte.

— Sunt foarte bucuros să te cunosc, Savvy.

Stătu pregătit să o prindă. Era obișnuit ca femeile să leșine în fața lui. Dar, deși vedea în ochii ei că îl recunoscuse, își dădu seama că avea să-și păstreze calmul, astfel că respectul și interesul lui față de ea crescuseră simțitor. Îi aruncă o privire lui Sky, care stătea rezemat de dulap urmărind scena.

— Ți-ai găsit una cu viață-n ea, Brady.

— Eu o să-mi dau cu părerea mai târziu, spuse Sky uitându-se direct la Savvy.

Oare era un licăr de provocare în ochii lui? De ce o întărâta? Voia să-i leșine în brațe? Preferă să-l ignore.

— Sky mi-a spus că ești model, zise ea uitându-se la chipul splendid al lui Hooker și nelăsându-și ochii să-l măsoare din cap până în picioare, ceea ce se întâmpla chiar și atunci când oamenii nu îi cunoșteau profesia. Ți-a fost greu să înveți?

Continuă să-i susțină privirea și știa că el îi cântărește cuvintele. Oare îl lua peste picior sau chiar voia să știe? Expresia lui de prudență se transformă într-un zâmbet larg. Părea să fi hotărât că vorbea serios. Și Savvy știa că hotărâse corect, în fața ei se afla un bărbat superb care își câștiga existența ca model și actor de televiziune.

— Nu, zise el. A fost ușor.

Parcă pentru a oferi substanță cuvintelor, luă o anumită poziție, își supse obrazii ca un manechin și pocni din degete.

— Corpul meu funcționează perfect.

— Lucru pentru care se bucură de nețărmurita apreciere și veșnicul devotament al multor femei, interveni Sky râzând insinuant.

— Sunt vinovat că am sex-appeal? Savvy nu se lăsă intimidată de detectivul Brady.

— Aș vrea să mă treci și pe mine pe listă, Hooker. Te admir foarte mult.

Arăta chiar ca un zeu grec cu tenul său măsliniu care contrasta puternic cu hainele albe.

— Ești sigură că Savvy știe că ar trebui să fie prietena ta, Brady? Întrebă el părând să ignore privirea furioasă a lui

Sky.

— Îmi aleg singură prietenii, Hooker, insistă Savvy.

— Nu în sensul în care vrea el să fiți prieteni, șopti Hooker cu subînțeles. Nu asta e în capul lui. Savvy refuză categoric să roșească, menținându-se fermă pe poziție.

— Amândoi știm că nu prea are cap în care să aibă ceva. Hooker chiui încântat și o luă în brațe învârtindu-se cu ea prin bucătărie și atingând ușor fața roșie de furie a celui de al treilea membru al grupului.

— Domnișoară, mă bucur foarte mult să te cunosc. Cred că o să-i dai serios de furcă bătrânului meu prieten.

— I-am dat deja.

— Mi-a dat deja. Amândoi răspunseră în același timp, dar Savvy se gândea la recentul incident cu hoțul de poșete, în timp ce Sky își amintea de clipele petrecute într-un lift cufundat în întuneric.

— Nu mă amestec în asta! zise Hooker. Vrei să mă vezi la treabă?

— O să pozezi pentru mine?

— La naiba, nu! O să gătesc pentru tine.

— Credeam c-ai făcut-o deja, se bosumflă ea bătând din gene.

Sky pufni și se înecă văzând cât tupeu avea, dar Hooker făcu cu ochiul și Savvy continuă jocul.

— Trebuie să am foarte mare grijă să nu-mi ard mâinile, zise el cufundându-și degetele în apa cu detergent din chiuvetă. Nu ies bine în poze.

— Ai putea să pierzi o reclamă cu Ivory, nu? Zâmbetul lui se lărgi. Avea să fie un joc pe cinste. Grozav, își spuse el încântat. Îi plăcea la nebunie să împingă glumele până la limită.

— Trebuie să am grijă și cu cuțitele din același motiv. Ea dădu ochii peste cap și se duse lângă el.

— Doamne ferește să tai ceva cu adevărat important... ca de exemplu bărbia asta cu gropiță, zise ea bătându-i bărbia ușor cu vârful degetului. Expresia lui de uimire o făcu să ezite și să se întrebe dacă nu cumva mersese prea departe.

— Sky, dacă n-ai grijă de ea, s-ar putea să licitez și eu, spuse Hooker cu o voce plăcută, dar în care se simțea o notă de avertizare pentru prietenul lui.

Sky nu apucă să răspundă.

— Sunt propria mea stăpână, Hooker, spuse Savvy serioasă.

— Cred că și eu și Sky știm asta, draga mea. Ești deosebită, categoric, zise Hooker privind-o aproape cu venerație. Sky își dresе glasul, atrăgându-le atenția.

— Nu vrei să vezi și restul casei, Savvy? Ea nu voia să rămână singură cu Sky. Nu încă. Poate niciodată.

— Poate mai târziu, Sky. Mai bine îl ajut pe Hooker să pregătească cina, spuse ea întorcându-se spre acesta și rugându-l din privire să o susțină. Ți-ar prinde bine puțin ajutor, nu? El auzi foarte bine strigătul de ajutor.

— Întotdeauna îmi prinde bine ajutorul unei femei frumoase, Savvy.

— Atunci, sper că n-o să vă supărați prea tare dacă eu o să dispar, zise Sky morocănos. Aș vrea să fac un duș înainte de cină. Te încingi foarte tare când salvezi clovni!

O auzi pe Savvy ținându-și respirația și ieși din bucătărie, spunându-și că dădea o bătălie pierdută. Ea se temea de el. Credea că nu vrea decât să se culce cu ea și asta numai din cauza afurisitului de incident din lift. Deodată se

opri brusc și râse ușor. Așa și era, bineînțeles, dar toate la timpul lor.

Hotărând acest lucru, urcă scările în fugă, fluierând fericit.

— Pfiu! exclamă Hooker. Tipul are o viespe sub șa și cred că tu ești asta. Nu l-am văzut niciodată reacționând așa la o glumă.

— Habar n-am de ce, spuse Savvy arțăgoasă, legându-și un prosop de bucătărie în jurul mijlocului pentru a nu-și murdări rochia. Nu face altceva decât să strige la mine. Și eu nu pot să mă abțin. Când cineva mă împinge, împing și eu.

— Nu realizezi cât de deosebită ești, nu? Mi-am dat seama de când ai intrat în bucătărie. Bănuiesc că și Sky știe. Ce s-a-ntâmplat? Ați pornit cu stângul sau ceva de genul ăsta?

— Ceva de genul ăsta, zise ea posomorâtă.

Dacă Hooker nu știa deja, dacă Sky nu-i povestise ce se petrecuse în lift, ea cu siguranță nu avea să-i spună. Mai degrabă murea decât să dezvăluie vreodată împrejurările în care se cunoscuseră. Hooker înțelese că se afla pe un teritoriu intim și începu să sporovăie degajat despre alte lucruri. Nu după mult timp purtau o conversație chiar relaxată. Savvy tăia spanacul pentru salată, în timp ce el prepara o maioneză italienească. O întrebare își tot făcea loc în mintea ei. Trebuia să i-o pună.

— Ce-a pățit Sky după ce ai fost rănit? Hooker ezită o clipă în timp ce prepara maioneza, după care întrebă simplu:

— Ce ți-a spus Sky?

— Doar că cicatricile lui nu se văd. Ce-a vrut să spună cu asta?

Hooker o țintui cu privirea, dar părea furat de gânduri. Apoi scutură din cap aproape imperceptibil și spuse:

— Cred că ar fi bine să aștepti până când Sky o să fie pregătit să-ți explice el însuși. Eu nu spun decât că mi-a salvat viața asta fără valoare. E un erou, dar n-o să auzi asta niciodată din gura lui.

— De aceea lucrezi pentru el... pe lângă profesia de model?

Dacă îi datora viața lui Sky, probabil că acela era motivul. Cu siguranță nu avea nevoie de bani, din moment ce era topmodel și actor. Hooker râse cu lacrimi și fu nevoit să ia un prosop să se șteargă la ochi.

— Savvy, nici chiar Skylar Brady nu-și poate permite să beneficieze de talentele mele culinare. Sunt neprețuit, n-ai știut?

Ei nu îi trebui mult ca să-și dea seama că se închidea o ușă în fața încercării ei de a face investigații. Hooker nu bârfea, chiar dacă ea era sigură că știa că este sincer interesată. Spera doar că Sky îi aprecia loialitatea. Apoi, ochii i se luminară de zâmbet.

— Toate prietenele tale te consideră neprețuit?

— Îmi dau toată silința, Savvy, zise el cu un zâmbet plin de neastâmpăr. Dar mi-ar prinde bine un sfat din partea unei femei inteligente ca tine.

— Te ajut bucuroasă, dacă pot. Răspunsul ei fu atât de serios, încât lui Hooker îi fu foarte greu să se abțină.

— Păi, problema stă în felul următor. Cum îmi dau seama că mă iubesc pentru mine însumi... sau dacă nu vor decât să pună mâna pe rețetele mele secrete?

Savvy îl țintui cu privirea, la rândul ei.

— Floare la ureche, Hooker! zise ea. O să știi că vor

să-ți fure rețetele dacă or să se dea cu esență de vanilie în loc de Chanel 5. Totuși, s-ar putea să apară o complicație, spuse ea, și se aplecă puțin, șoptind seducător: Uneori, ambelor genuri de femei le place să se joace cu frișca!

Când Hooker putu să-și controleze răspunsul, spuse răgușit:

— Brady a zis că ești teribilă. Chipul său radia aprobator. Ea își făcuse un prieten nou.

Savvy era singură în sufragerie când coborî Sky. Ea îl văzu prima, fapt care îi permise să-i admire fizicul superb. Un bărbat în toată puterea cuvântului. Înalt, blond, chipeș. Un corp grozav, ochi expresivi, un simț al umorului extraordinar. Dar foarte, foarte autoritar, își spuse ea. Și insistent. Ce-ar fi putut să iasă dintr-o relație cu un asemenea bărbat? Și prima lor întâlnire nu era niciodată departe de gândurile lui. Ea știa că nu uitase nimic. Simți că îi iau foc obrazii când își aminti. Tocmai în clipa aceea, bineînțeles, el își ridică privirea și se uită la ea.

Ea fu incapabilă să-și desprindă privirea de a lui și continuă să primească fierbințeala mesajului lui nerostit. El se îndreptă spre ea cu grația și ținuta unui bărbat stăpân pe sine. Dacă ea ar fi putut să-i simtă bătăile puternice ale inimii sub cămașa albastră, ar fi știut că încerca apa... vrând să-și dea seama ce reacție avea ea după absența lui.

— Pari să te simți mai bine acum, murmură ea căutând cu disperare să spună ceva.

El se uită la blugii strâmți și la cizmele lustruite, uzate, și îi zâmbi.

— Încerc să nu port costume decât dacă sunt la serviciu sau când iau masa în oraș. În adâncul sufletului meu, sunt un băiat de la țară. Pentru mine, astea sunt haine

comode.

— Eu simt pentru costumul de clovn ce simți tu pentru costume, spuse ea după ce scăpă de timiditatea inițială de a se fi aflat singură cu el. Hooker a zis că vine imediat.

— Ce părere ți-a făcut?

— Cred că ai un prieten minunat, Sky. Sper c-o să fie și al meu.

— După ce v-am văzut împreună, sunt aproape sigur că ți-ai făcut un prieten pentru toată viața.

Ridică mâna spre părul ei și se jucă absent cu o buclă care insista să i se înfășoare pe deget.

— Mă-ntreb cum ar fi, oare? Când el stătea atât de aproape, ei îi era greu să mai gândească. Momentul acela nu făcea nicio excepție.

— Ce anume?

— Să te aibă cineva ca prietenă pentru toată viața, spuse el continuând să-i mângâie bucele și să-i contureze trăsăturile, sfârșind prin a-i atinge ușor buza de jos.

Ochii îi căpătaseră din nou o tentă indigo. Ea se simți atrasă în adâncul lor și plutea acolo, suspendată în universul minții lui. Deodată, știu că avea să o sărute. Se depărta de el și se duse în partea cealaltă a măsuței, lângă fereastră. Privi afară fără să vadă nimic, însă.

— Prietenii au nevoie de timp și de atenție, zise ea, trăgând de timp, deoarece mintea refuza să-i funcționeze. El se duse lângă ea și rămase rigid în spatele ei.

Răsuflarea lui îi amețea simțurile.

— Suntem legați... pe viață, Savvy. Ți-am salvat-o. Deci, sunt răspunzător pentru tot restul ei. Ea se întoarse brusc și îl privi în ochi.

— Nu mi-ai salvat viața. Nu eram în pericol.

Rămăsesem blocată doar și mă speriasem.

— Atunci, ți-am salvat sănătatea mintală. Ea încuviință solemn și lăsă capul în jos.

— Da, asta ai făcut. Și încă mă jenez chiar să mă gândesc la asta, zise ea încet. Îmi pierdusem mințile complet, dar mi-era atât de frică. Ani de zile n-am putut să intru în spații închise. El o înconjură cu brațele ușor, făcând-o să se relaxeze. Ei nu-i fu greu.

— Aproape că înnebuniseși de spaimă, draga mea, spuse el cu tandrețe. Știu asta. Dar a fost adevărat ce ți-am spus după ce s-a terminat totul. Chiar vreau să te cunosc.

Ultimele lui cuvinte o făcură să ridice capul și el îl lăsă pe al său în jos, astfel încât frunțile li se atinseră și el închise ochii.

— Te-am salvat pe tine de la nebunie și mi-am pierdut eu mințile în luna care a trecut încercând să găsesc o modalitate de a te revedea. Recunoști că există ceva între noi care ne sugerează – nu, ne cere – să ne cunoaștem mai bine? N-o să te presez, Savvy, vreau doar să te conving să ne mai acorzi o șansă.

Vocea lui era rugătoare. Sky încerca să fie cât putea de blând. Ea îi simțea intensitatea emoțiilor în vorbele acelea rostite din inimă. Voia să fie prieteni. Ca și Hooker. Nu. Zâmbi în sinea ei. Nu ca Hooker. Știa asta, cu fiecare bătaie a inimii. Și, ca să fie sinceră cu sine, și ea voia ceva mai mult decât o relație platonice. Dacă se putea, i-ar fi plăcut să o ia de la capăt și să vadă dacă era posibilă o relație de durată.

Își ridică privirea și se uită în ochii lui albaștri și pătrunzători. Simțurile începură să-i clocotească, își înălță gura cu timiditate și îl sărută. Geamătul lui slab se combina cu al ei. Avea senzația că simte scânteile țâșnind în jurul lor.

Exista ceva cu siguranță, ceva care merita efortul unei explorări. Deși simțea că el se stăpânește, știa că, peste câteva clipe, toate barierele aveau să fie doborâte. Puse capăt ușor sărutului și îi zâmbi senzual.

— Numele meu e Savena Alexander. Prietenii îmi spun Savvy. Ce mai faci, domnule detectiv Skylar Brady? El continuă să o țină strâns și își mișcă buzele peste ale ei într-un sărut șicanator.

— Prietenii mei îmi spun Sky. Și fac bine, Savvy. Chiar foarte bine.

— O să aveți destul timp pentru asta mai târziu, porumbeilor. Puiul meu așteaptă.

Savvy și Sky râseră pe jumătate de stânjeneală, pe jumătate bine dispuși.

Hooker era un bucătar foarte insistent. Cu mult aplomb, Sky îi ținu scaunul lui Savvy, după care se așeză și el lângă ea. Peste câteva clipe, Hooker reapăru împingând un cărucior din lemn de nuc încărcat cu mâncăruri și începu să vorbească folosind un accent franțuzesc stricat. Cu gesturi exagerate, destupă o sticlă de vin, insistând ca Sky să-l guste și să spună dacă îi plăcea. Apoi umplu trei pahare și ținu un toast.

— Pentru noi trei. Să i se împlinească fiecăruia cea mai arzătoare dorință.

Dând din cap aprobator, Sky și Savvy își ciocniră paharele de al lui și băură. Apoi, Hooker începu să-și prezinte meniul repede. După fiecare anunț, ridica un capac de argint.

— Întâi avem salată de spanac cu maioneză italienească. Ambele au fost pregătite de niște îngeri culinari, adăugă el făcându-i cu ochiul lui Savvy, care îi răspunse la

fel.

De data aceasta, Savvy doar zâmbi cu indulgență.

— Apoi, veți gusta din puiul meu pané cu un sos a cărui rețetă e secretă, dar care e preparat cu coniac. *Magnifique!* exclamă el sărutându-și vârfurile degetelor. Pe lângă el vă veți bucura de gustul minunat al fasolei verzi și al croissant-urilor ușoare ca fulgul. Iar ca desert, vă veți delecta cu delicioasa mea chocolate supreme.

Murmură un „bon appetit” și mai aruncă o privire pentru a se convinge că totul era în ordine, după care îi luă mâna lui Savvy și îi sărută vârfurile degetelor.

— O seară plăcută, frumoasa mea. Sky va fi gazda ta acum.

— Nu stai la masă cu noi? îl întrebă Savvy căreia i se uscă gura brusc.

Hooker îi lăsa singuri. Acest lucru părea foarte limpede. Când dispăruse mai înainte, se dusese să se îmbrace pentru a ieși în oraș. Acum purta numai negru – pantaloni și o cămașă de mătase descheiată la gât pentru a lăsa să se vadă părul des și negru de pe piept. Părul lui negru ca abanosul strălucea în lumina lumânărilor, iar ochii întunecați licăreau plini de neastâmpăr deasupra zâmbetului care îi scotea la iveală dinții de un alb imaculat.

— Am o întâlnire cu o doamnă ca o vulpe, spuse el imitând un dans pasional cu o parteneră fantomă.

— Nu știam că te interesează studierea animalelor sălbatice, îl tachină ea. O vulpiță, deci?

Hooker o sărută în joacă pe obraz și îi șopti ispititor la ureche:

— Domnișoară Alexander, trebuie să te informez că, în liceu, eram poreclit Hook-her (agaț-o)... nu Hook-him

(agață-l). Nu trebuie să crezi tot ce auzi despre bărbații manechine. În cazul meu, sigur nu-i adevărat. Ea îi zâmbi și își spuse că trebuia să fie un amant nemaipomenit și că ea însăși ar fi fost interesată dacă n-ar fi existat un detectiv deosebit de interesant pe care îl cunoștea.

Apoi zâmbetul ei se transformă într-o grimasă de neîncredere și făcu ochii mici, suspicioasă.

— Și eu am crezut tot timpul că ți-ai câștigat numele jucându-te cu mingile de baschet! Sky izbucni în râs imediat, încovoiindu-se și arătând acuzator spre prietenul său, care se făcuse roșu ca racul deodată. Savvy își dădu seama că dezgropase vreo amintire veche, pentru că remarca ei nu fusese chiar atât de amuzantă.

— Savvy are un talent deosebit de a afla adevărul, nu, Hooker?

Acesta își revenise deja și râdea autodepreciativ.

— N-aș intra în amănunte în problema asta, amice, și, dacă o să spui vreo poveste despre tinerețea mea, mă voi vedea nevoit să fac la fel, înțelegi, nu? Dacă ar ști totul despre zilele noastre de nebunie, ar chema poliția.

Aluzia la profesia lui Sky îl făcu pe acesta să redevină serios imediat.

— Frați de sânge, nu? zise el strângându-i mâna lui Hooker într-o tăcere solemnă, după care îl bătu pe spate și-l împinse spre ușa de la intrare. Distracție plăcută. N-o să te aștept treaz. Hooker vru să aibă ultimul cuvânt.

— Dacă o s-o faci, o să fie prima oară. De obicei, ajung acasă înaintea ta. După aceea îi făcu cu mâna și îi trimise un sărut lui Savvy și plecă.

Sky se întoarse spre ea și o privi apreciativ.

— L-ai atins unde-l doare cu ultima remarcă.

— Și n-o să aflu niciodată ce amintire am dezgropat, nu?

Știa deja răspunsul și îl privi cum împinse căruciorul lângă masă, așezându-se apoi la loc, în fața ei.

— Ne cunoaștem de foarte mult timp, Savvy, spuse el punând cu grijă salata în farfurii. Bănuiesc că știe despre mine mai multe ca oricine.

— Aș vrea să știu totul despre tine, Sky. El îi întâlni privirea sinceră cu o expresie de uimire pe chip. Părea să-i fie greu să o creadă.

— Într-adevăr? Ea încuviință repede și se aplecă înainte.

— Spune-mi totul, șopti ea apoi și ochii îi scânteiară aurii în lumina lumânărilor.

CAPITOLUL 4

Sky se lăsă pe spate pe scaun și sorbi îngândurat din paharul de vin. Ochii lui licăriră pe deasupra acestuia când se uită la chipul ei plin de însuflețire. Nefiind sigur de sinceritatea ei, făcu o remarcă, în loc să înceapă să-și povestească viața.

— Vrei să mă faci pe mine să vorbesc ca să nu fii nevoită s-o faci tu.

Ea clipi inocentă.

— Nu-i adevărat, Sky. Chiar vreau să știu totul despre viața ta, zise ea și ridicând paharul, îl goli, după care se uită la Sky de parcă ar fi, vrut să ia o hotărâre în legătură cu ceva.

Când vorbi din nou, o făcu privindu-l în ochi.

— Recunosc, mărturisi ea încet, că vorbele tale sunt

adevărate în parte, dar numai în parte. Am impresia că, dacă vrem să legăm o prietenie, trebuie să dăm dovadă amândoi de puțină încredere și seriozitate. Sky râse degajat.

— Ar fi trebuit să fii avocată, Savvy. Te pricepi extrem de bine să aduci problemele în avantajul tău.

— Dar mă fac înțeleasă, nu?

— Absolut.

— Perfect! Începi tu. El râse iarăși și scutură din cap.

— Vezi? Dar ea refuză să mai scoată un cuvânt; în schimb, se pregăti să asculte. Iar Sky știe că, de data aceasta, pierduse.

— M-am născut și am crescut la o mică fermă situată la vreo cincizeci de mile distantă de locul ăsta, la vest de Bartlesville. Străbunicul meu a câștigat proprietatea la pocher. După mulți ani, fiul lui a ajuns șeriful localității respective. Pappy a fost un om extraordinar. M-a învățat multe și a trebuit să suporte multe. Așa cum a dat de înțeles și Hooker, de mic am creat probleme.

— ăsta e un lucru pe care îl avem în comun, spuse Savvy, chicotind. Mi-ar plăcea să-mi povestești câteva din năzbâtiile tale.

— Pappy a murit când aveam doisprezece ani, zise el încet. Încă îmi mai e dor de el, mai ales când simt nevoia să stau de vorbă cu cineva.

Savvy avu sentimentul că pierderea aceea era mult mai mare decât lăsase el să se înțeleagă.

— Părinții tăi mai trăiesc? Durerea îi întunecă puțin chipul care, de obicei, era atât de luminos. Trecură câteva clipe până când vorbi din nou.

— Mama a murit cu șase luni înaintea bunicului. S-a-ntâmplat subit. Nu ne-am așteptat deloc. Totdeauna am

crezut că Pappy a murit din cauza asta. După ce ne-a părăsit ea, viața s-a stins, pur și simplu, în el. Se uită la flacăra tremurătoare a lumânării din mijlocul mesei, furat de gânduri.

Savvy așteaptă în tăcere până când el reveni la momentul prezent și vorbi din nou.

— Mi-a trebuit mult timp ca să-mi revin după dispariția lor, zise el clătinând din cap ușor și umplu din nou paharele cu vin.

— Îl mai aveai încă pe tatăl tău, nu?

— Da, dar și el era distrus. Formam o pereche extraordinară așa amărâți cum eram. Exact când am crezut că eram pe cale de a ne reveni, el a murit în somn. S-a întâmplat exact la cinci ani după moartea mamei. Mi-au trebuit luni de zile ca să realizez că simțise, probabil, același lucru ca și Pappy, numai că se forțase să reziste pentru mine. Savvy avea lacrimi în ochi.

Simțea o durere teribilă pentru acel copil trist care îi pierduse pe toți cei dragi într-un timp atât de scurt. În sinea ei se gândi la fericirea de a avea norocul ei de a fi avut niște părinți sănătoși și iubitori care o ajutaseră să treacă peste numeroase crize în adolescență și pe care încă îi mai preocupa bunăstarea ei. Se întinse peste masă și îi acoperi mâna cu a ei.

— Trebuie să fi avut vreo șaptesprezece ani pe atunci, zise ea. Cine a avut grijă de tine după aceea?

— În testamentul tatii scria că părinții lui Hooker trebuiau să-mi fie tutori până când împlineam optsprezece ani. Întotdeauna am fost de părere că știa că aveam nevoie doar de puțin timp ca să-mi iau zborul. A avut dreptate, bineînțeles. După ce am absolvit liceul, m-am înrolat în

armată. Hooker a venit cu mine. După aceea ne-am întors în Tulsa, unde eu am urmat cursurile Academiei de Poliție. Și apoi te-am cunoscut pe tine, zise el zâmbind larg. Cam asta-i tot.

Dar Savvy avea o mulțime de întrebări de pus.

— Cine a avut grijă de fermă cât ai fost plecat? Cine are grijă de ea acum?

— Domnul și doamna Jablonski la ambele întrebări, spuse el. Mi-ar plăcea s-o vezi. Cred c-o să-ți placă, zise el, dar se opri brusc, părând să aibă impresia că vorbise prea mult. Asta dacă o să vii cu mine acasă într-un weekend.

Vorbele lui o făcură să nu se simtă în largul ei. În primul rând, presupunea prea mult. Acum dădea înapoi. De ce? se întrebă ea. Poate că a lega o prietenie cu ea nu i se mai părea o idee prea bună. Încercă să alunge acel sentiment neplăcut punând o întrebare care nu avea nicio legătură cu tot ce discutaseră până atunci.

— Plantezi ceva pe pământul tău? Sau crești vite? Sky păru încântat de schimbarea subiectului.

— Până acum cincizeci de ani, Rocking B. a fost o fermă de vite. Pe urmă, lucrurile s-au schimbat. Acum avem o activitate foarte limitată. Avem doar suficiente furaje pentru o turmă micuță și câțiva cai.

— De ce?

— Au apărut sondele de petrol.

Ea deveni atentă, făcând ochii mari de uimire.

— Ești bogat! În loc de răspuns, el ridică din umeri.

— O viață confortabilă, cel puțin, zise el apoi servind următorul fel de mâncare.

Cât mâncară întrerupseră discuția. Dar când mai aveau puțin și terminau desertul, Savvy îi puse repede o altă

întrebare.

— Dacă ești atât de bogat, de ce naiba mai rămâi în poliție?

— Presupun că e ceva ce am în sânge. A patra generație. Tatăl meu a fost judecător, străbunicul, judecătorul de pace al localității. Căsătoria oamenilor, îi îngropa și, între, făcea legi, spuse el râzând și gândindu-se de câte ori rostise acele cuvinte.

— Vrei să lucrezi în poliție tot restul vieții? Savvy nu își dădu seama că întrebarea ei avea un anumit substrat. Se gândea doar că, dacă ar fi fost soția lui, s-ar fi temut pentru el tot timpul.

Surprinsă de acel gând neașteptat, trecură câteva clipe până când observă schimbarea de pe chipul lui. O privea întunecat la față.

— Stai puțin! îl rugă ea repede. N-am spus-o ca o jignire. Găsesc doar că meseria ta e teribil de periculoasă. Nu te supăra. Privirea lui își pierdu puțin din răceală când răspunse scurt:

— Îmi fac unele planuri de viitor. Văzând că nu mai spune altceva, ea îl îmboldi.

— Ei bine?

— Încă nu mi-am terminat investigațiile. Când o s-o fac, o să-ți împărtășesc bucuros rezultatul, zise el pe un ton ciudat, ca și cum ar fi dat raportul, după care adăugă: Dacă o să mai fii pe lângă mine.

Răspunsul lui misterios o nedumeri. Dădea înapoi iarăși. Cu un calm exterior, se ridică de la masă și se duse la fereastră, de unde privi cerul plin de stele. Nu era obișnuită să fie tratată ca o musafiră ignorată sau nedorită și mândria ei își spunea cuvântul. Vocea îi fu scăzută și calmă când

vorbi.

— Uite ce e, ce-ar fi să amânăm discuția asta? Se pare că tu înțelegi ce spui, eu, însă, nu. Dai dovadă de puțină încredere povestind ceva din viața ta, dar, pe urmă, o iei cu niște cuvinte alese cu grijă.

În glasul ei se simțea emoția, dar continuă:

— Susții că, de o lună, încerci să mă vezi, dar abia acum te întrebi dacă o să-ți văd casa vreodată sau dacă mă interesează planurile tale de viitor. Ce înseamnă asta? Întrebă ea întorcându-se spre el. Nu suport să fiu tratată ca o proastă. Nu-ți pasă cu adevărat.

Simțind că își pierde stăpânirea de sine, îi întoarse spatele repede.

— Sinceră să fiu, cred că nici nu mă placi, înghiți în sec și făcu un efort să nu se reazeme de el când veni în spatele ei.

— Poate că îmi pasă atât de mult, încât mi-e aproape imposibil să-ți acord toată încrederea, șopti el cu o voce mirată.

— Asta ce vrea să-nsemne? Întrebă ea aproape înainte ca el să termine de vorbit.

— Mi-ar lua prea mult ca să-ți explic acum. Altă afirmație misterioasă, își zise ea furioasă. Ei bine, nu avea să scape atât de ușor, își promise în sinea ei. Se întoarse spre el și spuse încet:

— Încearcă. El păru zăpăcit de atitudinea ei sfidătoare.

— Altă dată, Savvy. Acum e rândul tău să-mi povestești puțin despre copilăria ta.

Calmul lui îl distruse pe al ei.

— De ce să mă ostenesc? Întrebă ea folosind același ton rece pe care îl folosisese el puțin mai devreme. Probabil că n-o să ne mai vedem oricum.

Înainte să apuce să se întoarcă, Sky o sărută apăsător. Fermitatea lui copleșitoare o lăsa fără putere și locul furiei începu să fie luat de pasiune. Când sărutul se sfârși, el o ținu strâns în brațe și vorbi în părul ei mătăsos.

— N-o să vorbim despre viitor acum. O să luăm lucrurile pe rând. Hai să-ți aud autobiografia. Deși trebuia să se țină de el ca să nu cadă, mai găsi puțină putere pentru a se împotrivi.

— Nu suport să fiu interogată, domnule detectiv Brady. El se depărtă de ea doar atât cât să o privească în ochi și să-i zâmbescă.

— Te rog! Când zâmbea ca un spiriduș, ea era total lipsită de apărare. El îi ținu scaunul și ea luă o înghițitură de vin înainte să-și înceapă povestea.

— M-am născut în Springfield, Missouri. Când aveam zece ani, ne-am mutat la o mică fermă în afara orașului. Părinții mei încă locuiesc acolo. Creștem cai ca și tine. Nu mai am nici frați, nici surori. Tu ai?

El dădu din cap.

— Alt lucru pe care-l avem în comun, zise ea. După ce am absolvit facultatea aici, m-am hotărât să mă stabilesc în Tulsa. Sfârșitul poveștii.

— De când suferi de claustrofobie? Ea nu se așteptase la întrebarea aceea. Cel puțin nu atât de curând. Amintindu-și din nou împrejurările în care se cunoscuseră, își lăsă privirea în jos stânjenită. Era rândul ei să dea înapoi, dar hotărî să treacă la ofensivă. Când își înălță capul, îi întâlni privirea calmă și răbdătoare.

— Deci, acum ajungem la adevăratul motiv al acestui joc de-a întrebările și răspunsurile.

Nu voia să i se amintească de lift și se ridică din nou

pregătindu-se să se depărteze. Sky o prinse în brațe, însă, și o sărută iarăși. Ea gemu ușor când buzele lui fierbinți provocară incendii în stomacul ei. Părea atât de nedrept ca el să își folosească gura caldă și maleabilă ca armă împotriva hotărârii ei de a nu discuta despre problema aceea. Deși inima îi bătea la fel de tare ca a ei, el nu își pierdu controlul și puse capăt sărutului, își desprinsе buzele de ale ei doar puțin.

Ea îi simți cuvintele pe gură.

— De când? Ea se gândi la întrebarea lui insistentă, după care cedă și îi răspunse.

Deși părea să-i asculte explicația, Sky abia o auzea, deoarece se gândea la trupul ei și la cât de bine se simțea când o strângea în brațe. Ea simți cum i se schimbă atingerea și nu fu surprinsă când, după ce îi ascultă explicația, el începu să-i acopere gâtul și lobul urechii cu sărutări ușoare.

— Îmi pare rău că te sperii atât de tare, îi șopti el la ureche, făcând-o să ia foc când își plimbă limba pe marginea urechii ei. Mă bucur că am fost acolo când ai avut nevoie de mine. În inima lui auzi alte cuvinte. Oh, Doamne. Acum lucrurile se inversaseră. Avea nevoie de ea... atât de mult.

Dorind-o, se lipi și mai mult de ea, plimbându-și vârfurile degetelor peste sâni ei tari. Imediat, Savvy deveni rigidă în brațele lui.

— Mai bine mă duci acasă, Sky. El îi retrase mâna și încercă să-i maseze spatele drept.

— Îți amintești din nou.

— Tu nu? Întrebă ea începând să se înfurie iarăși. Sky continuă s-o țină în brațe, strâns lipită de el.

— Mi-aduc aminte că am fost incredibil de fericit și absolut fascinat și extrem de excitat când te-am ținut în

brațe în liftul ăla cufundat în întuneric. Tu nu-ți amintești decât spaima.

— Și nebunia! Cuvintele ei îl făcură să renunțe dezgustat.

— Ah, fir-ar să fie. Hai să mergem.

Fără să mai scoată un cuvânt, suflă în lumânare și o conduse afară, dându-i poșeta în același timp. Savvy se conformă uimită. De ce se supăraseră atât de tare? Doar obținuse ceea ce dorise, nu? El se lăsase furat de amintirile legate de prima lor întâlnire, așa cum ea știuse că se va întâmpla. De ce sperase că ar fi putut fi altfel? Niciun bărbat nu uită atunci când o femeie i se aruncă în brațe. Nu avea să fie mulțumit până când nu avea să aibă totul!

Sky o ajută să urce în mașină, dar atingerea lui nu fu atât de blândă ca înainte.

Când ocoli mașina pentru a se urca la volan, el se muștră pentru incapacitatea de a se controla și stăpâni. Știuse cât de tulburată era din cauza acelor momente pe care le trăiseră blocați în lift. De ce sperase că putea să-i schimbe modul de a gândi și să o facă să-și dea seama că ținea la ea? Ar fi trebuit să se ducă la un psihiatru, își spuse el furios. Trebuia să i se aducă aminte că nu întotdeauna aveai ceea ce îți doreai. Ei bine, avea să o ducă acasă și să-i spună adio. Și asta avea să fie tot. Pasiunea lui abia reținută îi râse în față. Pe cine încerca să păcălească?

Parcurseră drumul în liniște și repede. Ea refuză să-l roage să încetinească și el nu părea că ar fi ascultat-o, în caz că l-ar fi rugat. Când opri în parcare lângă mașina ei, ea dădu să deschidă portiera și să coboare.

— O să-ți spun noapte bună aici, Sky. Dar el mormăi că avea să o conducă până la ușă și, deschizând portiera cu

forță, o lovi de camionetă.

— La naiba, explodă el coborând și ducându-se repede pe partea ei.

Ea sări din mașină și rămase în fața lui.

— Nu-ți vărsa năduful pe Violet, strigă ea. A fost prima aici. Cuvintele ei îl făcură pe Sky să uite de tensiune și să izbucnească în râs.

— Iartă-mă, Violet, spuse el, și, oftând, o luă pe Savvy de mână și o conduse până la ușa apartamentului. Își dădea seama că ea nu voia să o facă, însă el era hotărât.

Aruncă o privire spre fereastră și observă că era aprinsă o lumină slabă.

— Ai contor la lumină? o întrebă el nonșalant, dar inima începuse să-i bată cu putere. Avea să-l trimită pe Jocko după gratii pentru multă vreme dacă acesta își pusese prietenii să-i devasteze apartamentul lui Savvy.

Când ea îi spuse că nu avea, el o lipi de perete la picioarele scărilor și îi ceru cheia. Ea o scoase din poșetă și i-o dădu, iar, după ce îi porunci să rămână acolo nemișcată, urcă scările în liniște și scoase pistolul din tocul de la spate. Clic-ul încuietorii păru să-și găsească ecoul de-a lungul spinării lui. Apoi împinse ușa și aruncă o privire prin deschizătură pentru a se asigura că nu era nimeni ascuns în spatele ei. Ținând pistolul pregătit, Sky verifică tot apartamentul, deschizând ușile dulapurilor, uitându-se sub pat și în spatele plaselor de mobilier. Adrenalina îi curgea prin sistem, pregătindu-i trupul pentru orice. Deschise brusc și ultima ușă închisă, dar, în loc să descopere cel de-al doilea dormitor, văzu că încăperea respectivă era biroul și depozitul lui Savvy. Pe rafturile din capătul îndepărtat al camerei se aflau câteva din eșantioanele și prototipurile ei

pentru evenimentele speciale și reuniunile de afaceri care urmau să vină. Un ursuleț îl privea dintr-un coș plin cu flori de mătase atașat de un balon de un roz aprins pe care scria „*E fetiță*”. Pe un alt raft, un simbol auriu al dolarului îi atrase atenția. Și acesta se afla într-un coș cu flori de mătase. Bănuia că era folosit la banchetele de afaceri.

Înainte să mai vadă și alte creații ale ei, o auzi strigând din ușa apartamentului.

— Sky? Sky, totul e-n regulă?

Vocea îi tremura ușor, deoarece se așteptase ca el să se întoarcă mai repede și acum era alarmată. Să fi găsit pe cineva în apartament? se întrebă ea îngrijorată.

— Sky? Răspunde-mi. Stingând lumina, el închise ușa biroului și se întoarse în living-room.

— Totul pare să fie în ordine, zise el.

De ce trebuia să aibă acel zâmbet stupid pe față? se întrebă ea. Îl privi cum puse pistolul la loc și se duse la lampa de pe podea.

— Ia să vedem cum funcționează treaba asta, zise el cu o voce veselă.

Ea nu știa că îi verificase locuința foarte atent și nu descoperise nicio urmă de vreun coleg de cameră – nici femeie, nici bărbat. În timp ce el lucra la lampă, aceasta începu să se aprindă și să se stingă asemeni unei firme de neon.

— Ah, cred c-am găsit. Fasungul s-a slăbit și lampa s-a aprins singură.

În câteva clipe, repară defecțiunea și se ridică mândru, aprinzând și stingând lampa. În tot acest timp zâmbea.

— Asta ar fi tot, Savvy.

— De ce zâmbești așa de încântat? îl întrebă ea,

neputând să sufere să nu știe care era gluma. Sky nu-i răspunse, dar, în schimb, îi puse o întrebare.

— Înțeleg că locuiești singură? Savvy făcu ochii mici suspicioasă.

— Ce te face să mă-ntrebi asta?

— Ah, păi, când am fost aici mai devreme și așteptăm să te schimbi, am observat două locuri pregătite la masă. Ea începu să râdă.

Omul voia să știe dacă avea vreun rival, mai ales vreunul care locuia deja acolo. Deja știa că locuiește singură, își spuse ea, gândindu-se la verificarea lui. În plus, nu fusese niciodată în stare să se prefacă.

— Mama mi le-a trimis. E modul ei de a-mi spune că ar trebui să am un prieten. Nimic nu egalează o mamă care vrea să-și vadă fiica măritată. Ar fi putut să-mi trimită o telegramă.

Lampa se stinse din nou, dar, de data aceasta, mâna lui Sky fu de vină. Singura lumină rămasă era cea care venea din bucătărie și care învăluia living-room-ul într-o sclipire caldă. Ea îl văzu apropiindu-se și, imediat, se simți cuprinsă în brațe. Era minunat când o ținea așa. Se simțea în siguranță și oarecum apărută.

— Mă bucur că locuiești singură, Savvy, șopti el tandru.

Ea abia putu să-și recapete răsuflarea necesară pentru a întreba de ce.

Aplecându-se, el ocoli adevărul întreg – și anume că era din ce în ce mai atras de ea – și îi răspunse murmurând și oftând:

— Pentru că am de gând să te sărut de noapte bună și nu vreau să fiu întrerupt, scumpa mea.

CAPITOLUL 5

Savvy tocmai își lega șireturile adidașilor când sună telefonul. Era șase dimineața. Cine ar fi putut fi? se întrebă ea. Poate că Teri nu mai putea să vină.

— Alo?

— 'neața, Savvy. Te-am trezit cumva? Era Sky și vorbea ca și cum s-ar fi trezit de câteva ore. Ea scânci ca un cățel fericit și zâmbi ținându-și echilibrul într-un picior ca să lege șireturile celuiilalt adidas.

— Bună dimineața, Sky, zise ea veselă. Nu m-ai trezit. De fapt, m-ai prins chiar înainte să-mi încep alergarea. Întotdeauna încerc să încep ziua devreme, mai ales pe căldura asta insuportabilă. Ce s-a-ntâmplat?

El tăcu o clipă, închipuindu-și trupul ei puternic și frumos alcătuit alergând.

— Pun pariu că arăți superb în pantaloni scurți, zise el apoi cu o ușoară emoție în glas. Savvy închise ochii și își aminti din nou prima imagine a acelui trup superb care venise din cer. Ce fizic minunat! Dezmeticindu-se, se îndreptă și aduse discuția la momentul prezent.

— Ai avut vreun motiv ca să mă suni... în afară de speranța că mă vei trezi? îl tachină ea ușor.

— Da. Am liber astăzi și speram că putem petrece puțin timp împreună. Se poate?

Savvy își dădu seama după tonul vocii lui că zâmbea încrezător. Și se gândi iarăși la forța lui, dorindu-și să fi avut timp ca să joace o partidă de tenis de perete cu el. Dacă ar fi fost în formă, l-ar fi bătut... poate.

— Am foarte multă treabă astăzi. Nu uita că n-are cine să-mi țină locul dacă-mi iau liber. Îmi pare rău. Îi spuse apoi

că, imediat după ce termina cu alergarea, trebuia să se ducă la domnul Goldblum să ia niște lucruri pentru o petrecere.

— Putem să ne întâlnim la prânz, spuse el. Doar trebuie să mănânci. Uite ce e, tocmai plecam la sala de gimnastică. Ce-ar fi să ne întâlnim în hol și o să te și ajut? Cam la ce oră o să fii acolo?

Ea ezită, în timp ce partea disciplinată din ea dădea o luptă sortită înfrângerii cu partea jucăușă.

— Ar trebui să fiu acolo pe la opt și jumătate. Nu-mi ia mai mult de o oră ca să adun tot ce-mi trebuie, deci ce-ar fi să luăm o gustare de dimineață, în schimb? Chiar am foarte mult de lucru după-amiază, adăugă ea.

— Sunt perfect de acord. O să fii îmbrăcată în costumul de clovn sau să mă uit după cea mai frumoasă tipă din Tulsa?

— Nu m-ai găsi nici într-un fel, nici în celălalt, zise ea. Astăzi o să port haine de stradă. Nu e nicio zi de naștere de sărbătorit.

— Te-aș găsi, Savvy, spuse el făcând-o să simtă o căldură în tot trupul când îi auzi convingerea din glas. Te-ai încălzit?

— Poftim?

— Te-ai încălzit pentru alergare? Își dezvoltă el ideea. Doar nu vrei să faci vreo întindere.

— Da, m-am încălzit... și acum o să plec. Pe curând.

Înainte să închidă, auzi ecoul unui râs ușor și senzual, și, deodată, știu că, de data aceasta, îi interpretase corect mesajul. Ridică din umeri și se îndreaptă spre ușă, știind că ar fi fost o irosire de energie dacă ar fi trântit și ar fi bufnit când nu era nimeni acolo ca să o vadă. În schimb, zâmbi larg, fiindcă, în adâncul sufletului, îi plăcea întrebarea lui șocantă.

— Diavol irlandez cu limbă de argint! exclamă ea

râzând și coborând scările pentru a se întâlni cu Teri. Când ajunse la colț, o găsi pe Teri alergând ușor și citind ziarul în același timp. Când Savvy încetini pentru a alerga alături de ea, prietena ei o îmbrățișă și scoase o exclamație de fericire.

— Ai apărut pe prima pagină, Savena Alexander. Ești o adevărată eroină! spuse ea, după care îi arată articolul despre capturarea lui Jocko.

Alături era și o fotografie mare care o înfățișa pe Savvy stând pe spatele băiatului, în timp ce Papa Delgadio îl păzea.

— Dar n-am văzut niciun reporter! exclamă ea și îi smulse ziarul din mână, devorând articolul. Părinții mei or să se sperie îngrozitor dacă or să afle, adăugă ea încruntată. Ah, de ce-oi fi făcut-o? Teri râse și o îmbrățișă din nou.

— Nu în fiecare zi se întâmplă ca un clown să prindă un hoț de poșete, fata mea. E ceva nemaipomenit, în plus, gândește-te la toată publicitatea asta gratuită. Firma ta este menționată chiar în primul paragraf. Pe jumătate tulburată, pe jumătate încântată de perspectiva mai multor contracte, Savvy vârî ziarul sub banda elastică a șortului la spate și își înghionti prietena ușor pentru a o lua spre parc.

— Haide, Pegasus. După vestea asta, simt nevoia să alerg mai mult ca oricând, zise ea întrebându-se ce părere avea să aibă Sky în legătură cu articolul.

La fel ca în fiecare dimineață, Savvy și Teri își povestiră reciproc ce făcuseră în ziua precedentă, Savvy vorbi mai mult decât prietena ei în dimineața aceea. Teri voia să știe totul! Și, din moment ce era cea mai bună prietenă a lui Savvy, afla aproape tot. Dar amândouă trecuseră de vârsta adolescenței, când cele mai bune prietene își povesteau absolut totul. Era o înțelegere tacită între ele... și, cunoscându-se reciproc atât de bine, era destul de ușor să-și

umple spațiile goale. Dar, când Savvy îi spuse de Sky Brady, Teri exclamă încântată.

— Ah, Savvy. Poate că el e cel sortit. Ar fi timpul să-ți găsești și tu un bărbat.

— Aș putea să spun același lucru pentru tine, zise ea. Amândouă suntem nebune după muncă.

— Da, dar e mai interesant când ne și distrăm. Știi chestia aia cu numai muncă și distracție deloc! Ochii îi licăriră veseli când îi dădu lui Savvy o palmă peste șezut.

— Haide, fată de carieră. Ne luăm la întrecere în drum spre casă.

După ce făcu un duș și se spălă pe cap, Savvy se îmbracă repede cu o pereche de pantaloni scurți și o bluză croșetată de culoarea levănțicii. Se încălță cu sandalele cu toc, își luă poșeta și coborî în grabă. Amintindu-și de incidentul din seara precedentă cu portiera mașinii lui Sky, examina partea laterală a camionetei și descoperi o ușoară adâncitură. Atingând-o ușor, se întrebă ce pățise mașina lui Sky. Așa îi trebuia, își spuse ea urcând la volan și pornind motorul. Acel temperament probabil că îi făcuse o mulțime de necazuri, se gândi ea zâmbind.

Dar, când dădu înapoi pentru a ieși din parcare, zâmbetul îi pieri și se încruntă ușor.

— S-ar putea ca eu să fiu cea care să aibă o mulțime de necazuri, mormăi ea, amintindu-și de sărutul pârjolitor de la ușa apartamentului ei.

Îl claxonă pe Papa Delgadio, care mătura trotuarul în fața magazinului în clipa în care trecu ea. Zâmbea din nou, gândindu-se fericită la întâlnirea cu Sky.

— Puțină distracție n-o să-mi strice, hotărî ea cu glas

tare.

Sky aștepta în fața clădirii când ea opri lângă bordură. Zâmbetul și privirea lui fierbinte o făcură să se simtă imediat cuprinsă de căldură. Părea un adevărat atlet îmbrăcat cu blugii aceia strâmți și cu cămașa albastră – culoarea cerului, își spuse ea bine dispusă – cu mânecile scurte întoarse de două ori pentru a-i scoate bicepsii în evidență. Își ținea degetele mari vârâte în buzunarele din față și stătea rezemat de peretele de cărămidă, la umbră, cu picioarele încrucișate. Îi făcu cu mâna când îl văzu și, îndreptându-se, se duse spre camionetă. Deschizând portiera, îi cuprinse mijlocul cu mâinile și o ridică, punând-o ușor cu picioarele pe pământ. Ea bănuî că nu era o întâmplare faptul că o lăsase să alunece încet pe trupul lui înainte de a o pune jos. Se gândi din nou la cât de minunat se simțea în brațele lui și, în ochi, trebuia să i se fi citit emoțiile, deoarece zâmbetul lui se lărgi.

— Bună, frumoasă domnișoară. Cum a fost alergarea?

— Grozavă, dar în dimineața asta i-am simțit nevoia mai mult ca de obicei.

El înălță sprâncenele întrebător. Savvy știa că se gândea că acest lucru se datorase telefonului pe care i-l dăduse el. Nu se putu abține să nu râdă.

— Ai văzut ziarul de azi? Când el spuse că nu-l văzuse, ea îi dădu prima pagină, iar el o citi în timp ce intrau în clădire.

— O fotografie reușită, spuse el împăturind ziarul și dându-i-l înapoi.

Stătea lângă ea foarte serios, furat de gânduri. Nu-i plăcea ideea că articolul acela apăruse pe prima pagină. Era exact ceea ce îl înfuria pe Jocko. Ticăloșii mărunți ca el suportau aproape orice în afară de loviturile date orgoliului.

Mai mult ca sigur că nu-i convenea că fusese prins de o femeie clovn. Sky știa acest lucru. Și începu să-și facă din nou griji pentru ea. Bineînțeles că Savvy nu putea să știe de ce era atât de preocupat. Oare se supăraseră pentru că nu se menționase nimic despre el în articol? se întrebă ea. Dar alungă gândul din minte, fiindcă știa că Sky nu era acel gen de om.

— Nu-ți place articolul, Sky? îl întrebă ea cu un glas stins. El îi privi chipul îngrijorat și se luminează la față imediat.

— E un articol foarte bun, Savvy. Și probabil că e bun și pentru afacerile tale, zise el luând-o de mână și străbătând holul de la intrare.

— Așa a spus și Teri. El se opri brusc.

— Cine-i Terry? o întrebă apoi bănuitor. Savvy își dădu seama ce își închipuise.

— Teri e cea mai bună prietenă a mea. T-e-r-i. Alergăm împreună.

Pe chipul lui apăru un zâmbet de ușurare.

— Mă bucur că alergi cu cineva. Nu mi-ar plăcea să știu că alergi singură, spuse el îngândurat. Chiar și așa, cred c-o să-ți dau un fluier de poliție pentru orice eventualitate.

— Ce fel de eventualitate?

— Așa cum am mai spus, ești o domnișoară foarte frumoasă, scumpa mea.

Datorită faptului că discutaseră, Savvy nu își dăduse seama că el apăsase pe buton chemând liftul, astfel că fu surprinsă când ușile se deschiseră brusc în fața ei.

— Stai puțin, Sky. Ai uitat că nu folosesc liftul? spuse ea începând să se depărteze de cabina îngrozitoare. O să urc pe scări. Sky îi înconjură mijlocul cu brațul și o trase cu blândețe, dar ferm, spre ușă.

— Haide, Savvy. Încearcă. N-o să fii singură. Să vedem dacă o să poți lupta cu demonii ăia negri dacă o să fiu lângă tine să te ajut. Bine?

— O fac contra rațiunii, spuse ea intrând tremurătoare în lift. Când el apăsă pe butonul etajului șase și începură să urce lent, Savvy se agăță de el ca de un colac de salvare. Sky o ținu strâns și începu să-i șoptească vorbe liniștitoare la ureche.

— Sunt aici, iubito. Ascultă-mi vocea. Ignoră orice altceva. Concentrează-te numai asupra cuvintelor mele și n-o să pățești nimic. Ai încredere în mine.

Ea fu complet uluită când, peste câteva clipe, ușile se deschiseră și fu condusă, cu ochii mari și stupefiată, în biroul domnului Goldblum.

— Am reușit, șopti ea. N-am crezut c-o să reușesc vreodată.

— Mâine dimineată îți trimit nota de plată, glumi Sky, dar în ochii lui se vedea cât de mândru era de ea. Domnul Goldblum se luminează la față când o văzu intrând.

— Ah, porumbița mea. Mă bucur atât de mult să te revăd, zise el și apoi arată spre Sky. Văd că acum ești atât de celebră, încât ai nevoie de gardă de corp, spuse el râzând ușor. Presupun că asta înseamnă că n-o să mai primesc sărutul de salut.

— N-ar trebui să te sărut, prietene, îl muștră ea în glumă. În definitiv, ai fost informatorul lui Sky. Cum o să mai pot avea încredere în tine vreodată? Întrebă ea, dar îl sărută ca de obicei pe obrazul încrețit.

— Îmi plac intrigile la nebunie, porumbița mea, recunosc eu și ochii îi licăriră de încântare. Bine, ce să-ți aduc?

Trecură aproape patruzeci și cinci de minute până când Savvy obținu tot ce voia. Sky privi uimit cum grămada de cutii și pachete creștea văzând cu ochii, dar nu spuse nimic. După ce semnă, Savvy promise să-i plătească la sfârșitul săptămânii și Sky se apucă să așeze toate lucrurile pe un cărucior, spunându-le amândurora că avea să se întoarcă imediat. După câteva clipe vârî capul pe ușă și îi spuse lui Savvy că totul era aranjat.

— Bine, atunci ne vedem jos, zise ea sărutându-l din nou pe domnul Goldblum, după care îl urmă pe Sky. Însă acesta avea alte idei.

— Hei, stai așa. Nu vii cu mine?

O ținea de braț privind-o în ochii înspăimântați.

— Poți s-o faci. Știi sigur, iubito.

— Cred că o dată pe ziua de azi a fost de-ajuns pentru sistemul meu nervos, spuse ea pe un ton rugător, încercând să scape de mâna lui.

— Haide, Savvy. Încearcă, zise el conducând-o cu blândețe spre ușile deschise ale liftului. O să te țin în brațe, adăugă el încet. O să reușești. La început, ea păru să se simtă bine, dar, când liftul îi zgâlțâi puțin, își pierdu controlul.

— Nu pot, țipă ea isterică. Lasă-mă să ies, Sky. Se smulse din brațele lui și începu să apese cu disperare pe butoane. Imediat, Sky o îmbrățișă iarăși și o sărută. O ținea foarte strâns încercând să aprofundeze sărutul dincolo de buzele ei tremurătoare.

Savvy fu cât pe ce să leșine din cauza hiperventilației, iar țipetele ei deveniră niște scâncete în timp ce el o ținea în brațe și o săruta lacom. Când ușile liftului se deschiseră la parter, Savvy participa cu toată inima la tactica diversionistă a lui Sky, frecându-și trupul de șoldurile lui și ținându-i

capul în mâinile febrile. Mintal, era numai în brațele lui Sky. Spaima îi fusese alungată din sistem. Îi simțea bătăile inimii. Amețită, întredeschise buzele. Limba lui moale și caldă o explora și sărutul continuă... și continuă. Acum, că liftul se opri, Savvy nu mai voia ca acel sărut să se sfârșească vreodată.

— Ai de gând să stai acolo toată ziua, amice? Vocea aspră a unui bărbat străpunse puțin mințile încețoșate ale celor doi. Sky puse capăt încet sărutului, adăugând câteva mai mici pe gura ușor umflată. Uitându-se la chipul ei amețit, îi spuse încet bărbatului:

— Nu, o să mergem acasă să ne liniștim.

— Mie-mi spui! zise insul râzând. Roșie la față și clocotind de furie, Savvy luă câteva lucruri și ieși cu capul sus ducându-se la camionetă. Aruncând cutiile în spate, strigă la Sky, care o urma îndeaproape.

— Sky, trebuie să-ncetezi să încerci să-mi mai conduci viața. Nu mai merg cu tine să înot. Am o mulțime de lucruri de făcut astăzi. Netulburat, el îndreptă cutiile aruncate la întâmplare și-și continuă calm munca de convingere.

— O să simțim nevoia să înotăm după ce o să urcăm toate astea în apartamentul tău. O să poți să-ți iei costumul de baie și o să mergem la mine. Plănuisem să luăm gustarea acolo oricum. Hooker mi-a promis c-o să ne pregătească o salată de crevete înainte să plece azi-dimineață la treabă. O să se supere foarte tare, dacă n-o s-o mâncăm. Doar nu vrei să mă îngerăș mâncând-o eu pe toată, nu?

Gândindu-se că Sky nu avea niciun pic de grăsime pe trupul lui superb, Savvy capitulă râzând.

— Unu-zero pentru tine, zise ea, dar nu pot să stau mult.

— Nici prin cap nu-mi trece să te rețin de la treabă, spuse el serios, dar, după licărul din ochii lui, ea își dădu seama că avea să-și dea toată silința să încerce.

— Ți se vede orgoliul, detectiv Brady. Se umflă ca un balon mare umplut cu aer fierbinte.

— Dar m-ai înfășurat pe degetul mic, domnișoară Alexander, zise el răsucindu-i în joacă inelul cu diamant de pe degetul mic. Ea îi dădu mâna la o parte și urcă la volanul camionetei.

— Aiurea, amice! spuse ea apoi și, molipsindu-se de la buna lui dispoziție, îl întrebă chicotind: Dacă ți-aș spune că n-am costum de baie... și că nu mă scald goală ziua-n amiaza mare?

— Dar noaptea te scalzi? o întrebă el atunci.

— Întrebare cu aluzie, domnule ofițer, zise ea și se depărtă cu mașina, râzând din nou când se uită în oglinda retrovizoare și îl văzu alergând la mașina lui pentru a o urma.

Savvy chiar simțea nevoia să facă o baie înviorătoare după ce duse sus toate lucrurile împreună cu Sky. Își puse costumul de baie într-o geantă alături de prosopul de plajă și de cremă și anunță că era pregătită de plecare. În scurt timp, urcau alte scări, de data aceasta, spre etajul casei lui Sky.

— Câte dormitoare ai aici sus? întrebă ea străbătând coridorul lung.

— Opt în total, zise el deschizând o ușă. Tu o să-l folosești pe acesta. E al meu. Eu o să mă schimb în altă parte.

Ea nu voia să-i ocupe camera. Părea atât de personală. Dar nici nu putea să facă prea mult caz pentru asta. În plus, îi plăcea să vadă unde dormea. Închizând ușa, își roti privirea prin încăperea aceea mare, după care începu să o exploreze

în mod serios. Era limpede că îi aparținea unui bărbat.

Nuanțe de maron cald și bleumarin scoteau în relief foarte frumos mobila din lemn de nuc și ornamentele aurii. I se păru că patul imens acoperit cu o cuvertură bleumarin era chiar mai mare decât cel pe care îl avea ea acasă. Imposibil, decise ea, ducându-se la măsuța de toaletă pe care se aflau fotografii de familie. Atinse rama aurie a unei fotografii mari și văzu că înfățișa un grup – părinții lui Sky și el. Părea să aibă vreo unsprezece ani, ceea ce însemna că poza fusese făcută cu puțin înainte de moartea mamei lui. Savvy o privi cu și mai multă atenție. Femeia din fotografie nu părea deloc bolnavă. Trebuia să fi fost un șoc îngrozitor, își spuse ea, amintindu-și că Sky spusese că se întâmplase subit. Lângă fotografie era o alta în tonuri sepia din care o privea un bărbat spilcuit al cărui zâmbet îndrăzneț îi arcuia mustața în furculiță. În ochii lui se vedea același licăr de neastâmpăr ca în cei ai lui Sky. Ea își spuse că trebuia să fie Pappy, bunicul lui Sky. Era înfățișat în întregime, astfel că ea putu să vadă că Sky își moștenise fizicul din partea maternă a familiei.

— Pun pariu că înnebunește toate femeile, șopti ea, chicotind ușor.

Știind că zăbovise mai mult decât ar fi trebuit, intră repede în baia alăturată pentru a se schimba, își zâmbi în oglindă în timp ce își punea costumul de baie sumar. Slipul era turcoaz și o fâșie din același material alcătuia sutienul, care era acoperit cu trei volane în formă de curcubeu-roz, turcoaz și purpuriu. Privindu-se cu ochi critic, zâmbi iarăși, întrebându-se dacă ar fi putut să înnebunească vreun bărbat anumit. Își luă prosopul și sticla cu loțiune înainte să iasă pe hol, dar se opri brusc. Sky stătea rezemat indolent de tocul

ușii de partea cealaltă a holului și o privea apreciativ.

— Foarte frumos, iubito, murmură el măsurând-o din cap până în picioare.

Savvy rămase ținută locului, refuzând să roșească și să fie și mai tulburată de trupul lui aproape gol, deoarece nu avea decât slipul negru. Ea înghiți în sec o dată și se hotărî să intre în joc.

— Îți întorc complimentul, iubito! El veni lângă ea și îi dădu după ureche o șuviță de păr de culoarea șampaniei.

— Nu-ți place să ți se spună „iubito”?

— N-o spune dacă n-o simți cu adevărat, repetă ea fără să-și dea seama cuvintele fostei lui iubite, extrem de conștientă de căldura emanată de trupul lui.

— Ah, ba o simt, iubito. Pentru prima oară-n viața mea... o simt!

Apoi o luă de mână și coborâră scările împreună, ieșind și ducându-se în spatele casei. Piscina sclipea ca o bijuterie în razele soarelui. Aruncându-și prosoapele pe un șezlong, plonjară amândoi în apă și începură să înoate lungimi de bazin. Amândoi erau înotători excelenți și, în curând, mișcările lor se sincronizară. În cele din urmă, epuizată, Savvy se săltă pe marginea piscinei și se întinse la soare.

După câteva momente, Sky o urmă. Aduse un șezlong dublu și o invită să se întindă lângă el. Simțindu-se relaxată și somnoroasă, ea refuză.

— Nu vreau să mă mișc de-aici, Sky, zise ea încet, dar, înainte să apuce să mai respire o dată, el o luă pe sus și o așeză ușor pe șezlong. Nimic nu se compară cu a avea un bărbat puternic în casă, spuse ea visătoare întorcându-se pe burtă și instalându-se mai comod.

— O să te arzi, murmură el și ea deschise ochii brusc, alarmată.

Oare se referise la soare sau era o promisiune? se întrebă ea simțind adrenalina cum îi curgea năvalnic prin vene, pregătind-o pentru orice.

— Mai bine te ung cu loțiune înainte să se întâmple asta, spuse el zâmbind când o auzi răsuflând ușurată.

— Mmmm, e minunat, mormăi ea mișcându-se încet sub atingerea lui. Nu știu cum de un bărbat atât de puternic ca tine poate să aibă niște mâini atât de blânde.

El continuă să o ungă pe umeri, pe brațe și pe spate și, apoi, pe picioarele lungi și frumos conturate.

— Ești puternică, Savvy, dar ești tot femeie. N-aș vrea să-ți fac niciun rău, iubito.

Ea sesiză din nou un sens în plus al cuvintelor lui, fără să-și dea seama că Sky se avertiza în același timp în legătură cu faptul că ar fi putut fi rănit de ea. Nu știa dacă ar mai fi suportat încă o dezamăgire.

— Întoarce-te. Te-ai înroșit deja, spuse el întorcându-o pe spate cu ușurință.

Ea rămase cu ochii închiși, dar îi simțea privirea plimbându-se peste trupul ei relaxat.

— Ești o femeie frumoasă, zise el cu glasul răgușit de dorință. Ea zâmbi cu seninătate.

— Și tu ești un bărbat frumos.

— Îmi place foarte mult să te privesc, adăugă el, începând să-i acopere trupul cu și mai multă loțiune. Știu că faci exerciții fizice la fel de mult ca mine, dar sunt gata să recunosc că obții rezultate grozave.

Atingerea lui se modifică subtil și ea fu conștientă că răsuflarea i se înăsprise și se îngreunase. Știa că trebuia să

facă neapărat ceva înainte să se îndrăgostească lulea de el. Se ridică leneșă în capul oaselor și îi luă sticla din mână.

— Acum e rândul tău. Doar nu vrei să te arzi, îl tachină ea ușor, începând să-i frece spatele și brațele.

— Nici măcar nu simt căldura soarelui, zise el încet. Nu asta simt. Ea se făcu că nu-l aude și îi spuse să se întindă pe burta ca să-l ungă. Îi simțea fiecare mușchi al spatelui conturându-se sub mâinile ei. Picioarele lui erau ca niște stâlpi de granit și umerii păreau sculptați în bronz.

— Ești frumos bronzat, zise ea încet.

Exact când căpătă puțin control asupra emoțiilor sale, el se întoarse pe spate și ea se pierdu aproape complet când îi văzu pieptul lat și bine definit, acoperit de un păr auriu ce dispărea sub slipul mulat pe trup. Ea începu să-l ungă șovăitoare, dar mâinile îi tremurau și începuse să respire anevoios. El îi captură degetele în mâna lui puternică, ridicându-se în același timp în capul oaselor și îmbrățișând-o.

— Pe cine încercăm să păcălim, Savvy? De când ne-am despărțit aseară, nu m-am gândit decât la un singur lucru, la nevoia de a te săruta din nou.

Nu așteptă ca ea să accepte sau să refuze, ci lăsă capul în jos și îi acoperi gura cu a lui, aprofundând repede sărutul când o simți capitulând complet. Ea scoase un geamăt stins și îl înconjură cu brațele, lipindu-l și mai mult de trupul ei alunecos.

El se desprinse ușor și îi zâmbi.

— Sărutul din lift nu se ia în considerație. Atunci a fost vorba de teamă. Dar acum știi exact ce faci. Savvy încuviință visătoare.

— Acum nu mi-e frică.

El gemu satisfăcut și o sărută iarăși, strecurându-și limba printre dinții ei albi, vrând să-i bea toată dulceața pentru a-și mulțumi trupul excitat și însetat. Începu să-i pipăie ușor trupul și, în curând, Savvy îl excită și mai mult cu mângâierile ei pline de tandrețe pe piept și pe spatele încordat. Când Sky urmă cu buzele drumul parcurs de mâini, ea fu aruncată direct în centrul pasiunii.

El îi sărută rotunjimea sânilor și îi acoperi abdomenul cu sărutări fierbinți. Când se apropie să-i sărute șoldul, ea se cutremură. Sky își strecură mâna pe sub ea pentru a-i frământa și masa moliciunea feselor, vârându-și degetele pe sub slipul ei. Ea îi mângâie gâtul, ceea ce făcu să i se întetească pulsul. Oftând din adâncul gâtulejului, el se frecă de ea, făcând-o să-i simtă excitarea în timp ce își strecură mâna între picioarele ei, începând să se afunde în căldura ei tainică.

— Vreau să fac dragoste cu tine, Savvy, șopti el cu gura lipită de sânii ei și, lăsându-i sutienul în jos cu buzele, supse un sfârc cu poftă. Gesturile lui erau electrizante. Atât de intensă fu reacția lui Savvy, că se arcui, îndemnându-l să-și satisfacă dorința. El răspunse îndepărtându-i sutienul complet și înfruptându-se din ambii sâni. Revenind cu mâna la căldura dintre picioarele ei, își înălță capul și privirile li se întâlneau pline de pasiune.

— Cred că și tu vrei să faci dragoste cu mine, zise el, după care oftă gutural. Dumnezeuule, iubito, te rog nu spune nu. Nu acum. Ea îi desluși în glasul răgușit durerea dorinței. Sărutându-l pe umăr și apropiindu-se cu buzele de sfârcul lui tare, îi dădu răspunsul.

— Nu spune nu, Sky. Vreau să fac dragoste cu tine.

Fără să mai spună un cuvânt, el o luă în brațe și intra

cu ea în casă, în tot acest timp sărutându-i părul și ținându-o strâns, zâmbind când ea i se agăță de gât și își ascunse fața în gâtul lui, mușcându-l ușor. El urcă scările fără efort și, înainte să o așeze pe pat, îi șopti la ureche, ținându-i fața ascunsă în umărul lui.

— Ești protejată, Savvy? Ea scutură repede din cap și el râsuflă oarecum ușurat.

— O să am eu grijă de asta, iubito. Să nu-ți faci nicio problemă, spuse el, și, continuând să o țină în brațe, trase cuvertura de pe pat, după care o așeză pe saltea. Zâmbindu-i, îi trimise un sărut și se duse să tragă draperiile.

Deodată, încăperea fu învăluită într-o umbră răcoroasă, dar Savvy putea să-l vadă pe Sky foarte bine cum se duse la măsuța de toaletă, luă un pachet dintr-un sertar și apoi își scoase slipul, înainte să-i întoarcă spatele. În viața ei nu mai văzuse un trup bărbătesc atât de superb. Mergea cu grație și stăpânire de sine. Avea să fie un amant foarte agresiv și competent, își spuse ea cu ultima fărâmă de luciditate care nu dispăruse încă învinsă de dorință. El rămase în picioare lângă pat, fără să dea impresia că era conștient de faptul că era excitat.

— Ești atât de frumoasă, Savvy. Te doresc enorm. Vezi cât de mult vreau să fac dragoste cu tine?

În loc de răspuns, ea ridică mâna să-i mângâie pulpa, plimbându-și degetele de la genunchi în sus spre șoldul lui. Își dădu seama de efectul pe care îl avu atingerea ei după felul cum se cutremură el. Sky se lăsă apoi în genunchi și îi scoase slipul, după care începu să-i venereze trupul într-un mod pe care Savvy nu îl mai cunoscuse până atunci.

— Vreau să te gust. Vreau să te ating peste tot. Vreau să te cunosc la fel de bine ca pe mine însumi, murmură el,

strângând-o în brațe și sărutând-o senzual. Te vreau mai mult decât orice pe lume. Când nu mai suportă acel preludiu cu un singur participant, ea îl făcu să se întindă alături și trecu deasupra lui.

— E rândul meu acum. Nu se poate să te distrezi numai tu. El se prăbuși pe pernă și zâmbi încântat, scoțând același sunet pe care ea și-l aminti din acea zi în lift, când îi încălecase șoldurile. Adora să-i provoace plăcere, își spuse ea zâmbind ușor și punându-se pe treabă cu mâini și buze iubitoare.

În curând, lui îi fu foarte greu să mai stea nemișcat sub atingerea ei și, cu grație, o așeză pe spate, lipindu-se de ea.

— E de-ajuns deocamdată, micuță domnișoară, șopti el cu glasul întretăiat. Acum te vreau dornică și pregătită pentru mine. Ți-ai făcut treaba al naibii de bine!

Apoi o sărută și îi mângâie nucleul umed punându-și în aplicare cuvintele. Mai târziu, ea n-ar fi putut să spună ce îi făcuse el trupului ei. Nu știa decât că își pierduse mințile încet din cauza nevoii de a-l poseda în totalitate.

Zvârcolindu-se sub atingerea lui și murmurând printre sărutările fierbinți, ea încercă să-i arate că era mai dornică decât sperase vreodată că ar fi putut fi.

— Te vreau, Sky, strigă ea. Te rog, nu mă mai face să aștept. Nu mai suport.

Vorbele ei pline de pasiune îl făcură pe Sky să-și piardă controlul, în sfârșit. Trecu deasupra ei și o umplu cu focul pasiunii lui, făcând-o să uite de orice. Când o purtă pe culmi, ea se simți amețită și aproape că leșină, dar trupul ei puternic întâmpina fiecare împingere a lui. Când ajunseră la apogeu, ea îi strigă numele și fu străbătută de fiori sub șoldurile lui. Iar când el se cutremură eliberându-se, ea știu

că nu avea să mai fie niciodată aceeași. Cine ar fi putut să-și dorească să întreacă performanța lui Superman? se întrebă ea simțindu-se trasă lângă trupul lui relaxat înainte să cadă pradă unui somn fără vise.

Era după-amiază târziu când Savvy fu trezită de niște buze calde care îi atingeau sânii. Gemu, încă pe jumătate adormită, și se mișcă pentru a-i oferi exploratorului libertate de acțiune.

— Probabil că am adormit, murmură ea somnoroasă, iartă-mă.

— Și eu am adormit, scumpo. De o lună de zile n-am mai dormit atât de bine.

— Acum tu îți amintești, spuse ea dându-i capul la o parte ca să se poată ridica în capul oaselor.

Dar era atât de fericită, încât nu putea să se lase cuprinsă de furie.

— Vezi? Nu mi-ai vrut decât trupul, zise ea bosumflându-se.

— Scumpa mea, ți-am spus deja o dată că vreau să te cunosc mai bine, dar n-am negat niciodată că am fost foarte înnebunit atunci în lift. Dacă aș fi avut mijloace de protecție și dacă tu ai fi fost coerentă, aș fi făcut dragoste cu tine chiar atunci și acolo! exclamă el sărutându-i vârful nasului și îmbrățișând-o din nou. Chiar dacă erai costumată atât de caraghios. Te-aș fi avut!

Ea chicoti la pieptul lui, clătinând din cap când o idee își făcu apariția deodată în mintea ei.

— Ce gând diabolic ți-a mai trecut prin cap, domnișoară Alexander?

Ea se depărta de el, râzând în hohote, ceea ce o vlăgui foarte repede.

— Spune-mi, zise el nervos.

— Stăteai lângă cinci sute de baloane! exclamă ea ștergându-și lacrimile și încercând să se depărteze de el. El căzu pe spate și rămase nemișcat.

— Bine că nu m-am gândit la asta atunci, zise el cu o voce strangulată și Savvy râse și mai tare. Tocmai o trăgea spre el când auziră o mașină apropiindu-se de casă. Ascultară cum ușa garajului se deschise, după care se închise la loc și mașina se îndepărtă.

— A venit Hooker, șopti Savvy, alarmată dintr-odată. Trebuie să mă îmbrac.

— Nu. Hooker tocmai a plecat din nou.

— De ce ar fi făcut așa ceva?

— Am lăsat lumina aprinsă în garaj. Când creierul ei văzu altă „*lumină*”, ea se desprinsе din brațele lui și se ridică iarăși în capul oaselor.

— Un semnal pentru intimitate, nu? ia spune-mi, becul e roșu? întrebă ea furioasă pentru faptul de a fi cedat farmecelor lui Sky. Mă mir că n-ai și o ușă turnantă la intrare.

— Liniștește-te, Savvy, zise el încet. A fost ideea lui... și, dacă te interesează, n-am aplicat-o niciodată în casa asta, adăugă el apoi.

Văzând că refuza să spună ceva, zise:

— Nu mi-aș fi închipuit niciodată că o să-mi faci scandal pentru viața de celibatar. Fii sinceră. Eu nu te-am întrebat nimic despre relațiile tale din trecut, nu?

— Nu, recunosc ea, clătinând din cap. Bănuiesc că sunt doar jenată. Nu vreau ca Hooker să știe că am devenit una din iubitele tale.

— Dar n-am o mulțime de iubite, zise el mângâindu-i

spatele gol cu vârfurile degetelor.

— De când? Întrebă ea repede, dar imediat se mustră pentru acea curiozitate afurisită... Sau era gelozie?

— De o lună. Și asta-i tot ce-o să spună, zise el hotărât. Acum, o să stai supărată sau mă săruți? Mâinile lui își începură iarăși vraja pe pielea ei sensibilizată. Savvy se întoarse și îi zâmbi.

— O să te sărut, ce altceva?

— Perfect! exclamă el, răsuflând ușurat și strângând-o la piept. Și, din moment ce tot crezi că ești deja compromisă, ce-ar fi să-ncercăm puțin din acel „*ce altceva*”?

Abia la cinci după-amiază mâncară salata de crevete. Și o mâncară în patul lui cald și răvășit.

CAPITOLUL 6

Următoarele două săptămâni zburară foarte repede. Savvy era ocupată absolut tot timpul datorită faptului că articolul din ziar îi adusesese mulți clienți. Camera de Comerț îi ceruse să se ocupe de decorări pentru banchetul pe care îl organiza în curând? Asociația Națională a Gemenilor îi acceptă propunerea de a se ocupa de convenția anuală ce urma să aibă loc la 1 ianuarie în Tulsa și alte patru companii mari îi oferiră posibilitatea de a-și prezenta ideile pentru reuniunile lor de afaceri. Acele contracte majore erau doar crema; o mulțime de alte comenzi mai puțin importante erau primite zilnic.

Savvy apelă la ajutorul tuturor prietenilor în perioada aceea de extindere neașteptată, dar, în același timp, începu să se gândească să formeze un grup alcătuit din femei casnice și pensionari pentru a lucra alături de ea pe măsură

ce afacerea prospera. De multe ori se întâmpla ca, la miezul nopții, când Sky trecea pe la ea după ce își termina tura de după-amiază, Savvy să mai lucreze încă.

— Iubito, trebuie să te mai și odihnești.

Savvy se rezemă cu spatele de el lăsându-l să-i maseze umerii.

— Lasă pe unul din colaboratori să umple baloanele cu confetti pentru *Shriners*. Gala de mâine seară. Vreau să te iau la culcare și să te iubesc, șopti el senzual și începu să-i frământa sânii, care nu erau ținute de sutien.

Savvy gemu ușor la atingerea lui.

— Mmmm, scumpo, ai plănuit asta? o întrebă el strângând-o în brațe și lăsându-se cu ea pe covorul gros. E o primire minunată. Ea îl sărută cu pasiune.

— Speram să termin până vii tu, dar, ca să fiu sinceră, n-am apucat să mă îmbrac complet după ce am făcut duș. Am avut prea mult de lucru, zise ea oftând și rămânând ghemuită lângă el. Asta e pauza mare pentru mine. Nu pot să pierd nicio clipă. Sky fu cât pe ce să-i spună că se distrugea singură, dar se opri la timp. Știa cât de mult însemna pentru ea succesul afacerii. Cu siguranță nu avea să o supere bosumflându-se ca un copil pentru că nu putea să-și găsească timp pentru el chiar în momentul acela. În schimb, se oferi să o ajute.

— Uite ce e, scumpo, pot să fac eu asta. O să te ajut și terminăm cât ai clipi. Ce zici?

— Dar ai lucrat toată ziua, protestă ea, deși propunerea lui o mișcase.

— Am un motiv pur egoist, îi explică el, frecându-și bărbia de obrazul ei îmbujorat. Aș vrea să-mi dai un sărut de noapte bună înainte să-mi adormi în brațe. Haide, arată-mi

ce trebuie să fac. Dură mai puțin de o oră până când terminară.

Șase duzini de baloane viu colorate trebuiau umplute cu câte două linguri de confetti înainte să fie umflate. Savvy îi arătă lui Sky cum să introducă o pâlnie micuță în gura balonului, să dea drumul la confetti în interior, apoi să fixeze buza balonului la recipientul cu heliu și să-l umple la capacitatea necesară, după care să-l lege. În scurt timp, Savvy anunță că treaba fusese terminată. Epuizată după ziua ei de lucru de optsprezece ore, ieși din atelier și se trânti pe pat. Sky o urmă și o trase lângă el.

— Îți sunt recunoscătoare pentru ajutor, detectiv Brady, spuse ea oftând și ghemuindu-se și mai mult lângă el. Măine o să mut atelierul în altă parte. Am reușit să închiriez un spațiu într-o clădire din apropiere unde oamenii mei și cu mine putem să ne întindem în voie și să executăm mai repede comenzile mai mari. Nu pot fi sigură că o să am mereu noroc de comenzi mari... dar sper.

Zâmbi și-și dădu capul pe spate puțin pentru a-l Săruta. Când el îi acoperi gura cu a sa cu tandrețe, Savvy simți cum îi dispărea din trup orice urmă de oboseală.

Voia să-i arate lui Sky că îi plăcea tandrețea și capacitatea lui de a înțelege cât de mult își dorea ca afacerea să aibă succes. De fapt, cu câteva zile în urmă, descoperise că îl iubea, dar nu găsisese încă modul potrivit de a-i spune. Poate că în seara aceea era momentul. Se întinse pe cuvertura moale și începu să deseneze cercuri în părul lui de pe piept când el se aplecă deasupra ei. Apoi, se apucă să-i descheie nasturii cămășii, unul câte unul, până când putu să-și răsfire degetele pe pieptul lui lat. Inima lui începu să bată din ce în ce mai tare, iar ea îl trase și mai aproape și buzele ei luară

locul degetelor. Fără să spună niciun cuvânt, începu să-l sărute pe gât, unde zăbovi puțin înainte să-și continue drumul spre maxilar și bărbie. Și, în final, spre buzele lui care așteptau întredeschise. După un sărut care îi lăsă pe amândoi fără suflare, Savvy îi trase ușor cămașa peste umeri și îi dădu drumul jos. El zâmbi intrigat.

— Ești altfel în seara asta, iubito. Văd ceva cu totul nou.

Îi scoase bluza croșetată apoi și se aplecă să-i sărute sfârcurile. Simți o putere crescând în el când supse lacom fiecare sfârc tare și rotund. Deodată, fu foarte recunoscător pentru faptul că Destinul îi oferise experiența din lift – sfârcurile ei erau trandafirii și puțin cafenii, într-o zi, curând, își promise el, avea să o întindă pe un așternut de mătase alb ca laptele.

— Lasă-mă pe mine să fac totul în seara asta, scumpa mea, murmură el. Stai întinsă doar și vraja în seama mea. Ea se relaxă și-și lăsă mâinile pe lângă trup. Oftând mulțumită, zâmbi aprobator.

— Încet și ușor?

— Mi-ai ghicit gândurile, draga mea, șopti el cu un glas tremurător, după care se ridică să stingă veioza și să tragă draperiile în lături, lăsând încăperea să fie inundată de razele lunii.

Ea îl privi cum își scoase cizmele și ciorapii, după care își desfăcu cureaua și se dezbracă de restul hainelor. Simțindu-i căldura trupului când îngenunche lângă ea, Savvy încercă să-l ajute asemeni unui copil amețit de somn să o dezbrace și el o ridică deasupra. Ea se simți ca într-un adăpost minunat când el depărta picioarele și îndoi genunchii pentru a o strânge între ei cu dragoste. Apoi începu să-și plimbe mâinile pe spatele ei, readucând la viață

membrele ei obosite. Atingerea lui era magică pentru ea și începu să se rotească deasupra focului lui. Simțind-o, Sky râse ușor și o puse înapoi în pat.

— Am spus încet și ușor, iubito. Mișcarea asta subtilă o să te facă să obții focuri de artificii.

— Am greșit, zise ea cu o voce încâlcită. Continuă, adăugă apoi ridicând mâna asemeni unei regine care își saluta supușii. El râse din nou încet, cu gura lipită de gura ei.

— Cu multă plăcere, iubito.

Sărutul care începu ca un omagiu blând și tandru adus frumuseții ei deveni în curând mult mai profund. El îi explora gura în timp ce degetele lui îi mângâiau pielea mătăsoasă, îndreptându-se spre nucleul ei fierbinte. Fără să se gândească, Savvy îi atinse membrul care pulsa, vrând să-i provoace plăcere și, în același timp, să-și satisfacă și propria nevoie. Dar el se feri brusc.

— Nu, scumpo. Lasă-mă pe mine să fac totul. Ea se conformă fără să se plângă, furată de acel moment. El îi simți pasiunea crescând din ce în ce mai mult. Deși respira anevoios și se mișca sub atingerea lui, Savvy era maleabilă și docilă.

Strângând-o în brațe din ce în ce mai tare, el pătrunse în tunelul ei secret și o conduse spre un apogeu haotic și senzațional. În clipa aceea, ea simți o explozie puternică în adâncul ființei și trupul i se arcui sub mâna lui. Simțea cum pulsațiile ei lăuntrice o făceau să-i învăluie degetele. Brațele, vlăguite, îi dădură drumul. Atingerea lui deveni mai ușoară, dar el continuă să-i exploreze feminitatea cuprinsă de flăcări cu mângâieri line, provocând pulsații continue în adâncul ei. Trecu o veșnicie până când acestea se opriră. Sky îi sărută buzele umede și îi șopti la ureche.

— Acum o să vin la tine, draga mea. Încet și ușor... și îndelung.

Când o posedă, Savvy avu impresia că avea să se înece în vârtejul iubirii adânci pe care o simțea pentru el. Ar fi vrut să spună cuvintele, dar buzele ei refuzau să formuleze declarația. În schimb, se lăsă în voia lui când o conduse iarăși pe partea calmă a împlinirii. Era cel mai minunat lucru din lume și ea oftă capitulând complet în brațele lui. Extrem de relaxată și mulțumită, adormi lângă trupul lui. Nu îl auzi spunând cu sinceritate:

— Țin la tine, Savvy. Însemni pentru mine mult mai mult decât oricine altcineva.

Savvy continuă să primească oferte pentru organizări de banchete și alte tipuri de sărbătoriri. Angaja un director și încercă să-și mai reducă din sarcini. Însă tot mai insista să se ducă la atelier atunci când aveau câte o comandă mai mare.

Talentul ei creator fu pus în aplicare în proiecte mai complicate și afacerea continuă să se extindă. La trei astfel de evenimente organizate pentru corporații naționale cu sediul în Tulsa, Sky răspunse de securitate.

Prima oară, Savvy nu avusese nicio legătură cu misiunea lui; mai târziu află că o firmă particulară de protecție și pază făcea parte din planurile lui de viitor. Acea fusese surpriza lui.

— Mă bucur că încă mai ești lângă mine ca să ți-o pot împărtăși, zise el și Savvy fu la fel de bucuroasă. La al doilea și al treilea eveniment, fu rugată să asigure securitatea și, atunci, bineînțeles, îl adusesse pe Sky să lucreze cu ea. Părea un parteneriat ideal. Sky nu se amesteca niciodată în treburile ei, nici ea nu se amesteca în treburile lui.

Comentariile și recomandările din partea clienților erau foarte bune. Nimeni nu se plânsese de serviciile lor. Încântați de felul cum lucrau împreună, cei doi discută despre un parteneriat permanent. Savvy sugerează să numească firma *Divertimente sigure*. Contribuția lui o făcu să se încrunte.

— Ar trebui s-o numim încântare la sigur! Ea pufni disprețuitor.

— Parcă ar fi un salon de masaj.

— Asta e împotriva legii în Tulsa, stimată domnișoară, spuse el înălțându-și o sprânceană și folosind un ton superior. Dar am putea să deschidem un club particular – numai cu doi membri – parteneri egali, sugerează el mușcând-o ușor de gât în timp ce stăteau ghemuiți unul lângă altul pe canapeaua din living-room-ul ei. Mai întâi, stingem lumina. Și apoi ne iubim spre încântarea amândurora! Nu e bună ideea? Orice împotrivire a ei se topise sub atacul lui hotărât.

— Poate ar trebui să obținem patentul, îl tachină ea, încercând să facă pe inaccessibilă.

— Cineva ți-a luat-o înainte.

— Zău? Cine?

— Mama Natură. Ea nu se lasă mai prejos.

— Ar fi trebuit să-mi dau seama că e vorba de *o femeie deșteaptă*.

— Unul din cele mai inteligente lucruri pe care le-a făcut a fost să ne aducă împreună, spuse Sky prinzând-o înainte să fugă de lângă el.

— Cum așa? O sărută extrem de erotic, lăsând-o fără suflare.

— A știut c-o să fim niște candidați perfecți pentru testarea continuă a produsului. Vino-ncoace, iubito. Trecu mult timp până când o sărută de noapte bună și plecă acasă.

Mai târziu, după ce adormise, Savvy fu trezită de un telefon. Tânăra de la celălalt capăt al firului susținea că are nevoie urgentă de baloane. Unul din cei mai buni agenți comerciali ai companiei lor urma să sosească de la New York cu un avion la șapte dimineața și șeful ei insista să fie întâmpinat cu baloane, o surpriză adecvată pentru un tip care avansa rapid pe scara succesului. Savvy notă numărul zborului și celelalte informații pe care i le dădu femeia. Trebuia să renunțe la alergarea din dimineața următoare ca să se ducă la aeroport. Clocotea de furie când, peste două ore, se întoarse cu cadoul în brațe.

Auzi telefonul sunând în timp ce urca scările.

— Alo! se răsti ea în receptor.

— Doamne! De care parte a patului te-ai trezit azi-dimineață? Era Sky.

— Ah, e îngrozitor! Am fost trimisă după cai verzi pe pereți... și sunt mai furioasă decât o herghelie întreagă.

— Ce s-a-ntâmplat, iubito? Ea îi povesti cât putu de bine. Sky se gândi imediat la Jocko și se întrebă dacă acum încerca o nouă tactică. Nu-i împărtăși gândurile neliniștitoare, dar promise în sinea lui să bage puțin frica în ticălosul acela.

— Sky, am avut sentimentul ciudat că am fost urmărită.

— Ai observat vreo mașină anume în mijlocul celorlalte? o întrebă el devenind deodată foarte serios.

— Era o rablă, dar s-ar putea să fie de vină numai imaginația mea. Mergea în zigzag și îmi doream teribil să apară un polițist pe motocicletă ca să vadă treaba asta.

— Bănuiesc că nu i-ai luat numărul, nu?

— Mă tem că nu, detectiv Brady. Eram atât de furioasă,

că nici nu mai gândeam bine. Presupun că va trebui să încep să sun ca să verific comenzile de-acum încolo ca să nu se mai repete încă o lecție învățată.

Discutară apoi despre o mică reuniune care urma să aibă loc în seara aceea.

— O să vin să te conduc acasă, spuse Sky. Să nu pleci de-acolo până nu vin eu, ai înțeles?

— Hei, Skylar, îl tachină ea, încercând să-l facă să nu mai fie atât de serios. În colegiu, am avut centura verde la karate. Nu trebuie să-ți faci griji pentru mine, amice.

— Sunt îngrijorat din cauza celuiilalt, amice, zise el. Și numele meu e Sky. N-o să uiți asta, nu-i așa, draga mea? Glasul îi era încărcat de sex-appeal.

— Când mă rogi așa, cum aș putea să refuz, dragul meu? murmură ea în receptor și îl auzi gemând slab.

— Lovitură sub centură, doamnă.

— Știu, zise ea și puse receptorul în furcă încet, zâmbind încântată.

În seara aceea, termină lucrul mai devreme decât se așteptase. În loc să aștepte până venea Sky, se apucă să-și strângă echipamentul singură. Când aveau să fie împreună, își puteau petrece timpul altfel, își spuse ea. Trase camioneta pe o alee pustie ca să fie mai aproape. Exact când ieșea cu ultimul transport, o mașină dădu colțul cu viteză și frână brusc în fața ei. Lumina farurilor o orbi și, deodată, îi fu frică să se mai miște. Auzi o portieră trântindu-se și văzu un bărbat venind în fugă spre ea. Tocurile răsunau înfricoșător pe asfalt și ea își aduse aminte că era singură și lipsită de apărare.

— La naiba, Savvy! M-ai speriat de moarte! se auzi

imediat vocea tunătoare a lui Sky. Recăpătându-și graiul, ea îi răspunse:

— Eu te-am speriat pe tine? Adineauri era să fac atac de cord. De ce n-ai spus nimic? Ignorându-i vorbele furioase, el o apucă de braț, făcând-o să scape pachetele.

— Parcă ne înțeleseserăm să mă aștepți înăuntru. Am simțit că înnebunesc când nu ți-am văzut camioneta în parcare. Pe urmă, m-am dus înăuntru și am aflat că-ți încarci lucrurile pe alea asta. Ești nebună? strigă el. Ai fi putut fi jefuită sau violată... sau chiar mai rău. Ea își dădu seama că era sincer înspăimântat și încercă să-l liniștească.

— E-n ordine, Sky. N-am pățit nimic. Am încercat doar să las cât mai puține de făcut pentru când eram împreună. El o strânse în brațe, tăindu-i răsuflarea.

— Și eu vreau asta, iubito, dar nu cu un astfel de preț. Să nu mai faci asta niciodată. Promiți?

— Promit, spuse ea aproape fără suflare. Hai să mergem acasă. Bine?

— Să nu mergi cu viteză prea mare, îi zise el luând cutiile de jos și punându-le în camionetă.

— Cu Violet? întrebă ea mirată și zâmbetul de pe chipul lui Sky o făcu să spere că o va ierta.

În timp ce conducea cu grijă pe șosea, vedea mașina lui Sky în spate, foarte aproape. Gândindu-se la izbucnirea lui, se întrebă care fusese motivul. Crezuse că avea să se bucure că nu mai trebuia să care toate acele lucruri. Apoi se gândi la seara când cinaseră prima oară împreună în casa lui.

Îi povestise cum își pierduse mama, apoi bunicul și, în cele din urmă, tatăl. Toți într-un timp atât de scurt. Oare se temea să nu o piardă și pe ea? Erau atâtea lucruri pe care nu i le spusese despre trecutul lui. Oare suferise și alte pierderi?

Ștergându-și lacrimile de pe obraji, își promise să aibă mai mult grijă în legătură cu temerile lui lăuntrice, chiar dacă, încă, nu știa totul.

Sky conducea privind fix camioneta din față. Din când în când, se uita în oglinzile retrovizoare pentru a vedea dacă nu cumva erau urmăriți. La naiba, nu era paranoic, își spuse în sinea lui. Circula zvonul că Jocko trimisese vorbă. *„Băgați frica în doamna-clovn a lui Brady. Nu vreau s-apară la proces”*.

Bineînțeles că Sky putea să-i *„vorbească”* lui Jocko pe limba lui, dar încă nu avea nicio dovadă de hărțuire. Și nici nu voia să o sperie pe Savvy. Însă era al naibii de greu să faci echilibristică pe sârma aceea dintre prudență și prostie, își spuse el înfuriindu-se din nou din cauza comportamentului iresponsabil al lui Savvy. *„Dumnezeule, nu vreau s-o pierd, se rugă el. Te implor, veghează asupra ei când eu nu sunt pe-aproape. O iubesc”*.

În seara aceea, se sărutară și se împăcară, cerându-și scuze fiecare pentru că îl supăraseră pe celălalt. A doua zi dimineață și în fiecare dimineață a acelei săptămâni, Sky o aștepta când ieșea să alerge. Ea îi spusese că Teri plecase într-o călătorie de afaceri, iar el se oferise să alerge împreună cu ea, doar ca să-i țină companie, zicea el. Dar Savvy bănuia că este îngrijorat pentru ea... dar ea nu voia acest lucru. Nu avea să pățească nimic. Măcar dacă i-ar fi spus ce anume îl frământa, se gândi ea cu tristețe. Spusese că avea să o facă într-o bună zi. Oare avea să vină vreodată ziua aceea?

CAPITOLUL 7

Sky o invită pe Savvy la ferma lui sâmbătă. Venise momentul ca ea să-i vadă casă, spuse el. Savvy ar fi mișcat și cerul și pământul ca să meargă și aproape că o și făcu! Când plecară la drum în dimineața aceea, ea o binecuvântă în gând pe noua directoare. Femeia crescuse șapte copii și Savvy era sigură că avea să se descurce foarte bine timp de o zi. Aproape de intrarea în Bartlesville opriră să ia micul dejun la un ciudat restaurant german construit în forma unei mori de vânt. Înăuntru, decorul era minunat de autentic. Căminul era ornamentat cu plăcuțe de ceramică albastre și albe. Pereții erau îmbrăcați în panouri de lemn și pe un raft înalt, deasupra ferestrelor cu perdele dantelate, se vedeau înșirate farfurii de Dresda. O chelneriță îmbrăcată în costum național îi servi cu clătite de cartofi și cârnați de casă cu sos de mere condimentat și două cani de cafea fierbinte. Acordurile familiare ale muzicii lui Bach și Wagner răsunau în încăpere. Când Sky și Savvy se ridicară să plece, simțindu-se sătui și mulțumiți, administratorul le ură drum bun în limba germană. Fu un gest minunat.

După ce mai meraseră o jumătate de oră pe niște drumuri de țară – Sky jură că era o scurtătură – ajunseră, în sfârșit, la fermă. Aceasta era exact așa cum și-o imaginase Savvy. Casa era încântătoare, împrejmuită de un gard alb. După ce intră să-i cunoască pe soții Jablonski, Sky o duse să-i arate toată casa, care era plină de antichități, unele din ele datând chiar de pe vremea străbunicului lui.

— E timpul să mergem la picnic, frumoasă doamnă, zise Sky trăgând-o prin bucătărie, de unde luă două traiste din cele care se agățau la șa și o sărută pe obraz pe doamna Jablonski în semn de mulțumire. Savvy abia apucă să-i facă acesteia cu mâna, că Sky o și trase afară, unde îi așteptau doi

cai înșeuati și legați de un stâlp de lângă ușa din spate. Savvy se opri brusc.

— De unde știi că pot să călăresc? Nu m-ai întrebat niciodată, Brady.

Pe chipul lui Sky apăru o expresie șocată.

— Poți, nu? Ea își ascunse un zâmbet și zise încet:

— Puțin. Era prea frumos ca să piardă ocazia, își spuse ea. După ce o târâse după el toată dimineața, nelăsând-o să se uite prea mult la câte un obiect interesant din casă, avea să se distreze și ea, în sfârșit. I se părea că abia așteptase să iasă din casă chiar din momentul în care ajunseseră. El îi zâmbi cu afecțiune și o ajută să încalece.

— O să mergem încet, iubito. Am bănuț că știi să călărești din moment ce părinții tăi creșteau cai. Nu ți-e frică, nu?

— Puțin, spuse ea din nou cu un glas stins și foarte feminin.

— O să fiu cu ochii pe tine, scumpo. Nu-ți face nicio grijă. După ce legă traistele, încalecă și el și ieșiră amândoi din curte. El se tot uita la protejata lui, nevenindu-i să o creadă.

— Încotro mergem? Întrebă ea când ajunseră la drum și îl traversară îndreptându-se spre preria care se întindea dincolo de el.

— Drept înainte pe o distanță de vreo două mile, zise el aplecându-se să aranjeze mai bine frâul pe după capul calului.

De momentul acel avu nevoie ea. Scoase un chiuț deodată și, dând pînteni calului, o luă la goană. Stătea puțin aplecată în șa, simțind cum vîntul îi răvășea părul și îi lipea bluza de piept.

— Haide, fetiço. Să-i arătăm lui Skylar ce știm despre călărit. Îmboldi iapa să alerge și mai iute și râse fericită lăsându-se purtată spre prima colină. Aruncând o privire în urmă, văzu că el se apropia din ce în ce mai mult. Îi auzi cuvintele aduse de vânt.

— Hoață mică ce ești. Așteaptă numai să pun mâna pe tine. N-o să mai poți să stai jos o săptămână, strigă el, dar râdea, în ciuda furiei provocate de festa pe care i-o jucase ea.

Când Savvy se apropie de cea de a doua colină, peisajul i se păru oarecum familiar. Știa că nu mai fusese acolo niciodată, dar privi scrutător în jur, ca și cum s-ar fi așteptat să zărească un semn care să-i confirme cunoștințele necunoscute. Deodată, îl văzu. La vreo sută de yarzi în față, era un stejar bătrân, care își întindea ramurile înfrunzite pentru a oferi umbră unui călător obosit... sau unui clovn speriat. Opri calul și rămase tăcută, uitându-se la pajiștea presărată cu albăstrele și o mulțime de alte flori de câmp. Acela era locul secret unde o dusesse Sky cu mintea când rămăsese blocată în lift. Lacrimi de recunoștință îi acoperiră vederea, iar cerul și pământul se contopiră într-un tablou impresionist al amintirii ei. Locul exista cu adevărat. Și îi aparținea iubitului ei. Sky veni lângă ea, dar nu spuse nimic. Călăriră tăcuți până la copac, unde descălecară și lăsară caii liberi.

Aceștia începură să pască, în timp ce Savvy și Sky merșeră braț la braț și se așezară la umbra stejarului noduros. El o sărută cu tandrețe în timp ce se lăsau încet pe pământul moale.

— N-am mai adus nicio femeie aici, Savvy. E locul meu secret de când mă știu. Dar am vrut să-l vezi. Am vrut ca aici să-ți spun că te iubesc.

Îi luă fața în mâinile lui mari și aspre și o sărută iarăși cu o delicatețe care era o mărturie a sentimentelor lui față de ea.

— Te iubesc din tot sufletul, Savvy. Privirile li se întâlneau și ea își dădu seama cât de mult o iubea. Îi zâmbi fericită, știind că venise momentul să-i vorbească despre dragostea ei. Dar când deschise gura, el o opri.

— N-o spune, dacă n-o simți cu adevărat, iubito. N-ai suporta dacă m-ai părăsi vreodată. Vreau să fii soția mea. Păru mai vulnerabil ca oricând și, în sfârșit, ea bănuie motivul.

— Altă femeie nu și-a ținut promisiunea? El se încruntă puțin, dar apoi oftă și se rezemă de trunchiul stejarului, luând o hotărâre.

— De fapt, s-a-ntâmpnat de două ori, zise el abătut.

Sperând să-i aline durerea, îi mângâie obrazul și se rezemă de el. Amândoi priviră tăcuți spre pajiște momente îndelungate, până când Sky găsi curajul să-i spună totul.

— Prima oară s-a-ntâmpnat când eram plecat din țară. Mă vedeam cu o fată încă din liceu și aveam de gând să mă-nsoresc cu ea. Am primit obișnuita scrisoare de despărțire. S-a măritat cu fiul unui milionar mexican.

— Dar și tu erai bogat.

— Da, dar nu eram acolo, spuse el râzând aspru. Hooker n-a plăcut-o niciodată. Ar fi trebuit să-l ascult. Oricum, ultima oară când am auzit de ea, era la al patrulea soț, fiecare puțin mai bogat și mai prost decât cel dinaintea lui.

— Groaznic. Ce-ai făcut când ai primit scrisoarea atât de departe de casă?

— N-am știut de mine zile-n șir, spuse el trist.

Ambuscada a avut loc imediat după aceea. M-a readus cu picioarele pe pământ. Toți au murit în afară de Hooker și de mine. Întreaga unitate a fost ștearsă de pe fața pământului. Prietenii mei... responsabilitatea mea... Glasul i se frânse când își aduse aminte de acele momente dureroase.

— De aceea ai spus că cicatricile tale nu se văd? Îi luase mâna într-a ei și i-o ținea lipită de inimă.

— N-am avut nicio zgârietură. Dar au trecut luni de zile până m-am vindecat. Și, uneori, ca acum, de exemplu, încă mă mai doare cumplit. Rămaseră tăcuți, fiecare furat de propriile-i gânduri.

— Ai spus că s-a-ntâmplat de două ori. El se îndreptă și începu să vorbească din nou cu aceeași voce scăzută.

— Acum trei ani am fost la un pas de a mă însura cu o femeie pe care n-o iubeam. Înțelegeți tu, ajunseseam deja la concluzia că dragostea nu era pentru mine. Pierdusem prea mulți oameni pe care îi iubisem. Doare atât de mult când pierzi, într-un fel, ea îmi împărtășea sentimentele. Ne respectam reciproc și ne potriveam, dar între noi nu exista pasiune. Aveam de gând să trăim așa, spuse el oftând dezgustat. Hooker mi-a spus că eram nebun. Cred că și-a exprimat părerea și față de logodnica mea. Oricum, pe scurt, ea a acceptat o promovare importantă în cadrul companiei în care lucra și mi-a spus „*fără resentimente*” cu o zi înainte să plece spre New York City. Am vândut inelul și am plecat în Florida pentru o săptămână, zise el roșind stânjenit. Din treaba asta n-am obținut decât niște arsuri afurisite.

— Trebuie să fi suferit groaznic, Sky. Nu știu dacă mi-aș mai fi revenit vreodată.

El râse și tonul îi fu mai degajat de data aceasta.

— Ca o ironie, m-am considerat singurul vinovat

pentru faptul că fusesem un prost. N-am avut niciun sentiment adevărat pentru femeia cu care aveam de gând să mă-nsoir. Doar ne-am gândit că ar fi ceva convenabil, ca să nu fim singuri. Credeam că mi-am învățat lecția. Dragostea nu era pentru mine; nu puteam să am încredere în propria-mi inimă. M-a durut prea rău când am pierdut. Și știi cât de mult simt nevoia să câștig, Savvy.

— Asta e sfârșitul poveștii? întrebă ea cu un glas stins și tremurător.

El o strânse mai tare în brațe.

— Da, șopti apoi în părul ei mățâsos și răvășit de vânt. Credeam că mă descurc destul de bine, până când am fost prins iarăși într-o ambuscadă... de o fărâmbă de paradis speriat îmbrăcată într-un costum caraghios de clown. Te iubesc, scumpa mea.

Ea se răsuci în brațele lui și îi privi chipul serios citindu-i dragostea în ochii sinceri, dar și puțin temători. Înțelegea atât de multe acum. Motivul pentru care el dădea înapoi, pentru care nu putea să aibă încredere absolută; vulnerabilitatea lui și teama de a nu o pierde odată ce își declara dragostea. Inima aproape că îi sări din piept când îi șopti cuvintele pe care dorise atât de mult să i le spună.

— Te iubesc, Sky Brady. Vreau să-mi petrec restul vieții alături de tine. Vreau să-ți fiu soție și mama copiilor tăi. Te iubesc pe tine... și numai pe tine.

— Ah, scumpa mea, să nu mă părăsești niciodată. De data asta aș muri. O să am nevoie de tine tot restul zilelor... și nopților mele.

Se întinseră amândoi în iarbă, simțind cum briza ușoară le mângâia pielea când făcură dragoste pentru a pecetlui legământul de a-și aparține unul celuilalt pentru

vecie. După aceea, când discutară în liniște despre planurile de viitor, Sky scoase din buzunarul pantalonilor un pachetel învelit în foiță albă și i-l puse în palmă. Înăuntru era un inel de logodnă demodat din platină, având forma unui coș și un singur diamant mare, strălucitor.

— A fost inelul mamei. Aș vrea să-l porți tu acum. Niciodată n-o să existe pentru mine altă femeie mai perfectă. Cu lacrimi în ochi, ea se uită cum i-l puse pe deget, pecetluindu-și promisiunea sărutând piatra sclipitoare. Privirea ei încetoșată dezvălui o mie de scânteii în culorile curcubeului în jurul capului său plecat.

A doua zi, în timp ce lucra singură în atelierul de acasă, Savvy își admiră tot timpul inelul. Era mai fericită decât visase vreodată că ar fi putut fi. În dimineața aceea, sunase acasă și le spusese părinților că era îndrăgostită și că avea să se mărite cu un om minunat. La început, ei rămaseră surprinși, dar când ea le promise să-l aducă acasă să-l cunoască și ei în primul weekend liber, mama și tatăl ei se liniștiră suficient pentru a-i pune o mulțime de întrebări despre viitorul lor ginere. Râse când își aminti ce îi spusese înainte să închidă.

— Te cunoaștem foarte bine, Savena. Când te hotărăști, nimic nu-ți poate schimba decizia. Dacă tu îl iubești, știm că și noi o să-l iubim. Promite-ne doar că n-o să fugi.

Ea le promise solemn și le spuse la revedere, dar nu înainte ca toți trei să-și declare dragostea reciproc. Nimeni nu avea părinți mai buni, își spuse ea recunoscătoare. Buna ei dispoziție dură până la patru după-amiază. Tocmai încetase lucrul pentru a pregăti o cină intimă pentru două persoane. Sky trebuia să sosească peste puțin timp; îi ținuse locul unui coleg în cea de-a doua zi liberă a lui, deoarece

acesta trebuise să meargă la botezul nepotului său. Când sună telefonul, ea dădu fuga să răspundă, crezând că era viitorul ei soț. În schimb, la celălalt capăt al firului, auzi o voce aspră și deghizată.

— O să fii cel mai trist clown din Tulsa dacă depui mărturie contra lui Jocko.

Apoi receptorul fu trântit cu putere. Ea rămase încremenită, uitându-se la telefon ca și cum acesta s-ar fi transformat brusc într-o viperă care se pregătea să-i dea lovitura fatală. Clic-ul și bâzâitul care urma după ce se întrerupse legătura o făcură să tresară îngrozitor. Puse receptorul în furcă tremurând.

Se întoarse la bucătărie ca și cum ar fi fost în transă și se apucă să taie salata. În cele din urmă, impactul acelor cuvinte de amenințare îi ajunse la creier și începu să plângă.

— Ce mă fac? întrebă ea cu glas tare. Nu pot să-i spun lui Sky. O să se înfurie atât de tare, încât o să facă o nebunie... ar fi în stare de orice ca să mă protejeze. Nu, își spuse ea apoi, încercând să se calmeze. Nu avea să spună nimic. Avea să fie foarte, foarte atentă până când se termina procesul. Nu avea să o sperie un ticălos mărunț. Aproape că dădea crezare acelor cuvinte curajoase.

Sky sosi la o oră după aceea și, când el o salută cu un sărut, ea se frecă de el cu o pasiune născută din frică. El gemu fericit când îl sărută iar și iar, încercând cu disperare să-i ofere mai multă dragoste decât cunoscuse vreodată.

— Fantastic, frumoasă doamnă. Pot să contez pe o asemenea primire tot restul vieții mele?

— În fiecare seară tot restul vieții noastre, dragul meu, spuse ea, și îl sărută din nou pentru a-i demonstra că vorbea serios. În timpul cinei, telefonul sună iarăși. Ea sări ca arsă.

Sky se oferi să răspundă, dar ea se ridică repede și mormăie ceva în legătură cu faptul că aștepta un telefon de la Teri.

— Alo? zise ea și așteaptă o clipă. Nu, îmi pare rău, ați greșit numărul.

Când puse receptorul la loc în furcă, era albă ca varul la față. Aceași voce îi transmisese alt mesaj.

— Să nu-ți închipui că Brady poate să te protejeze, cățea. Putem să punem mâna pe tine când vrem. Căută ceva în frigider mai mult timp pentru a-și recăpăta controlul. Când se așeză din nou la masă, Sky îi studie mișcările cu atenție.

— Cine era la telefon, Savvy? o întrebă el încet, dar cu o voce alertă.

Ea râse nervos și gesticulă aiurea.

— Ai auzit. Greșise numărul. Privirea lui încruntată o îngrijora mai mult decât cel care sunase. Cum avea să-i ascundă acel lucru, ca să nu facă vreo nebunie? Când telefonul sună a doua oară, el își împinse scaunul cu fermitate și se ridică de la masă.

— Răspund eu de data asta, Savvy. Termină-ți desertul, zise el ducându-se la telefon și ridicând receptorul. Savvy îi simțea violența reținută din mișcări:

— Detectiv Brady la telefon. Cine e? spuse el cu toată autoritatea de care era capabil. Depărtă receptorul de ureche și auzi clic-ul caracteristic întreruperii unei legături.

— Nemernicul a-nchis, explodează trântind receptorul. Se întoarse la masă și o țintui cu privirea.

— Ai primit cumva telefoane nedorite? o întrebă el cu grijă. Nu voia să spună „*de amenințare*” dacă nu era nevoit. Nu intenționa să o sperie. Nu voia decât să o protejeze... mai ales dacă Jocko adoptase o tactică nouă. Ea încercă să

zâmbească, dar nu avu prea mult succes.

— Dacă vrei neapărat să știi, am mai primit un telefon mai devreme. Dar n-a vorbit nimeni, minți ea. Mi-au închis telefonul, spuse ea, și izbuti să râdă ușor. Probabil că sunt niște copii nesupravegheați care se distrează puțin pe seama mea.

— Ești sigură, Savvy? Întrebă el continuând să se uite la ea. Vreau să-mi spui dacă ai fost speriată de aceste telefoane. Poți să fii sigură că m-aș ocupa de treaba respectivă.

Ea închise ochii o clipă, căci o imagine oribilă îl apăruse în minte. Nu putea să riște să-i spună lui Sky adevărul. Ar fi putut fi rănit... sau chiar ucis. Când deschise ochii din nou, îl văzu tot încruntat.

— Ți-aș spune dacă mi-ar fi frică. Sincer. Sunt doar niște copii care se joacă la telefon, atâta tot repetă ea. Nu-ți face griji. Bine?

Apoi se ridică să strângă masa, dar el o prinse de mijloc și o trase pe genunchi. Sărutând-o lacom, încercă să-i arate cât de mult îi păsa.

— Întotdeauna o să-mi fac griji pentru tine, iubito. Am nevoie de tine ca de aer.

— Și eu am nevoie de tine, dragul meu, murmură ea.

Când el plecă puțin mai târziu, Savvy nu putu să-și dea seama dacă reușise să-l convingă în legătură cu telefoanele sau nu. Fusesse puțin cam distant, așa că, acum, ea se temea să nu se îndoiască de dragostea ei. Ce ar fi putut face ca să-și dovedească sentimentele? se întrebă ea disperată. El avea nevoie de mai multe asigurări decât majoritatea bărbaților. Pierduse deja atât de mult. După ce se întoarse când pe o parte, când pe alta în pat timp de vreo oră, adormi, în sfârșit,

cu un zâmbet pe chip. Avea un plan pe care avea să-l pună în aplicare a doua zi.

Când sună a doua zi dimineața să vadă ce face, Sky o convinge să-și ia liber și să se odihnească. Se gândea că era mai în siguranță că nu ieșea pe stradă până când el nu lua legătura cu informatorii lui. Ceva se petrecea și el voia să fie sigur că Savvy nu stătea în drumul nimănui. De asemenea, voia să ceară și câteva favoruri unor amici din cadrul poliției. După ce se împotrivi puțin, Savvy promise, dar o făcu zâmbind. Oricum, avea de gând să rămână acasă. Trebuia să se pregătească pentru sosirea lui Sky în seara aceea.

— Vii direct de la serviciu diseară? îl întreabă ea parcă torcând.

— Nimic nu m-ar putea opri, iubito.

Toată ziua Savvy lucră la surpriză. După ce o sună Sky în timpul pauzei pentru cină, promițându-i să vină cât putea de repede, ea făcu o baie cu spumă. Turnă mult spumant parfumat și stătu în apă până când se simți odihnită și relaxată. Apoi se unse cu loțiune parfumată pe tot corpul și își perie părul. Trăgând toate draperiile, aprinse o singură lumânare în living-room, după care se așeză pe jos într-o poziție meditativă pentru a-l aștepta, lumina lumânării arunca umbre ce dansau pe pereții întunecați și scâldea trupul ei gol și senzual. Se concentra asupra acelei aventuri captivante cu iubitul ei, cu bărbatul alături de care avea să rămână pentru totdeauna. Fiecare celulă din trupul ei era în alertă și, totuși, calmă. Când auzi zgomotul familiar al mașinii lui intrând în parcare și portiera trântindu-se, se ridică plină de grație, ascultându-i pașii pe scară. Când el se opri în fața ușii, ea se furișă în dormitor și închise ușa.

Totul era pregătit. Acea avea să fie dovada iubirii ei.

Sky stătea în cercul de lumină aruncat de becul din tavan. Se aplecă să citească biletul lipit de Savvy pe ușa, căutând în buzunar cheia pe care i-o dăduse ea cu o săptămână în urmă.

Rămase nedumerit de mesaj și se întrebă ce mai punea la cale acum.

„Detectiv Skylar Brady”, scria. Intră pe propria-ți răspundere. Persoana care locuiește aici e înarmată și ar trebui să fie considerată periculoasă”.

El râse ușor vârând cheia în broască și deschizând ușa. Habar nu avea la ce să se aștepte. Fu întâmpinat de lumina unei lumânări și de o liniște mormântală. Unde naiba era? Își coborî privirea și văzu o potecă din hârtie care imita cărămida galbenă ce ducea spre ușa închisă a dormitorului. Strigând-o încet, se opri puțin pentru a pune pistolul într-un sertar în bucătărie, după care urmă poteca.

— Savvy? Unde ești, iubito? Prefer să joc ceva mai matur decât de-a v-ați ascunselea, scumpo. Nu primi, însă, niciun răspuns, nici măcar un chicotit slab care să-l ajute să o găsească. Ridicând din umeri, se îndreptă spre dormitor. Pe ușa era lipit alt mesaj cu aspect important. Scoase bricheta și îl citi cu o încântare crescândă. *„Detectiv Brady, nu intra... decât dacă ești pregătit să cauți suspectul. E vinovată de un singur lucru. Te iubește! Atenție: scoate-ți cizmele, pășește ușor și încuie ușa în urma ta. Savvy”.*

Inima începu să-i bată cu putere anticipând întâlnirea. Dezlegarea aceluia mister avea să fie, probabil, una din misiunile cele mai interesante și mai captivante din toată cariera lui de detectiv, își spuse el. Își scoase cizmele, după care deschise ușa și intră în dormitor. Imediat fu conștient de două lucruri. Unu: înăuntru era întuneric beznă. Doi: se afla în mijlocul unei mări de baloane care pluteau prin aer.

Când întindea mâna, dădea de baloane; când ridica brațele, dădea de baloane.

— Foaaarte interesant! zise el pe un ton senzual.

Ciuli urechile, sperând să audă măcar un sunet care să-l ducă la locul unde se afla Savvy. Neauzind nimic, însă, începu să-și facă loc prin cameră, folosindu-și brațele ca un înotător. Ajunse lângă pat, îl examinează centimetru cu centimetru, dar, nu o găsi. Încercă altă tactică, împărțind în gând încăperea în secțiuni și cercetând fiecare secțiune metodic.

Nici urmă de Savvy. Începu să-și piardă răbdarea și scoase o înjurătură când se lovi de măsuta de toaletă. Auzi un chicotit foarte slab într-un colț al camerei și porni într-acolo. Nu găsi însă decât ușa debaralei. Știa că ea nu s-ar fi ascuns acolo. Încă nu se vindecase complet. Dar, din moment ce nu mai exista niciun alt loc unde să o caute, deschise ușa cu prudență și pași înăuntru, șoptind:

— Savvy?

— Nu mișca, detectiv Brady. Te-am prins. Intrigat, el nici nu se clinti.

Niște mâini delicate îi scoaseră haina și îi dădură drumul jos. Degete competente îi desfăcură cravata și i-o traseră din jurul gâtului. El simți materialul lunecând ușor; era o senzație extrem de erotică. Continuând să se supună instrucțiilor ei, rămase nemișcat până când un trup cald și catifelat se lipi cu îndrăzneală de el. Imediat fu ametit de parfumul ei și o îmbrățișa. Când o atinse, i se tăie respirația. Pielea îi era extrem de catifelată. Părea atât de delicată și de tremurătoare. Și era plină de un foc ce ardea în fiecare celulă a trupului ei gol. El scoase acel sunet scăzut care îi trăda pasiunea arzătoare și, când o mângâie, aproape că își pierdu

controlul.

— Te-am prevenit că sunt înarmată și că ar trebui să fii considerată periculoasă, șopti ea cu o clipă înainte să-i captureze buzele într-un sărut pârjolitor care îl făcu să se clatine. Chinuindu-se să-și recapete răsuflarea, reuși să spună:

— Iar eu sunt neînarmat. Ea râse încântată și acel sunet senzual îl străpunse până în măduva oaselor.

— Ah, nu sunt prea sigură de asta!

După ce rosti acele cuvinte, se apucă să-l dezbrace repede. Când el fu gol ca și ea, Savvy începu un asalt serios asupra lui, sărutându-l și mângâindu-l mai intim ca oricând.

— Nu, Brady. Cred că te-nșeli. E ști înarmat... cu una din cele mai periculoase arme cunoscute de femei, zise ea, simțindu-l cum pulsa în mâna ei. Cu o ultimă fărâmbă de control, el o întrebă ceva și fu uimit să-și audă vocea întretăiată.

— De ce facem dragoste pe întuneric... în debaraua ta, când am putea să fim în patul acela imens care plutește într-o mare de baloane?

Ea îl îmbrățișă atât de strâns, încât el abia mai putea să respire. Goliciunea trupului ei care se freca de al său nu îl ajuta deloc.

— M-am gândit că era locul cel mai asemănător cu un lift blocat. Nu înțelegi, dragul meu? Încrederea mea în tine m-a vindecat de claustrofobie. Nu-mi mai e frică nici de întuneric, nici de spații închise... nici de tine.

— De mine? Întrebă el temându-se iarăși dintr-odată.

— Ei bine, de atracția și dragostea pe care le simțeam față de tine.

— Și acum?

— Te iubesc, zise ea cu buzele lipite de ale lui. El se urî pentru întrebarea aceea, dar teama îl luase prin surprindere.

— Pentru cât timp? Ea îi recunosc vulnerabilitatea și îi răspunse cu toată dragostea pe care i-o purta în suflet.

— Pentru o veșnicie, dragul meu.

— O veșnicie e foarte mult.

— Și nu vreau să pierd nicio clipă. Înainte să apuce să-l sărute din nou, el o luă în brațe și străbătu – cu mare grijă – marea de baloane, îndreptându-se spre pat.

Acolo, purtați de valuri de pasiune, o luă cu el deasupra tuturor lucrurilor până când explodară într-un ocean de stele mișcătoare. Odihnindu-se apoi pe apele liniștite ale împlinirii, Sky își ținea în brațe iubita perfectă. Pe Savvy.

CAPITOLUL 8

După noaptea aceea de dragoste și adevărată înțelegere, Sky fu uimit de transformarea lumii din jurul lui. Se trezi deodată într-un loc plin de speranță, când înainte fusese urâtenie și disperare. Meseria lui părea mai puțin dificilă; grijile lui erau aproape inexistente. A doua zi dimineață se plimbă îndelung pe proprietatea lui și fu atât de fascinat de frumusețea care îl înconjura, încât fu, practic, copleșit de emoție. În sfârșit, femeia visurilor lui îl convinsese de imensa dragoste pe care i-o purta. Recunoscuse în el calitățile pe care el le crezuse pierdute demult... creativitatea, afecțiunea și o dorință de a fi în contact cu oamenii.

— Datorită lui Savvy trăiesc din nou! strigă el spre cer. Ah, îți mulțumesc că ai lăsat-o să mă iubească!

Savvy se trezi cu un zâmbet visător pe buzele mult sărutate.

— Mă iubește, murmură ea, ridicând mâna, așa încât diamantul sclipi în razele soarelui. Și eu îl iubesc din tot sufletul.

Se rostogoli pe perna cealaltă și își afundă fața în ea. Inhalând adânc, recunoscuse parfumul bărbatului alături de care avea să-și petreacă toată viața. Ghemuindu-se și mai mult în perna moale, începu să filosofeze. I se părea un miracol că mai găsisese o persoană la care să țină și care îi sporise pofta de viață și dorința de a accepta orice avea să-i ofere aceasta alături de el. *„Ar fi trebuit să-mi dau seama din clipa în care l-am cunoscut, își zise ea cu convingere. Ceva în universul meu a făcut clic!”*

Încântată de acea descoperire, izbucni în hohote de râs cristalin și melodios. Acum nimic nu se mai putea întâmpla. Toată săptămâna, prietenii și colegii lor îi felicitară pentru logodnă. Teri plânse când Savvy o rugă să-i fie domnișoară de onoare.

— E într-adevăr bărbatul potrivit ție! exclamă ea îmbrățișându-și prietena și scăldând-o în lacrimi. Când Sky îi dădu vestea lui Hooker și îl rugă să-i fie cavalier de onoare, acesta fu cât pe ce să-și rupă mâna, atât de tare îl bătu pe spate.

Era și Savvy de față și avu impresia că, după îmbrățișarea lui, cutia ei toracică nu avea să mai fie niciodată ca până atunci. După ce își exprimă bucuria, Hooker începu imediat să facă planuri pentru o petrecere intimă care urma să se dea vineri seara.

— Cred c-o să fim vreo șase. Jake și Maggie, cei doi proaspăt logodiți, domnișoara de onoare și cavalerul de

onoare. Va trebui să arăt foarte bine, nu?

Sky și Savvy îl aprobă.

— Teri e cumva ca o vulpiță? Întrebă el și ochii îi scânteiară plini de interes.

— O adevărată vulpiță, spuse Savvy seriosă. O să-ți placă foarte mult.

El spuse atunci făcându-i cu ochiul:

— Întotdeauna se întâmplă asta, scumpa mea, Savvy. Întotdeauna!

Savvy continuă să fie asaltată de contracte pentru reuniuni și banchete de amplasare. Fiecare cerea să fie asigurate și paza și protecția pe lângă obişnuitele ei servicii. După o discuție seriosă, Savvy și Sky se hotărâră să-și unească forțele. Joi dimineața se întâlneau cu avocatul lui, contabilul lui și specialistul în impozite. Savvy și Sky semnă documentele finale care îi uneau într-o singură firmă – *Divertismen sigur*. Savvy îl pusese pe Sky să promită înainte că nu avea să propună o denumire caraghioasă. Era o afacere seriosă, spusese ea când el continuase să o tachineze. La întâlnire, Sky propuse un plan pentru cumpărarea și renovarea clădirii în care Savvy închiriasse un spațiu.

— O să am nevoie de ea pentru reducerea impozitului, draga mea, îi explică el când o văzu făcând ochii mari, alarmată la auzul prețului cerut. Nu-ți face griji. Am banii. Și o să câștigăm și mai mulți, după cum se pare că vor sta lucrurile.

Oamenii lui încuviințară aprobator, așa încât ea nu mai putu decât să ridice brațele și să privească partea luminoasă a lucrurilor.

— Nu spun decât să-i dăm bătaie, partenere!

— Exact asta e și părerea mea, scumpo, zise el și o sărută în fața tuturor, însă nimeni nu clipi. Joi seara erau epuizați după ziua atât de agitată. Se rezolvaseră atâtea și totul mergea atât de bine. Savvy, însă, nu se simțea în apele ei. Să se fi îmbolnăvit de gripă? se întrebă ea.

— Mai suporți o veste? o întrebă Sky ținând-o în brațe pe canapeaua pe care se prăbușiseră după cină.

— Ai mai făcut rost de o sondă?

— Mai bine chiar... bănuiesc. Ea se ridică în capul oaselor și se întoarse, sărutându-i nasul și obrazii și mârâind când i se urcă în brațe, după care începu să-i muște ușor urechea.

— Ai făcut rost de două sonde? Probabil că din cauza suspansului simțea acele înțepături supărătoare într-o parte, își spuse ea. „*Liniștește-te*”, se mustră ea masându-și absentă locul cu pricina.

— Mi-am anunțat plecarea, zise el. Peste două săptămâni, perioadă în care îmi voi lua concediu, voi deveni un fost polițist.

Ea rămase cu gura căscată, uitând pentru moment de durere.

— Vorbești serios? Pleci din poliție?

El încuviință, dar nu o slăbi din ochi, îi studia reacția, sperând că luase hotărârea cea bună. Când ochii ei expresivi începură să se umple de lacrimi, el tot nu fu sigur de reacția ei. Dar, apoi, ea i se aruncă de gât, îmbrățișându-l și sărutându-l de parcă îl pierduse și l-ar fi regăsit deodată după mulți ani.

— Oh, Doamne! exclamă ea sărutându-l iar și iar, cu obrazii scăldați în lacrimi. Ah, Sky, nu-mi vine să cred! Visul mi s-a împlinit. O să fii în siguranță. Nu va mai trebui să mor

de grijă pentru tine, de fiecare dată când pleci la serviciu.

Fără să-și dea seama, își lipi palma de locul care o dureau.

— Habar n-am avut că-ți făceai griji pentru mine. Uimirea lui o făcu pe Savvy să revină la realitate.

— Ah, dragul meu, poate că te-ai pripit, zise ea ștergându-și lacrimile pe furiș. Nu vreau să pleci din poliție dacă din cauza asta o să fii nefericit. Zău, Sky! Nu ți-aș cere niciodată s-o faci. Zâmbind amuzat, Sky o strânse în brațe. Trupul lui cald îi mai alină durerea.

— Știu că nu mi-ai cere-o, iubito. Dar pasul ăsta s-a aflat în planurile mele chiar dinainte să te cunosc. Noua noastră asociere a grăbit lucrurile doar, explică el.

Oftă fericit când își vârî mâna pe sub bluza ei largă și îi mângâie sânii tari. Simțind cum sfârcurile prinseseră viață în palma lui, îi dădu bluza la o parte și luă unul în gură.

— Ah, scumpa mea, planurile mele pentru plăcerea noastră se accelerează... chiar în momentul ăsta! Hai să sărbătorim.

Gemând aprobator, ea ignoră durerea care se făcea simțită mai jos de talie și se întinse pe canapea, îl trase deasupra, nevrând în clipa aceea decât să-și exprime toată dragostea pe care o simțea pentru iubitul ei Sky. El se frecă de ea cu o pricepere ce o lăasă vlăguită. Știa că nu se va sătura niciodată de felul superb în care făcea dragoste. Chiar dacă avea să trăiască o sută de ani – și spera că atât avea să trăiască – viața alături de Sky Brady nu avea să fie niciodată plictisitoare. Promise în sinea ei să-l aprecieze întotdeauna, să nu lase să treacă zi sau seară fără să-i spună cât de mult îl iubea și fără să-i arate într-un milion de feluri cât de mult îl prețuia. Își aminti iarăși că bărbatul acela avea nevoie mereu

de asigurări în privința iubirii ei. Nevoia aceea avea să fie o prioritate în rândul țelurilor ei. Ascultându-i vorbele murmurate, știu că și ea avea să fie întotdeauna o prioritate pentru el. Ce om întreg la minte ar fi putut să ceară mai mult? se întrebă ea urmându-l când el începu să o conducă spre un alt capitol intim și superb al vieții lor de cuplu.

Sonerie stridentă a telefonului le întrerupse călătoria, însă.

— Lasă-l să sune, Savvy, o rugă el. Nimic nu e mai important decât asta, iubito.

Savvy era perfect de acord cu el. Răsuflă ușurată când telefonul încetă să mai sune. Dar aproape imediat reîncepu.

— N-or să renunțe, spuse ea, și, ieșind de sub trupul lui excitat, se duse să răspundă, masându-și locul dureros în același timp și râzând de mormăielile lui de nemulțumire. Alo? Da, e aici. Un moment, vă rog, zise ea și îi întinse receptorul lui Sky. E pentru tine. Am impresia că e partenerul tău.

— Jake? Da. Ce naiba s-a-ntâmplat de nu mai puteai să aștepți?

Se încruntă când o auzi pe Savvy exclamând muștrător în spatele lui, dar pe chipul lui se citi dorința când o văzu întinzându-se iarăși pe canapea, goală până la brâu, așteptându-l să se întoarcă mai repede. Devenind deodată foarte atent, el își înălță capul și spuse în receptor:

— Poftim? Ce-ai spus? repetă... și fir-ar să fie, mai rar, Connelly!

Ascultă cu atenție, încruntându-se din ce în ce mai mult.

— Da. Da. Când...? Cine a făcut-o...? La naiba, n-aș fi vrut să se-ntâmple așa... Eh, presupun că, astfel, cazul o să se

încheie, indiferent cum ai lua-o.

Oftă, trase aer în piept și apoi îl dădu afară exasperat.

— Îți mulțumesc că m-ai anunțat. Ne vedem mâine seară. Da. Salut.

Puse receptorul în furcă și rămase cu privirea ațintită asupra ușii de sticlă, fără să vadă nimic, îngândurat.

— Despre ce este vorba? În cameră se făcuse frig dintr-odată și Savvy își puse bluza, întinzând-o peste sânii nesatisfăcuți.

— Vești proaste? Sky reveni la momentul prezent și se prăbuși lângă ea.

— Da și nu, zise el tot încruntat. A murit Jocko.

Ea rămase șocată și, în aer, se simțea dorința de a afla mai mult. Îi acordă toată atenția ei, dar ar fi vrut ca durerile acelea ascuțite să înceteze, ele, însă, deveneau din ce în ce mai puternice.

— E mort, zise Sky lovind cu pumnul în palma celeilalte mâini. Fir-ar să fie, ticălosul ăla a fost omorât.

Când îl povesti împrejurările, deveni din ce în ce mai furios:

— Nu se știe cum, a făcut rost de un briceag. Tipul cu care împărțea celula a-nceput să-i spună câteva. Probabil a zis ceva despre abilitatea lui de a conduce din închisoare. Oricum, Jocko a scos cuțitul, însă celălalt, care era puțin mai solid și mai rău, i l-a luat și l-a tăiat rău de tot. Imediat cum a auzit scandalul, un gardian a încercat să-i despartă, dar a ajuns prea târziu. L-au dus pe Jocko la spital, dar n-au mai putut să-l salveze. A murit acum o oră.

Sky tăcu apoi și Savvy îi luă mâna, încercând să-i desfacă pumnul încheștat. Ea simți durere, și fizică și sufletească, și trebui să aștepte puțin înainte să poată vorbi:

— N-ai avut nicio legătură cu moartea lui. E doar unul din acele lucruri îngrozitoare la care nu va mai trebui să te gândești, dragul meu.

Reacția lui fu exact opusă celei la care se așteptase ea. Se ridică brusc de pe canapea și începu să se plimbe înapoi și încolo, ca un leu în cușcă.

— S-ar putea să fi avut legătură mai mult decât îți închipui tu, Savvy. Nu l-am lăsat deloc în pace. L-am prevenit să nu te mai hărțuiască. Nu m-ai păcălit deloc cu telefoanele alea.

O văzu strâmbându-se ușor și, încovoindu-se, își cuprinse mijlocul cu brațele.

— Nu i-a trebuit mult ca să admită că era vinovat, dar nu mi-a trebuit mult nici ca să-l conving să înceteze.

Râse dezgustat.

— Jocko Cuțitarul, un adevărat învingător. El a fost cel care te-a trimis aiurea la aeroport acum câteva săptămâni. Și acum n-o să mai fie judecat. Nu-mi dau seama ce simt, Savvy, se plânse el. Pe de o parte, mă simt trădat, pentru că n-a trăit până la proces; pe de altă parte, mă bucur, pentru că nu mai trebuie să-mi fac griji pentru tine din cauza lui.

— Eu n-am fost îngrijorată, spuse ea ridicându-se și ducându-se lângă el.

Încercă să-l îmbrățișeze, dar el se depărta de ea și o privi furios, neobservând, însă, privirea ei febrilă și albul din jurul buzelor strânse și uscate.

— Nu înțelegi, nu-i așa? Dă-mi voie să-ți explic, scumpo. Pe străzi se lansase ordinul, „*puneți mâna pe femeia lui Brady*”! Nu-ți dai seama cum m-a afectat pe mine? Mai degrabă aș fi murit, decât să-l las pe nenorocitul ăla să-ți facă vreun rău. Am apelat la toți polițiștii care-mi erau datori. Ai

fost supravegheată în permanență încă de când a-nceput toată povestea asta. Cu excepția momentelor în care erai cu mine.

Savvy se trânti din nou pe canapea; dintr-odată, nu mai putea să stea în picioare. Cu toate acestea, fu impresionată de teama pe care el o simțise pentru ea. Având în vedere trecutul lui, pierzându-i pe toți cei dragi, oare era de mirare că reacționa astfel când ea era amenințată? Dar cum ar fi putut să-i alunge teama? Sperând să-l ajute în vreun fel, își înălță fața pământie și încercă să zâmbească.

— Nu va mai trebui să ne facem griji din cauza asta, dragul meu, spuse ea cu o voce stinsă. Ți-ai dat deja demisia din poliție. Totul o să fie în regulă acum.

— Dar voi lucra tot în domeniul pazei, zise el. Și tu vei fi în curând soția unui om foarte bogat. Milionarii și familiile lor sunt, de obicei, țintele răpitorilor.

Glasul i se frânse de emoție.

— Nu știu dacă ar trebui să-ți asumi riscul, iubito, spuse el întorcându-și privirea din nou spre ușa de sticlă. N-aș suporta dacă ți s-ar întâmpla ceva.

Ochii i se umplură de lacrimi de nehotărâre și remușcări, dar clipi pentru a alunga acea dovadă incontestabilă a vulnerabilității. În afară de prietenia lui Hooker și a lui Jake, nu era adevărat că destinul îi furase tot ce iubise și prețuisese vreodată? se întrebă el abătut. De ce dragostea lui pentru Savvy ar fi fost o excepție de la „*regula lui Brady*”? Poate că era blestemat. Poate că avusese dreptate prima oară, se gândi el cu tristețe. Dragostea nu trebuia să facă parte din viața lui... cel puțin, nu din acea viață. Savvy încercă încă o dată să-l scoată din starea aceea de deprimare. Ar fi fost capabilă de orice ca să-l ajute pe acel om pe care îl

iubea.

— O să reușim împreună, Sky. Nu te mai gândi la dezamăgirile din trecut. Gândește-te la viitor. La viitorul nostru. Avem nevoie unul de celălalt.

Sky o luă în brațe și o sărută cu putere. Parcă ar fi încercat să și-o strecoare pe sub piele. Închise ochii ca să nu mai vadă acele scene înspăimântătoare care îi tot veneau în minte și știu că trebuia să plece. Trebuia să se gândească.

— Uite ce e scumpo, începu el cu o voce controlată, tocmai mi-am adus aminte că i-am promis lui Hooker că o să iau comanda de băuturi în seara asta. O să se înfurie teribil dacă n-o fac, spuse el râzând și o îmbrățișă din nou, ținând-o strâns la piept ca să nu-i vadă groaza reprimată din ochi. La urma urmei, petrecerea va fi dată în onoarea noastră. Ar trebui să plec până nu se închide magazinul. Bine?

Temându-se dintr-odată să nu-l scape din ochi, Savvy spuse:

— Vin și eu. Sky o îmbrățișă iarăși, făcând-o să icnească atât de teamă, cât și din cauza durerii cumplite. El se forță să râdă ușor în părul ei.

— Nu, iubito, spuse el repede, **p** poate prea repede. Mă duc singur. Tu stai aici și începe toate pregătirile acelea feminine minunate pentru superbul tău trup. Trebuie să te liniștești puțin. Pari epuizată.

Savvy încerca din răspuțeri să-i ghicească gândurile. În mintea ei era un tumult. Avea să-l piardă, strigă inima ei înspăimântată. În aceeași clipă, durerea îi sfâșie trupul. Înghițind în sec, încercă să-și rețină lacrimile și să controleze acel cuțit care i se răsucea în stomac. Într-o clipă avea să verse.

— Te întorci în seara asta? îl întrebă ea. El ezită o

secundă, gândindu-se la chipul ei palid și tras. Apoi o sărută ca și cum nu avea să o mai vadă niciodată.

— Nimic nu m-ar putea reține, scumpo, spuse el pe un ton menit să o convingă.

Părea să fi dat rezultate, fiindcă ea stătea tăcută în brațele lui și îl mângâia într-un fel care l-ar fi făcut să se întoarcă repede în patul ei.

— Să știi că o să țin minte, Brady! Dacă nu mă-nșel, avem o treabă de terminat, spuse ea, încercând să o facă pe un ton senzual, dar glasul i se frânse, fiind gata să-și piardă controlul. El îi ridică bărbia și o sărută pe vârful nasului.

— Plăcerea va fi de partea mea, doamnă, o asigură el, ezitând o clipă înainte să șoptească: La revedere, iubito.

Când el se întoarse să plece, impactul primei ei intuiții – că nu avea să-l mai vadă niciodată o lovi cu putere... exact în inimă. Durerea aceea o făcu pe cea de dinainte să explodeze cu o intensitate de nedescris. Avu senzația că un pumn uriaș îi fusese înfipt în trup și se încovoie, tipând:

— Sky! Oh, Dumnezeuule, Sky! El se întoarse îngrozit și se duse repede lângă ea. Îi ținea trupul încovoiat în timp ce ea încerca să se ducă la baie împleticindu-se.

— Ce este, Savvy? Ce s-a-ntâmplat?

— La baie. Te rog. O să vărs.

Ajunse la chiuvetă cu o secundă înainte ca stomacul să înceapă să i se golească. Durerile acute se întetiră până când ea nu se mai putu ține pe picioare, însă el o ținu cu grijă în brațe.

— Ceva nu e deloc în regulă, îngăimă ea. Nu pot să stau în picioare. Durerea e cumplită.

— Unde Savvy? Unde te doare? Trăsăturile lui erau schimonosite; încerca să-i absoarbă durerea.

— Într-o parte, zise ea gemând. A-nceput ca o gripă, dar s-a agravat. Oh, Sky! Să fie o criză de apendicită? Fu nevoită să tacă în clipa în care îi veni să verse, dar nu mai avea ce. Șocul plecării lui definitive o lăsase fără pic de vlagă.

Luând un prosop, el îi șterse fața și gura cu multă grijă. Apoi o luă în brațe, îi dădu un prosop să-l aibă la îndemână în caz că o apucau iarăși convulsiile și o duse în pat. Atunci îi observă ochii încrețoși de durere. Nu putea să stea întinsă pe spate, așa că trebui să o întoarcă pe o parte, iar ea se făcu ghem, înconjurându-și mijlocul cu brațele, înainte ca el să apuce să spună ceva, ea îi apucă mâna și i-o ținu strâns.

— Nu mă părăsi, Sky! Te rog! Stai cu mine până dispăre durerea, îl imploră ea.

Lacrimile îi șiroiau pe obraji, iar ea nu își dădu seama dacă erau provocate de durerea cumplită care îi tortura trupul, sau de bătaile jalnice ale inimii ei muribunde.

— N-o să te părăsesc, iubito, îi promise el încet. Dar trebuie să chemăm pe cineva să te ajute. O să chem o ambulanță să te ducă la spital.

Incapabil și nevrând să-i dea drumul, Sky luă telefonul cu mâna stângă și formă 911. Savvy era vag conștientă de zgomotul motorului și al sirenei asurzitoare, în timp ce ambulanța se îndrepta cu viteză spre spital. Nu știa decât că Sky era în apropiere, încercând cu disperare să-i aline durerile cu vorbe de încurajare și mângâieri blânde pe părul încâlcit și pe obraji uzi.

Când ea scoase deodată un țipăt din cauza unei dureri deosebit de acute, mintea ei amețită înregistra faptul că el striga la șofer:

— La naiba, omule! Mișcă mai repede rabla asta!

Lunecând într-o plăcută inconștiență, ea îl certă în

gând pentru strigătul acela și simți vag o creștere a vitezei. Începuse să gândească din ce în ce mai greu, dar era convinsă de un singur lucru. Detectivul Sky Brady era un om pe care se putea conta în cazul unei urgențe.

CAPITOLUL 9

Trupul lui Savvy era torturat de dureri cumplite. Minte îi era dezorientată, dar era conștientă de faptul că se afla pe o targă ce era împinsă repede pe ușile spitalului. Imediat după ce ajunsese într-un spațiu mic, îngrădit de o perdea, o infirmieră îi luă sânge, în timp ce o doctoriță îi palpa ușor stomacul.

— Sunt detectiv Sky Brady, district doi, îl auzi ea pe Sky spunând. Această femeie este Savena Alexander. E o prietenă personală, așa că să nu cumva să încercați să mă dați afară.

Îi luă mâna lui Savvy într-a lui.

— N-o să încurc pe nimeni... dar nu plec de-aici!

O umbră de zâmbet apăru pe buzele ei când îi auzi tonul încăpățânat.

— Deocamdată puteți rămâne, spuse doctorița tot pe un ton ferm. Va trebui să vă pregătiți pentru o așteptare mai îndelungată. Sunt sigură că, imediat după ce voi termina analizele și voi obține rezultatele, domnișoara Alexander va fi dusă la operație. Simptomele sunt de apendicită. Cred că apendicele s-a perforat deja.

Într-o jumătate de oră, hotărârea fu luată – operație. Savvy simți vag cum niște mâini competente îi mutară trupul pe masa de operații. Luminile puternice de deasupra o

orbeau, așa că închise ochii strâns. Apoi, din fericire, totul se întunecă și nu mai simți nicio durere, căci i se făcuse o anestezie.

Când deschise ochii din nou, Savvy se simți amețită și încercă să distingă ceva în camera aceea străină de spital. Prin fereastra fără perdeă, pătrundea lumina cenușie a zorilor. Își mișcă degetele de la picioare și de la mâini și știu că era încă întreagă. Uluitor! se gândi ea. Crezuse că durerile din seara precedentă aveau să o sfâșie. Când încercă să vorbească, singurul sunet care îi ieși de pe buzele uscate fu un geamăt stins. Imediat, Sky apăru lângă ea.

— Savvy? S-a terminat totul, iubito. O să te faci bine.

Vorbea ca și cum abia s-ar fi trezit din somn. Îi luă mâna și îi sărută vârfurile degetelor.

— Slavă Domnului că am ajuns aici la timp! Apendicele era gata să explodeze.

De data aceasta, vocea i se frânse din cauza emoției reținute și Savvy avu impresia că vede o lacrimă sclipind pe obrazul lui neras.

— Te doare rău? Ea încercă să zâmbească, dar gura refuză să o asculte. Încă mai simțea efectul anesteziei.

— Mă doare puțin, izbuti ea să șoptească. Și mi-e atât de somn... Sky se aplecă și o sărută pe frunte.

— E-n regulă, iubito. Dormi. Ai nevoie de multă odihnă. Ea își aminti deodată scena care îi provocase criza. Îl apucă de cămașă, însă degetele ei nu aveau forță.

— Nu mă părăsi, Sky! strigă ea isterică. Nu vreau să fiu singură!

— Iubito, iubito! N-o să te părăsesc. O să stau aici până când o să te trezești din nou.

— Promiți?

Acel cuvânt rostit pe un ton rugător îl făcu pe Sky să zâmbească aproape patern. Ea părea un copil de zece ani. Chiar arăta ca un copil în patul acela mare și alb, își spuse el. Când se îmbolnăveau, oamenii păreau mai mici întotdeauna, se gândi el, refuzând să-și imagineze cum trebuia să arate el însuși, după o noapte petrecută pe scaunul acela într-un colț al salonului.

— Promit, scumpo! Acum culcă-te!

În timpul somnului, Savvy era vag conștientă de faptul că asistentele veneau din când în când pentru a o vedea. I se lua pulsul, tensiunea, iar perfuzia era așezată mereu. Abia la prânz se trezi bine și primul pe care îl văzu fu Sky, care stătea pe un scaun lângă patul ei, ținând-o de mână. Perfuzia dispăruse.

— Nu arăți rău după ce ți-ai petrecut noaptea pe un scaun, murmură ea ușor.

El se luminează la față când o auzi.

— Ca să nu mai vorbim de inima mea. La naiba, femeie, m-ai speriat îngrozitor! zise el zâmbind larg. Și ar fi trebuit să mă vezi acum două ore. Arătam ca un borfaș, dar ți-am folosit dușul, iar Hooker a dat fuga și mi-a adus niște haine și aparatul de ras.

— Arăți tocmai bun de mâncat, spuse ea zâmbind amețită. El își înălță o sprânceană și făcu cu ochiul.

— Semn bun. Pacientei îi e foame. Savvy gemu.

— Dacă te referi la mâncare adevărată, las-o baltă! Încă mă mai simt întoarsă pe dos. Încercă să se miște într-o poziție mai comodă, dar se strâmbă de durere.

Sky începu să se agite imediat.

— Așteaptă! Nu știu dacă ai voie să te miști. Stai să

chem asistenta. Fără să aștepte răspunsul ei, ieși repede din salon. Savvy îl auzi strigând pe coridor:

— Soră! Soră, domnișoara Alexander are nevoie de dumneata!

Când se întoarse peste câteva clipe urmat de o asistentă neliniștită, pe chipul lui Savvy se vedea foarte limpede ce părere avea în legătură cu reacția lui.

— Care e problema, domnișoară Alexander? întrebă sora cu respirația tăiată. Te doare? Savvy scutură din cap.

— Mă simt chiar bine. N-a fost ideea mea să vă chem. Mă întrebam doar dacă am voie să-mi schimb poziția. Îmi pare rău dacă ați fost deranjată inutil, soră Collins, se scuză ea, citind numele femeii pe ecuson.

— Mă bucur că te văd trează, spuse sora. Bineînțeles că poți să te miști. De fapt, după ce o să te consult, o să facem o mică plimbare prin salon.

Apoi se întoarse spre Sky și îi aruncă o privire tipică surorilor, dar el rămase imperturbabil.

— Aveți cinci minute, domnule detectiv Brady, după care va trebui să plecați. Avem treabă și pacienta va mânca ceva înainte să adoarmă din nou. Cinci minute! repetă ea, după care ieși din salon. După privirea lui furioasă, se vedea că nu era obișnuit să primească ordine.

— Cine naiba se crede? Savvy chicoti ușor.

— E teritoriul ei, Sky. Mă tem că ea e șefa aici.

Expresia lui încruntată dispăru și, în locul ei, apăru un zâmbet fermecător.

— N-o să mă țină mult timp departe de tine, Savvy. Mă întorc diseară, spuse el, și, aplecându-se, o sărută pe gura caldă și relaxată. Slavă Domnului că ești bine! Pe curând.

— Te iubesc, Sky. Îți mulțumesc că m-ai adus aici la

timp. El o sărută din nou și oftă din adâncul sufletului.

— Și eu, iubito. Ne vedem mai târziu.

Era seară când se trezi după altă perioadă de somn. Se întoarse cu grijă pe o parte și răsuflă ușurată când își dădu seama că se simțea chiar minunat. Privind în jur, zări o vază mare și o duzină de trandafiri roșii pe noptieră. Toată încăperea era înmiresmată. De fiecare dată când respira era sigură că, în curând, avea să fie din nou în brațele lui Sky. Doctorița venise mai devreme și îi spusese că totul mersese foarte bine și, dacă nu apăreau complicații, putea să plece acasă peste două zile.

— Nu mai facem prea mult caz pentru o apendicită, îi spuse doctorița Lord. Eh, pe cei cu grefele de inimă îi ținem mai mult, o tachina ea.

După ce doctorița își încheie vizita, Savvy o întrebă pe una din voluntarele de la Gray Lady, dacă putea să cumpere o perie de păr și niște farduri. Sky îi lăsase zece dolari. Mai târziu, în timp ce încerca să repare ravagiile făcute de acea seară îngrozitoare, Savvy își aminti de ultimele cuvinte ale doctoriței. Ce noroc avea! se gândi ea. Nu trebuia să suporte o operație pe cord. Sky trebuia să se întoarcă. Când sosi la orele de vizită, păru înviorat și zâmbi încântat când se aplecă să o sărute.

— Hei, pari mai bine dispusă, iubito! Și ești atât de aranjată! Ai vreo întâlnire?

— Doar cu bărbatul cu care vreau să mă mărit... și e cam perfect, îl tachină ea, sărutându-l. El aruncă o privire pe furiș peste umăr și o întrebă:

— Crezi că Vrăjitoarea cea Rea s-ar supăra dacă m-aș urca în pat lângă tine?

— Probabil, zise ea încet, mirată de creșterea temperaturii după numai un sărut simplu. Va trebui să aștepți două zile până când o să mă-ntorc acasă.

— Două zile! exclamă el. Nu se poate să-ți dea drumul atât de curând! Doar ai suportat o operație! spuse el încruntându-se iarăși. Credeam că e un spital cu oameni competenți. Nu se poate, Savvy! Ea râse ușor când văzu că el nu putea pricepe aspectele minore ale operației suportate de ea.

— Știu ei ce fac. A fost o operație simplă. Nimic îngrijorător. Acum totul e bine și poimăine pot să plec acasă.

— Totul pare prea curând, mormăi el. O să angajez o soră să stea cu tine în permanență, zise el și, pocnind din degete, adăugă: Mai bine chiar, vei veni cu mine acasă și o să te îngrijesc până îți vei reveni complet. Zâmbetul de spiriduș și licărul din ochii lui albaștri o făcură să râdă ținându-se de burtă instantaneu.

— Cum poți să te gândești la sex când eu mă aflu pe un pat de spital?

— Foarte ușor, spuse el mângâindu-i umerii și trecându-și mâinile mari peste sânii ei.

Se uită cum degetele lui făceau cercuri în jurul sfârcurilor, până când acestea se întăriră ca niște pietricele sub cearșaf.

— Vezi?

— Exact la asta mă refer. Dar tonul nu era atât de serios cum intenționase ea.

Dregându-și glasul, continuă:

— O să mă-ntorc la mine acasă. Teri o să aibă grijă de mine o zi, două. Mă simt aproape bine deja. Nu-i mare scofală, zău!

— Îmi place mai mult ideea mea, zise el cu încăpățânare și Savvy avu impresia că părea un băiețel căruia tocmai i se spusese că nu putea să mănânce o prăjitură.

— O să vin acolo în curând, dragul meu, îi promise ea când se sărutară de noapte bună. Deja sunase ceasul care anunța că programul de vizite se încheiase.

Chiar și în spital, Savvy observă că timpul trecea foarte repede sâmbăta. Trebuia să mănânce, să facă duș, iar Sky trecea pe acolo de fiecare dată când avea ocazia. Îi trimise alte flori și îi aduse o mulțime de reviste pe care ea știa că nu avea să aibă timp să le citească. Când Sky veni în ultima vizită în seara aceea, Savvy îi dădu o veste bună.

— A fost doctorița pe-aici. Măine dimineață îmi dă drumul. Nu-i așa că e grozav?

Se aștepta la o exclamație de bucurie din partea lui, dar Sky rămase tăcut, uitându-se pe fereastră. Tensiunea lui părea să umple încăperea.

— M-ai auzit, Sky? Întrebă ea ușor. El nu se întoarse și răspunsul rece pe care i-l dădu o îngheță.

— Da, te-am auzit. Mă gândeam. Teamă pe care o simțise în seara crizei reveni în forță.

— La ce te gândeai? Nu știa dacă voia să audă răspunsul.

— Aș fi putut să te pierd, Savvy. Puteai să-mi fi luată într-o clipă.

— Dintr-o simplă apendicită? Întrebă ea uluită și, încercând să învioreze atmosfera, îl tachină. N-o să scapi de mine atât de ușor!

Sky se întoarse brusc și se duse lângă pat. Ochii îi erau

trști, lipsiți de strălucirea lor obișnuită, iar chipul îi era palid.

— S-au întâmplat lucruri și mai ciudate, iubito. Savvy simți cum i se oprește inima în loc când îi văzu expresia de pe chip și încercă să-l îmbrățișeze.

— Nu s-a-ntâmplat nimic, Sky. Totul o să fie bine. Te rog să mă crezi.

— Cred că mi-am forțat norocul, zise el încet. Poate că pretind prea mult.

Teama se transformă pentru ea într-un cuțit înfipt în inimă.

— Dar sunt aici, Sky. Nu era nicio șansă la un milion ca să se întâmple ceva rău.

— Cu norocul meu, aș fi putut să am parte de așa ceva, spuse el cutremurându-se sub atingerea ei. Doamne, niciodată nu mi-a fost atât de frică!

— Știu, zise ea pe un ton liniștitor. Și eu aș fi simțit la fel.

Încercă disperată să-l facă să vadă partea bună a lucrurilor.

— Măine dimineată o să plec acasă. Și foarte curând o să-ți pot arăta cât de sănătoasă sunt, spuse ea strecurând intenționat o notă de flirt în glas. El scutură din cap, încercând să scape de deprimare. Se uită la ea forțându-se să zâmbească.

Era încă palidă și părea fragilă. Oare avea să treacă vreodată peste teama de a nu o pierde? se întrebă. Avea să fie vreodată liniștit?

— Să am grijă să nu uiți, spuse el mângâindu-i sânii și sărutând-o. Mi se pare că avem ceva de terminat. Cuvintele lui o făcură să lăcrimeze. Se agăță de el o clipă, șoptindu-i

vorbe de dragoste la ureche.

— Sper că n-o să terminăm niciodată, dragul meu. Te iubesc atât de mult! mai mult decât o să știi vreodată!

— Și eu la fel, iubito! Pe mâine dimineață.

O sărută de noapte bună și se îndreaptă spre ușă. Își propti pumnul în ea. Trupul îi deveni rigid. Oftând adânc, zise:

— La revedere, iubito. Și ieși. După plecarea lui, Savvy nu putu să adoarmă, în cele din urmă, acceptă un sedativ slab. Avea nevoie de odihnă, își spuse ea ignorând gândurile supărătoare. A doua zi urma să fie o zi mare. Pleca acasă!

Sky nu se duse să o ia de la spital duminică dimineața. În schimb, îl trimise pe Hooker. Când auzi ușa deschizându-se, se întoarse cu zâmbetul pe buze, și îl văzu.

— Bună, pacienta. Ești gata să mergi acasă? o întrebă el extrem de entuziasmat.

— Unde-i Sky? întrebă ea privindu-l încruntată. A promis că o să vină.

— A fost chemat la secție, îi explică Hooker. Ceva legat de închiderea cazului lui Jocko, mi se pare.

— Aș fi vrut să mă sune. Contam pe el.

Își dădu seama deodată că vorbele ei puteau să-i rănească sentimentele lui Hooker și se grăbi să-și repare greșeala:

— Nu că n-aș fi încântată să te văd! în definitiv, cred că Stallion Man nu face un asemenea serviciu pentru oricine, zise ea zâmbind veselă și își strânse toate lucrurile. Mă bucur că Teri mi-a adus hainele ieri după-amiază. Ar fi fost penibil dacă aș fi ieșit de aici în halat de spital. Hooker îi făcu cu ochiul și o măsură din cap până în picioare.

— După părerea mea, ai fi fost al naibii de sexy, Savena dragă!

Când o văzu roșind, zâmbi.

— Și mai știi ceva? adăugă el apoi. Am cunoscut-o pe prietena ta ieri. Și ea e al naibii de sexy! Când Savvy începu să râdă, fu mulțumit. Prietena aceea îi aștepta acasă la Savvy.

— Bine ai venit acasă! îi spuse ea lui Savvy îmbrățișând-o cu grijă.

Savvy aruncă o privire în jur, uitându-se cu interes.

— Totul pare ciudat și, totuși, familiar. E atât de bine acasă! spuse ea așezându-se pe canapeaua confortabilă și oftând. Da, e grozav să fii acasă la tine!

Teri se scuză și se duse la bucătărie să facă niște ceai.

— Sigur o să te facă să-ți revii imediat, promise ea.

Când văzu că Savvy avea să fie bine îngrijită, Hooker se ridică să plece.

— Am treabă peste o oră, Savvy. Îmi pare rău că trebuie să plec, dar mă cheamă celebritatea, spuse el făcându-i cu ochiul și o sărută pe obraz. Ai grijă de tine! Sky a zis că o să treacă pe aici diseară. Ea îl bătu ușor pe obraz și zâmbi somnoroasă.

— Cred că mă duc să trag un pui de somn, atunci. Îți mulțumesc că m-ai adus, Hooker. Ești un prieten minunat!

— Așa spun toate! zise el și, după ce îi strigă la revedere lui Teri, ieși.

— Mi-ar plăcea un astfel de prieten! exclamă Teri când veni cu ceaiul. Ce tip!

— Cine știe? S-ar putea ca el să fie cel destinat.

— Visătoareo! o mustră Teri. Bea-ți ceaiul cât e fierbinte și, pe urmă, treci la culcare, scumpo. Încă nu ești pe picioare.

— Nu, nu sunt.

Dar cuvintele ei aveau un sens mai profund, într-un fel, știa că Sky era, din nou, tulburat de gânduri. În seara aceea, când Sky nu sosise până la nouă, Teri îi sugeră lui Savvy să-l sune acasă, răspunse Hooker:

— Vrei să spui că nu te-a sunat?

Când ea confirmă, el îi spuse tot ce știa:

— Sky a plecat din oraș.

— Poftim?

— Da, scumpo. Și-a făcut bagajul și a plecat după-amiază. A zis că trebuie să se gândească la niște treburi. Dar, prostul, mi-a promis că te sună întâi. Îmi vine să-l strâng de gât pentru ce-ți face. Știi cumva despre ce e vorba? Savvy își ținea o mână peste mijloc și una pe inimă, receptorul stând între ureche și umăr.

— Nu știu sigur, Hooker, șopti ea, dar cred că e în legătură cu convingerea lui că n-are noroc.

— La naiba! izbucni el la celălalt capăt al firului. Credeam că nu mai are probleme din astea.

— Se pare că mai are. Uite ce e, nu vreau să te mai rețin. Probabil că ești ocupat. Mă suni tu când se întoarce?

— Îți promit solemn. Dar nu știu dacă o să poată vorbi cu tine.

— De ce?

— S-ar putea să-i fie greu să vorbească fără dinții din față! spuse el furios.

— Ah, Hooker! Ce m-aș face fără tine, oare?

— N-o să-ți dau niciodată ocazia să afli, draga mea. Acum odihnește-te și încearcă să nu-ți faci griji. Sunt sigur că Sky o să se-ntoarcă peste câteva zile.

— Aș vrea să fiu și eu la fel de sigură. Noapte bună,

Hooker. Și îți mulțumesc încă o dată. După ce închise, începu să plângă încet.

— Îl pierd, Teri. Și nu știu ce pot să fac. Nu pot să mă lupt cu fantomele.

Îmbrățișând-o, Teri începu să o legea încet.

— O să dormi bine în noaptea asta și o să vezi lucrurile altfel mâine.

— Ți-am spus vreodată că ești teribil de optimistă? o întreabă Savvy și se ridică încet, ducându-se în dormitor.

— Asta înseamnă că ar trebui să-mi controlez vederea? întreabă Teri privind-o cruciș și Savvy nu putu să nu râdă.

— Și capul!

Trecură trei nopți până când Savvy primi telefonul disperat al lui Hooker. Era după miezul nopții.

— Savvy, te simți destul de bine ca să vii până aici?

Ea se trezi instantaneu. Ațipise în fața televizorului vizionând un film. Teri plecase acasă, așa că ea era absolut singură.

— Ce este, Hooker? S-a-ntors Sky? A pățit ceva? auzindu-i mormăielile, strigă:

— Hooker! Sky e acolo?

— Trupul lui lipsit de valoare e aici, da, dar n-am idee unde-i sunt mințile, se răsti el, însă părea și îngrijorat. A venit acum vreo trei ore și a zis că vrea să stea de vorbă cu mine. M-am gândit că poate i-aș fi fost de vreun ajutor și m-am așezat să-l ascult. Dar el voia să și bea. A dat iama în băutura cumpărată pentru petrecerea de logodnă. Sincer să fiu, nu cred că se lasă până n-o termină. După primele trei pahare, eu am trecut la bere, dar el o ține în continuare, Savvy. Nu-i stă deloc în fire. N-a-ncercat niciodată să-și înenece

amarul într-o sticlă. Și vorbește încontinuu, de parcă ar fi un mesaj înregistrat.

— Ce zice? Inima îi bătea ca o tobă.

— Că nu are curaj să-și încerce norocul. Bombăne tot timpul că a vegheat asupra ta, că te-a ferit de criminali și răpitori, când o simplă apendicită ar fi putut să i te smulgă din brațe. Am încercat să-l asigur că te simți foarte bine, dar mi-a zis să tac și a continuat lista. A strigat că ai putea să mori la naștere și chiar să te omoare cineva când treci strada.

Deodată, se auzi un zgomot puternic.

— La naiba, Brady! Ți-am spus să stai liniștit! strigă Hooker, după care îi ceru scuze lui Savvy. Iartă-mă că am urlat în telefon, draga mea. Am o problemă aici. Bătrânul meu prieten se îmbată turtă! Savvy și-l imaginează pe Hooker uitându-se încruntat la Sky, care se clătina pe picioare. Nu se mai putu stăpâni și începu să plângă încet.

— Mă dau bătută, Hooker! șopti ea cu o voce întretăiată. Când o să se acrească bine, bagă-i capul într-un borcan și o să-l ducem la laborator la analiză.

— N-are nevoie de experți, draga mea. Numai de tine are nevoie, zise Hooker cu o voce senzuală, făcând-o să simtă fiori pe șira spinării.

Fără să vrea, se întrebă dacă ar fi fost mai ușor dacă s-ar fi îndrăgostit de superbul Stallion Man, decât să aibă o aventură furtunoasă cu prietenul sexy al acestuia. Bineînțeles că știa răspunsul chiar înainte să termine de explorat ideea. Amândoi erau niște creaturi complexe.

— Mă are, Hooker... dacă mă vrea, spuse ea trăgându-și nasul în receptor.

— Ascultă-mă, Savvy! o rugă el. Există o parte

întunecată a lui care se teme că o să te piardă exact când o să aibă mai multă nevoie de tine. A pierdut de atâtea ori în viață. Mama, când tocmai devenea bărbat, apoi bunicul și, în cele din urmă, tatăl. Acea scrisoare de adio l-a făcut să sufere enorm și a picat exact înainte de atacul asupra unității noastre. Toți au murit în ambuscada aceea, în afară de noi doi. Chiar și eșecul cu femeia aceea pe care n-o iubea l-a rănit. Nu înțelegi, Savvy? șopti el, având senzația că împărtășește o informație pe care jurase să o păstreze secretă. E teama lui lăuntrică, secretă.

— Nu mai pot să fac altceva, Hooker, spuse ea simțindu-se deodată lipsită de orice fărâmbă de energie. O să-și înfrunte singur acest demon. Hooker trebui să mai facă o ultimă încercare de a o convinge, chiar dacă însemna să o facă să se simtă vinovată:

— Uite ce e, el mi-a salvat viața. Și nu uita că te-a ajutat să-ți înfrunți teama secretă. Poate, zic poate, va trebui să-l salvezi și tu acum.

— Știi cum să atingi pe cineva unde îl doare cel mai tare, domnule Jablonski! spuse ea în timp ce lacrimile îi șiroiau pe obraji palizi.

— Ești singura persoană care-l poate ajuta să treacă peste momentul ăsta, Savvy. N-o să-mi cer scuze pentru metodele folosite, dacă te fac să te gândești. Îl iubesc pe omul ăsta!

— O să mă gândesc, promise ea cu un glas stins. Ai grijă de el pentru mine, Hooker. Și eu îl iubesc.

Puse receptorul în furcă încet și se lăsă jos pe podea, plângând în hohote, de parcă inima i s-ar fi făcut milioane de fărâme.

CAPITOLUL 10

Dacă cineva ar fi văzut-o pe Savvy în noaptea aceea, și-ar fi închipuit că suferise o depresie. Umblând prin casă, se apucă de curățenie, folosindu-și toată puterea din trupul încă slăbit. Stătea pe un scaun în cadă și freca faianța cu o periuță de dinți. Încercă să frece și podeaua, dar nu putea să stea prea mult în patru labe. În schimb, dădu cu ceară fiecare piesă de mobilier, până când acestea ajunseră să sclipească la fel ca într-o reclamă pentru soluții de lustruit. Respirând greu și asudând, schimbă așternutul de pe pat, dar nu putu să mai coboare să-l ducă pe cel murdar în camera de spălat. Când soarele răsărea pe deasupra coroanelor copacilor, ea ștergea geamul din dormitor. Pe la jumătatea acestuia se opri, căci îi distrase atenția o plantă care trebuia îngrijită.

Încerca să muncească, oricât de slăbită ar fi fost. Asta învățase de la mama ei. Când era tulburată, mama ei începea să curețe și să spele. Sustinea că așa gândea mai bine. Dar oricâtă energie ar fi consumat, Savvy știa că nu se afla deloc mai aproape de rezolvarea problemelor. Când sună telefonul la opt, se târî practic până la aparat și răspunse cu o voce ca a unui copil pierdut.

— Ce s-a întâmplat? o întrebă Teri, care avea un talent de a simți când era nevoie de ea.

— Lumea mea s-a prăbușit, zise Savvy începând să plângă în hohote. Nu știu ce să fac!

— Vin imediat. Legătura se întrerupse și, aproape înainte ca Savvy să pună receptorul în furcă, Teri urcă pe scară și bătu la ușă.

Când Savvy îi deschise, Teri era roșie la față pentru că alergase tot drumul, dar își îmbrățișa prietena și o lăsă să

plângă până când îi secară lacrimile.

— Acum, povestește-mi, o îndemnă ea și Savvy îi explică întreaga situație cu o voce întretăiată.

— Îi e teamă că o să mă piardă, zise ea suflându-și nasul. Într-un fel pervers, mă exclude din viața lui... pentru că îi e frică să riște.

Teri făcu ceai de plante pentru amândouă în timp ce se gândea la problemă.

— Vechiul clișeu potrivit căruia nimeni nu știe ce poate să aducă ziua de mâine n-o să fie de prea mare ajutor în cazul ăsta, bănuiesc. Sky a avut destule experiențe neplăcute. Aproape că se așteaptă să fie dezamăgit din nou, spuse Teri aruncându-i o privire întrebătoare. Încă îl mai iubești, nu?

— Mai mult decât am crezut vreodată că pot iubi un bărbat, recunosc Savvy frângându-și mâinile. Pur și simplu, nu știu ce să fac. Când văzu că prietena ei se pregătea să plângă din nou, Teri încercă puțină terapie de șoc.

— Ei, ar trebui să te gândești la un lucru. El e bărbatul potrivit pentru tine și o știi foarte bine! Tonul ei muștrător o făcu pe Savvy să lase capul în jos.

— Dumnezeu, nu începe și tu să mă faci să mă simt ca și cum ar fi vina mea!

Teri zâmbi ușor și observă cu plăcere că obrații i se coloraseră puțin.

— EU m-aș lupta să-l păstrez. Ce mi-ai tot spus săptămânile trecute despre el? Că n-a fost niciodată sigur de tine. Asta te-a deranjat mereu în fostele relații.

— Care au fost atât de multe! spuse Savvy cu sarcasm, încercând să o îndepărteze pe Teri de subiect pentru un timp.

— Au fost câteva. Și nu cred că poți să spui că a fost

posesiv. Și asta te enervează, nu?

— Exact, spuse Savvy încet, având impresia că mintea începe să-i funcționeze normal din nou. Trebuie să am spațiu ca să fiu eu însămi.

— Bine, punctă Teri vorbind mai mult ca un avocat. Am stabilit că nu e sigur de tine. Am mai stabilit și că nu e un tip gelos.

Se plimba încoace și încolo prin încăpere, bătându-și bărbia cu degetul arătător, îngândurată.

— Ceea ce avem aici este un bărbat care te iubește la nebunie și care se teme că Destinul i te va lua. Ți-aș sugera să-i oferi o doză foarte mare de dragoste. Asta ar trebui să-l convingă pe împielițat, spuse ea râzând încântată. Trebuie să-i dovedești că blestemul lui Black Brady a luat sfârșit.

— Dar cum?

— Făcându-i curte, Savvy.

— Poftim? izbucni ea neputând să nu râdă, în ciuda seriozității lui Teri.

— Aici sunt alte vremuri. Nicio femeie nu trebuie să stea acasă să aștepte să sune telefonul. Folosește-ți puțin din spiritul agresiv înnăscut și du-te la el.

— Crezi că s-ar putea să meargă? Conturul unui plan începu deja să i se formeze în minte.

— Ce ai de pierdut... în afară de bărbatul pe care-l iubești?

Teri își dădu seama după licărul din ochii lui Savvy că aceasta revenea printre cei vii.

— Încearcă! zise Teri. Și nu accepta un refuz.

O îmbrățișă încă o dată și îi dădu o palmă peste fund înainte să-și ia la revedere.

— Poți s-o faci, draga mea! Știu asta. Apoi închise ușa

încet în urma ei, lăsând-o în mijlocul unei mulțimi de posibilități.

Luând o foaie de hârtie și un stilou, Savvy se așează în patul ei imens, cu picioarele încrucișate, gândindu-se. În cele din urmă, începu să-și schițeze planul de atac. Lupta pentru bărbatul ei, își spuse ea curajoasă. Era război! Dar unul în care ambele părți ieșeau victorioase. Scrise până când adormi și se trezi după-amiaza târziu. Planul scris era proptit de cealaltă pernă, de parcă ar fi fost un afiș care anunța întoarcerea trupului zvelt și puternic al lui Sky Brady lângă ea.

Când se trezi, scotoci prin frigider, căci i se făcuse foame deodată, fiindcă nu mâncase din seara precedentă. Pregătindu-se pentru luptă, făcu un duș și se spală pe cap. Dușul o revitalizează. A doua zi dimineață, avea să înceapă lupta pentru inima lui Sky. Se hotărâse să acorde planului șapte zile până la succes, dar se rugă să nu dureze o săptămână întreagă; deja îi era atât de dor de el! Dar avea să-i acorde o săptămână... șapte zile.

Și dacă nu mergea? Își încercă ea inima vulnerabilă. Strigătul de protest îi rămase în gâtlee când se gândi la posibilitatea unui eșec.

— Nu! Nu, nu, nu, nu! exclamă ea. Nici măcar n-o să mă gândesc la eșec. Nu acum!

Primul pachet sosi la reședința Brady vineri dimineața devreme. Hooker deschise și îi dădu bacșiș băiatului care îl adusese. Recunoscând hârtia viu colorată care era simbolul companiei lui Sky, se duse în spate și trânti pachetul în brațele lui Sky, acesta fiind luat complet prin surprindere. Mișcarea lui bruscă de a prinde pachetul îl făcu să scoată un

geamăt de protest. Nici ochelarii de soare, nici orele petrecute la plajă cu o zi în urmă nu șterseseră urmele mahnirei.

— La naiba, Hooker! Știi doar că sunt pe moarte! Hooker râse zgomotos, enervându-și prietenul și mai tare.

— M-am gândit că ai vrea să primești acest pachet surpriză cât mai repede cu putință, spuse el continuând să râdă. Se pare că e de la noua ta asociată.

Fără să mai scoată un cuvânt se întoarse la bucătărie, unde prepara unul din meniurile lui delicioase. Sky se uită cu teamă la pachet. Abia avu putere să rupă învelitoarea și imediat după aceea sări surprins, ceea ce îi provocă o durere de cap și mai mare, când un balon multicolor țâșni din cutie. De el era legată o panglică aurie de care erau prinse un bilet și un fluier de poliție. Atinse fluierul dându-și seama că era cel pe care i-l dăduse el pentru siguranță când alerga dimineața. Trebui să-și mijească ochii și să citească foarte, foarte încet. *„Data viitoare când mai pleci la plimbare, folosește asta. Ar putea să-ți salveze capul”*.

Hooker nu își putu stăpâni curiozitatea și se întoarse în grădină pentru a vedea ce conținea pachetul. Aplecându-se citi biletul și apoi vârî fluierul în gură, scoțând un sunet asurzitor.

— Simpatică idee, spuse el, întorcându-se imediat la bucătărie, deoarece Sky își ținea capul între mâinile tremurătoare, încercând să-și protejeze creierul.

Ajungând la bucătărie, Hooker urlă ca un nebun timp de un minut întreg, uitându-se pe furiș peste umăr să vadă dacă nu cumva venea Sky după el. Ascultă. Liniște și pace, își spuse el râzând în sinea lui. Apoi i se făcu milă de prietenul lui și îi prepară un *Bloody Mary*. Însă pasul îi era mai ușor

când se întoarse cu băutura.

Savvy începuse să lupte!

Sâmbătă sosi cel de-al doilea cadou. Nevrând să mai suporte vreo glumă de-a lui Hooker, Sky luă cutia în camera lui și încuie ușa. Așezându-se pe marginea patului, scoase învelitoarea. Alt bilet și o bucată de hârtie groasă se legăna prinsă de ață. Pe bilet scria: „*lipește-ți asta pe frunte, geniule!*”

Se duse la baie și aprinse lumina. După trei zile, capul tot îl mai durea. De ce? se întrebă. Răspunsul era evident – Savvy! Stând în fața oglinzii, puse bucata de hârtie groasă în palmă. Aproape imediat se văzu scrisul, dar el nu putea citi. Își dădu seama că era scris invers și își lipi repede hârtia pe frunte, pentru că mesajul începea să dispară deja. Aplecându-se în față, citi: „*Eu sunt singura persoană din lume care poate să-ți vindece febra. Savvy*”.

Știind că acea afirmație era adevărată, dar nedumerit de faptul că ea avusese tupeul să o spună, înghesui obiectele înapoi în cutie și puse capacul. Își petrecu tot restul zilei înotând și gândindu-se. Și refuzând să-i răspundă lui Hooker la întrebările legate de conținutul cutiei.

Balonul de duminică era de un galben strălucitor. De ață era atârnată o lupă micuță. „*E elementară, dragul meu Skylar. Indiciul? Te iubesc*”, spunea mesajul lui Savvy.

Luni, Sky era chiar nervos, întrebându-se ce avea să mai urmeze. Descoperi că era pe jumătate supărat, pe jumătate nerăbdător să vadă repriza din ziua următoare. Un balon verde îi sări în față și de ață era agățat un set de stegulețe. Pe bilet scria: „*Mesajul e dor. Am nevoie de tine*”.

Sky nu se putu abține să nu zâmbească. Era o femeie căreia îi plăcea lupta, își spuse el, simțind o fărâmă de

respect față de curajul ei. Apoi, partea întunecată îi șterse zâmbetul de pe buze.

— O să se sature de jocul ăsta destul de curând. Dar Savvy făcuse un legământ... și nu obișnuia să renunțe!

În seara aceea, lucră în atelierul de acasă, pregătind cadoul de marți. De data aceasta, folosi o cutie mult mai mare pentru a-i încăpea surpriza. Umpluse mai mult de o duzină de baloane lungi și subțiri, de diferite culori, răsucindu-le și îndoiindu-le, formând o grămadă contorsionată. Le agăță apoi de un balon purpuriu împreună cu un bilet.

— Sper că acest mesaj îl trimite zburând înapoi, spuse ea cu glas tare, recitind cuvintele scrise din inimă, știind că nu era decât adevărul.

A doua zi dimineată, Hooker îl găsi pe Sky strângând în brațe mulțimea de baloane întortocheate. Luă tăcut biletul dintre degetele lui rigide și îl citi. „*Sunt toată numai noduri pentru că te doresc*”. Clătinând din cap cu tristețe, îi aruncă o privire lui Sky și văzu expresia de durere de pe chipul lui bronzat.

— Cedezi, băiete, remarcă el. De ce nu vă împăcați?

Sky scutură din cap cu tristețe. Dragostea era ce era, își spuse Hooker. Făcând o ultimă încercare, zise:

— La naiba, omule, te iubește! Și tu o iubești pe ea. Du-te după ea!

Neprimind răspunsul dorit, ridică mâinile dezgustat și se întoarse la bucătărie pentru a-și macină nervii făcând o pâine de secară. Frământa aluatul și își spunea că nu cunoscuse în viața lui individ atât de încăpățânat și de prost ca Sky Brady.

Fără ca perechea de despărțiți să știe, Teri și Hooker

încercaseră să se mențină la curent cu toate evenimentele. În timp ce Hooker se învârtea și îmboldea în casa Brady, Teri continua să o încurajeze pe Savvy să nu cedeze. Marți seara, când Savvy pregătea cea de-a șasea cutie, Teri văzu că prietena ei era gata să se recunoască învinsă.

— Nu poți să renunți, o rugă ea, ținând balonul albastru, în timp ce Savvy agăța de ață o păpușă-clovn cu chipul trist. Plângea când scria mesajul. Era un plâns îndurerat al inimii ei frânte. Teri îl citi când îl legă de gâtul păpușii. *„Nu e amuzant să fac pe clovnul fără Superman-ul meu”*.

Teri trebui să înghită în sec ca să nu i se alăture. Bătând-o pe umăr, încercă eroic să-i reînvie spiritul de luptă.

— Ai șapte zile, Savvy. Deci, mai ai o încercare, nu? Ea încuviință deznădăduită.

— Ce ai de gând să faci pentru ultima zi?

— Prăpăd, spuse ea râzând cu tristețe.

— Păstrezi cele mai bune arme pentru la urmă, nu?

— Cam așa ceva. Terminând de împachetat, Savvy puse cutia lângă ușa, de la intrare pentru a o lua mașina care trecea la șapte dimineața.

— Ce faci mâine seară, Teri?

Savvy nu ieșise nicăieri toată săptămâna și se simțea izolată de restul lumii.

— N-ai vrea să mergem la un film? Teri roși și râse nervoasă.

— N-o să-ți vină să crezi, dar Hooker m-a invitat la cină și la dans.

— Și de ce să nu-mi vină să cred? Ești o femeie frumoasă care merită orice bărbat.

— Bine, dar Stallion Man! exclamă Teri dându-și ochii

peste cap.

— E un om bun, zise Savvy zâmbind. Să nu crezi tot ce se spune despre el. E un tip de bază atunci când e nevoie, crede-mă.

— Poți să vii și tu cu noi, dacă vrei, spuse Teri veselă. Sunt sigură că Hooker nu s-ar supăra. Savvy râse.

— Ah, știi! Oricum, mai am o zi de luptă... și cred c-ar fi mai bine să stau pe metereze. O îmbrățișă și o conduse la ușa.

— Știi, n-am înțeles niciodată ce însemna expresia „*prizoniera iubirii*”. Acum cred că înțeleg. E o viață de singurătate.

— Te sun mâine dimineață, bine? Facem o plimbare și o să te simți mai bine.

Savvy fu de acord, dar știa că nu avea să se mai simtă bine... până când Sky nu se întorcea la ea.

Sky stătea în biroul lui, vizionând o reluare a filmului *Happy Days*. Bău dintr-o sticlă de bere caldă și își aprinse încă o țigară – ultima din cel de-al doilea pachet din ziua aceea. Își simți gura uscată. Nici măcar berea nu putea să alunge gustul oribil al atâtor țigări. Când Hooker se duse să-l vadă înainte să plece, adulmecă în aer dezgustat și deschise larg ușa – fereastră pentru a aerisi încăperea.

— Dumnezeule, Brady, miroase ca într-o cârciumă mizerabilă, spuse el dând din brațe și plângându-se că mirosul avea să-i pătrundă în superbul costum negru.

— Cine te-a rugat să stai aici? mormăi Sky. Iar asta este bere de import... nu este ieftină, Jablonski!

— Ești o dulceată în seara asta. Toată săptămâna încercase să discute cu prietenul său, să-l convingă de faptul

că face cea mai mare greșeală a vieții lui. Ba îl chemase și pe Jake Connelly, pentru a-l ajuta, dar Sky rămăsese de neclintit.

— La naiba, Brady: Când naiba ai de gând să te duci la Savvy? Dacă n-o faci, n-o să mai fi niciodată fericit. Sky termină berea morocănos și stinse țigara într-o scrumieră arhiplină.

— O să vorbesc cu ea când o să fiu pregătit, Hooker. S-ar putea ca asta să nu se-ntâmple niciodată... așa că mai lasă-mă-n pace!

Hooker nu îl mai văzuse niciodată atât de tulburat. Nici chiar după acțiunea din străinătate, încercase din răputeri să-l convingă să se răzgândească. Nu putea să mai facă altceva decât să ridice din umeri și să-i ureze noapte bună.

— N-o să întârzii prea mult. Ah, apropo, mâine seară merg cu Teri Pegasus la cină și la dans. Lui Sky i se luminaseră ochii când auzi de cea mai bună prietenă a lui Savvy.

— Vezi dacă poți să afli ce mai face Savvy, da?

Hooker pufni disprețuitor și scoase o mulțime de înjurături care ar fi șocat mulți bărbați chiar, însă Sky nici măcar nu-și înălță sprâncenele.

— Dacă vrei să știi dacă a fost la fel de tristă ca tine săptămâna asta, răspunsul e da! După ce îi mai spuse că era un prost care vrea să distrugă viețile a doi din cei mai buni prieteni ai lui, Hooker refuză să mai răspundă la vreo întrebare.

Plecă, lăsând urme de cauciucuri pe alee. Sky își petrecu restul serii în dormitor, gândindu-se la fiecare balon cu mesajul său și la simbolul iubirii lui Savvy. Îi era atât de dor de ea, încât avea impresia că sânğerează pe dinăuntru.

A doua zi dimineată, când primi cea de-a șasea cutie, o

deschise repede, într-un fel sperând că ea ar fi putut să-l forțeze să stea deoparte. Când clovnul cu chipul trist apărură din pachet, el zâmbi fără să vrea. Cuvintele ei îi amintiră de prima lor întâlnire, când Savvy fusese cel mai trist clovn din oraș și el o salvase devenind Superman-ul ei personal. Dorința era atât de mare, încât îi provoca durere. Cum putea Destinul să fie atât de crud încât să-l arunce într-o situație în care, în loc să dețină controlul, el își pierduse inima? Înjură furios.

— Dragostea nu-i pentru mine, fir-ar să fie, urlă el. Sunt blestemat! I-aș face viața mizerabilă lui Savvy.

Nesuportând să mai stea în casă nicio clipă în plus, vârî balonul înapoi în cutie și închise capacul. Aruncând-o într-un colț al holului de la intrare, scoase cheile din buzunar și dădu fuga la mașină. Chinurile prin care trecea sufletește lăsaseră semne pe chipul lui. În săptămâna aceea infernală, îmbătrânise cu zece ani. Porni motorul, ieși de pe alee și se îndreptă spre nord.

În subconștientul lui trebuia să fi știut unde merge. Cu toate acestea, fu sincer surprins când opri pe drumul pustiu de la marginea proprietății lui. Zdruncinat și încă tulburat, coborî din mașină și merse spre vârful celei mai apropiate coline, oprindu-se după poarta cimitirului familiei. Ochii i se umplură de lacrimi când se uită de la un mormânt la altul. În dreapta erau pietrele funerare ale lui Pappy și ale soției sale, pe care Sky nu o cunoscuse niciodată. În mijloc erau mormintele părinților lui, Clara și Benjamin Brady. Pe stânga, mai în spate, erau pietrele funerare care marcau locurile de veci ale străbunicilor lui. Știa că, atunci când avea să vină timpul, și el o să fie îngropat acolo. Într-un fel, era un gând liniștitor. Totuși, în locul în care ar fi trebuit să-i fie

inima, avea o senzație de gol. Își închipui ce avea să scrie pe piatra lui funerară: *Aici se odihnește Skylar Brady. A cunoscut iubirea, dar nu i s-a permis niciodată să o păstreze mult timp.*

Prăbușindu-se în genunchi, suspină pentru prima oară de când era adult. Plânse pentru tot ce pierduse. Plânse pentru tot ce ar fi putut să fie.

Închis în durerea lui, nu auzi pașii vechiului său prieten, domnul Jablonski, tatăl lui Hooker. Acesta îi atinse ușor umerii, care tresăriră sub forța suspinelor, dându-i de știre că era acolo. Sky își înghiți repede lacrimile și își trecu mâneca peste fața îmbujorată.

— Salut, Pop, zise el tușind pentru a-și ascunde stânjeneala și tristețea. Ce vânt te aduce pe-aici?

— Mi-am închipuit că o să te găsesc aici, Sky. Hooker a sunat cu puțin timp în urmă și m-a rugat să fiu cu ochii pe tine când a văzut că ai luat-o spre nord, îi explică el. Aici vii de fiecare dată când n-ai unde să te duci în altă parte. Sky încuviință și se ridică în picioare.

— Acum mă simt bine, Pop. Am avut o mică problemă de înfruntat. Domnul Jablonski își miji ochii din cauza soarelui și păru să vadă direct prin Sky.

— N-ai înfruntat-o, fiule. Nu crezi că ar fi momentul s-o faci?

Își strânse umerii musculoși ca într-o menghină.

— Du-te la ea, băiete. Un minut alături de femeia pe care o iubești merită orice risc. Nu pricepi?

— Mi-e foarte greu să tot încerc, Pop, zise el vrând să facă, de fapt, ce îi sugerase prietenul lui. Nu cred că mai suport încă o dezamăgire. Doare prea mult.

— Aiureli! Sky își înălță capul surprins. Era singurul lucru mai apropiat de o înjurătură pe care îl auzise ieșind din

gura domnului Jablonski.

— Acum te doare, nu? Du-te la ea!

Privindu-l în ochi, îi puse o ultimă întrebare.

— O iubești, nu-i așa? Un zâmbet amar apăru pe buzele lui Sky.

— Mai mult decât pot să exprim în cuvinte, Pop. Îmbrățișându-l încurajator, domnul Jablonski spuse iarăși:

— Atunci, du-te la ea, fiule. Du-te la ea.

Întorcându-se spre casa lui din oraș, Sky auzi păsările ciripind și îi plăcu atingerea caldă a soarelui care își trimitea razele asupra mașinii lui deschise. Râzând ușurat, de parcă i-ar fi fost luată de pe umeri povara întregii lumi, vedea viața într-o cu totul altă lumină. Avea să se ducă la Savvy. Se hotărâse. Dar, până când intră pe aleea casei lui, zâmbetul exuberant îi dispăruse de pe buze. „*Dacă s-a săturat să tot aștepte?* se întrebă el. Trebuie să am un plan cu care s-o conving că o să reușim... împreună!”

Își petrecu restul zilei formulându-și strategia.

CAPITOLUL 11

Ziua de miercuri fu cea mai lungă din viața lui Savvy. Sperase că Sky avea să se întoarcă la ea după ce îi adusese aminte de prima lor întâlnire. Dar telefonul rămânea mut pe perete. Nu i se oferă nici măcar ocazia unei alarme false. Toate telefoanele de afaceri se primeau acum la un alt număr. Se plimba prin apartament deprimată. Nu mai avea nimic de curățat și de lustruit. Mama ei ar fi fost mândră de ea, își spuse cu tristețe. Buletinul de știri de la televizor care, de obicei, o interesa, în ziua aceea nu-i atrase atenția. Revistele de specialitate pe care ar fi trebuit să le citească

erau aruncate în dezordine pe jos când se ridica brusc de pe canapea și începea să se plimbe din nou de colo-colo. Neavând altceva de făcut, ambala ultimul pachet pentru Sky stând în mijlocul patului și se muștră fiindcă nu făcuse o treabă bună. Acea era ultima ei șansă. Trebuia să pregătească totul cât putea de bine! Furioasă, începu din nou și se forță să se concentreze până când se termina totul. Apoi așează cutia jos, lângă măsuta ei de toaletă, gata pentru a fi expediată a doua zi dimineața. Spre seară, se duse la telefon de cel puțin o duzină de ori ca să-l sune pe Sky, să-l roage să se întoarcă.

De patru ori își luase și cheile camionetei, pentru a se duce la el acasă. Ezita în fața ușii și se întorcea. Ultima oară se afla chiar în camionetă, cu motorul pornit, gata de plecare, dar știa că nu se putea duce la el. Dacă Sky nu-și învingea demonii, ea nu avea nicio șansă. Da, încercase să-l ajute în cel mai bun mod pe care îl știa. Așa cum spusese și Teri, era un om pentru care merita să lupti, dar cum se putea lupta contra unor temeri imaginare?

„Oh, Doamne, te rog, adu-l înapoi la mine!”

Când veni seara, Sky era pregătit pentru întâlnire. Îngrămădi cu grijă toate cutiile cu baloane în mașină și porni încet spre locuința ei. Se rugă înnebunit ca ea să-i acorde o șansă să se revanșeze pentru săptămâna aceea plină de amărăciune.

Savvy stătea pe canapea, încercând să citească. Tresări brusc în clipa în care auzi zgomotul familiar al mașinii lui. Când auzi portiera trântindu-se, sări de pe canapea și își lipi fața de ușa de sticlă care dădea pe balcon, chinuindu-se să-i zărească silueta iubită. Dar nu văzu decât o grămadă de

baloane în culorile curcubeului care pluteau deasupra trotuarului. Încercă să-și stăpânească tremurul degetelor când își dădu părul la o parte de pe fața îmbujorată. Un zâmbet tremurător apăru și dispăru, căci ea exersa controlul asupra feței. Venea Sky!

Rămase în mijlocul sufrageriei, încremenită, ascultând pașii pe scări. Sări ca arsă când auzi o bătaie șovăitoare în ușă. În clipa următoare, dădu fuga și deschise ușa larg. Totuși nu se așteptase la ceea ce-i vedeau ochii. În locul lui Sky era clownul cel mai trist pe care îl văzuse ea vreodată.

— Sky? Sky, tu ești? Persoana încuviință cu o mișcare chinută și lentă și intră în sufragerie târșându-și picioarele. Se uită la ea cu niște ochi ca ai unui câine de vânătoare campion. O comparație potrivită, după părerea ei.

Se părea că nu avea să găsească niște cuvinte potrivite pentru a-și exprima tristețea și singurătatea. Nu avea să vorbească. Stătea acolo, cu costumul lui de clown: nas de un roșu deschis, buze conturate cu alb, exprimând tristețea, două forme de diamant albastre pictate pe pleoape și o lacrimă sclipitoare desenată pe obrazul lui întunecat. O durea sufletul numai când se uita la expresia lui de tristețe. Ce ar fi trebuit să facă? se întrebă ea înnebunită. Să-i ceară să se explice? „*Oh, Doamne, spune-mi ce să fac*”. Răspunsul veni ca la un semn. Se uită în ochii lui triști și șopti:

— Voiai să-mi spui ceva? Deodată el începu să dea din cap afirmativ atât de tare, încât se temu să nu își rupă gâtul. Un zâmbet slab îi apăru pe buze când observă că însoțitorii lui – baloanele – pluteau în jurul lui.

— Continuă, clown trist. Ai toată atenția mea, îl încuraja ea, închizând ușa.

Mimând un program pus la cale cu grijă, se făcu înțeleș

și Savvy interpretă.

Încleștându-și mâinile pe piept, el îi arată cât de trist se simțea. Ținu mâinile în așa fel, încât să pară că sparge un obiect imaginar și apoi arată spre inimă.

— Ești foarte, foarte trist. Ți se frânge inima.

Își frecă reverul zdrențuit pentru a sublinia cuvintele ei, după care mimă un joben deasupra pălăriei lui uzate.

— Vrei să spui că ești un nătâng? Un prost?

El dădu iarăși afirmativ din cap.

— Poate că amândoi am fost proști, nu? Îndrăzni ea cu o voce tremurătoare.

În loc de răspuns, el înălță din umeri și-și înălță sprâncenele triste. Apoi își lipi mâinile ca pentru o rugăciune și îngenunche în fața ei.

— N-ai nevoie de iertare, dragul meu, murmură ea. N-ai nevoie decât de dragostea mea, așa cum am și eu nevoie de a ta. De asta vom avea nevoie întotdeauna, Sky.

El se ridică încet și cu un zâmbet timid încercă să contrazică trăsăturile triste machiate. Ochii, deși erau desenați în așa fel încât să exprime melancolie, începură să prindă viață. În cele din urmă, bătu din palme într-o bucurie mută și își frecă zona din dreptul inimii ca și cum ar fi fost mai vesel. După aceea, scoase din haina zdrențuită o inimă mare și roșie din carton – întreagă și nepătată.

Îi oferă încet omagiu lui. Savvy îl primi cu ochii în lacrimi.

— Vrei să fim împreună... pentru totdeauna? Când el încuviință, ea zâmbi absurd. Aștepta declarația aceea de o viață întreagă.

— Oh, dragul meu, și eu vreau asta. Sky îi sărută ușor vârfurile degetelor și își declară dragostea eternă mișcând

măinile ca și cum ar fi imitat bătăile inimii, arătându-i lui Savvy că bătea numai pentru ea. Copleșită de bucurie, ea desfăcu baloanele și, chicotind de emoție, le lăsă să se înalțe spre tavan, unul câte unul.

Atinse fluierul de poliție.

— Pun pariu că ai avut o mahmureală îngrozitoare, nu?

Expresia lui de disperare, când dădu ochii peste cap și își luă capul în mâini, o făcu să râdă ușor. Îl privi prin lupă și îl surprinse făcându-i cu ochiul.

— Te iubesc, știi asta, nu? El zâmbi larg când o auzi.

Jucându-se cu stegulețele, ea se grăbi să adauge:

— Și am nevoie de tine. El se împinse cu degetul mare în piept și ridică două degete, mimând:

— Și eu! Jucându-se cu micuța păpușă-clovn, ea șopti răgușită:

— Săptămâna asta n-a fost deloc amuzantă, Skylar Brady.

Neputând să mai reziste, Sky o îmbrățișă brusc și o sărută cu tot ce avea în el.

— Te rog, putem să ne sărutăm și să ne împăcăm acum? întrebă el.

Ea râse, răsuflând ușurată.

— E puțin cam târziu ca să-ntrebi asta, nu?

— Ah, scumpa mea, șopti el simțind cum dispărea durerea provocată de despărțirea lor de câteva zile. N-am știut de mine săptămâna asta. Îmi pare nespus de rău că ți-am provocat atâta durere. Dar mi-era atât de teamă că n-o să iasă nimic. Nu pentru că nu m-ai iubi sau pentru că nu te-aș iubi, se grăbi el să explice. Pur și simplu, nu credeam că o să te pot păstra lângă mine tot restul vieții.

Savvy îi scoase pălăria și mănușile rupte, apoi lăsă

haina să-i cadă pe podea.

— Acum nu mai scapi de mine, Brady. Formăm o echipă pentru vecie... și să știi că vorbesc serios! spuse ea împingându-l spre ușa băii.

— Sunt perfect de acord cu tine în problema asta, partenero.

Făcură duș împreună, șamponându-și părul reciproc și spumându-și trupurile. Când ajunseră să se limpezească, amândoi respirau atât de neregulat, încât niciunul din ei nu vru să mai piardă timpul ștergându-se. Deodată, deveni absolut imperativ să facă dragoste pentru a pecetlui legământul pentru o viață împreună... de data aceasta, pentru totdeauna. Savvy se cuibări în îmbrățișarea lui când el o luă pe sus și o duse în pat.

Căzură împreună pe saltea, nevrând, poate neputând să se desprindă unul de celălalt. Sky îi linse picăturile de apă de pe piele, de la gât până la vârfurile degetelor de la picioare. Ea se zvârcoli sub trupul lui înfierbântat și excitat simțindu-i părul moale de pe corp. Apoi, pe măsură ce atingerea lui devenea mai îndrăzneță, îndemnând-o să-l urmeze spre momentul sublim al eliberării, ea pregăti drumul, deschizându-și trupul pentru pasiunea lui fierbinte.

— Acum, scumpul meu Sky, strigă ea, înălțându-și soldurile pentru a-i întâmpina împungerea. Fă-mă să uit despărțirea. El se mișcă din ce în ce mai repede, pătrunzând în ea din ce în ce mai adânc, murmurându-i cuvinte care ei i se păreau extrem de erotice.

— Vino și zboară cu mine, iubito. Să zburăm amândoi spre cer și să explorăm universul.

— Da, oh, da, strigă ea. Tu ești lumea mea... universul meu... tu ești Sky al meu!

Strigătele lor de bucuria împăcării își găsiseră ecoul în încăperea întunecată. Cele două voci se contopiră în același moment cu trupurile, în momentul final. Oftând și murmurând cuvinte de iubire, amândoi străbătură partea luminoasă a iubirii, rămânând scâldați în ceața călătoriei și a lacrimilor lor. Niciun bărbat sau femeie nu a simțit vreodată atâta fericire și liniște sufletească.

Mai târziu, când își reînnoiau planurile de viitor și discutau din nou despre petrecerea de logodnă, Sky îi zâmbi lui Savvy și apoi râse în hohote. Fericirea lui nu cunoștea margini. Era cu femeia pe care o iubea mai mult decât viața însăși.

— Deci, frumoasă doamnă, zise el cuibărindu-și capul blond între sânii ei, cât timp aveai de gând să continui bombardamentul?

— Am jurat că o să-ți ofer tratamentul complet... șapte zile.

— N-am primit decât șase, spuse el bucurându-se de senzația pe care i-o dădea trupul ei care se unduia sub al lui când el îi sugea lacom un sfârc trandafiriu cu țința cafenie. Ce era ultimul?

Râzând în hohote, ea îl împinse ușor la o parte și se duse să ia cutia care mai rămăsese de expediat. I-o dădu și licărul din ochii ei îl preveni că trebuia să fie pregătit. El dezveli cutia cu grijă, felicitând-o pentru priceperea de a împacheta și, în sinea lui, îi plăcea nerăbdarea ei crescândă. Când balonul țâșni afară, Sky îl prinse de ață și se uită uimit la perechea de botoșei care atârnavă chiar în fața ochilor lui. Mesajul aproape că îl făcu să sară prin tavan! „*Te-ai mai uitat în calendar în ultima vreme?*” scria.

El țâșni în picioare și o apucă de brațe, forțând-o să-l

privească în ochi.

— Ești însărcinată, iubito?

Ea îi savura chinul. El aproape că delira de fericire, dar era și îngrijorat pentru că o făcuse să sufere atât de mult în ultimele zile.

— Savvy, șopti el răgușit, suntem însărcinați? Ea nu suportă să-l mai tortureze și zâmbi veselă.

— Nu! Sky se prăbuși imediat pe pat cu Savvy în brațe.

— Nu știu dacă sunt trist că nu suntem sau furios pentru că nu suntem, se plânse el continuând să tragă aer în piept. De ce naiba ai făcut așa ceva, Savena Alexander, aproape Brady? Ea se cuibări lângă el, savurându-i mirosul curat al pielii, fiind cât pe ce să leșine când îl simți sub ea.

— M-am gândit că mesajul ăsta ori te va aduce la mine... ori te va face să fugi mâncând pământul, zise ea gemând ușor când el începu să-i exploreze anumite zone erogene. A fost o idee nebunească, Sky. N-am încercat niciodată să te prind așa, dragul meu.

El continuă să-i excite și să-i maseze trupul până când ea nu mai suportă să stea nemișcată și începu să se împingă spre masculinitatea lui pulsândă. Sky o ridică deasupra lui ca și cum ar fi fost ușoară ca fulgul și o așeză pe șoldurile lui unduitoare. O trase în jos ca să o sărute, în timp ce trupul ei începu să se miște fără voia ei. Atunci, el îi șopti la ureche, făcând-o să simtă flăcări în tot trupul.

— Nu-i o idee chiar atât de nebunească, spuse el îngândurat. Mă predau, iubito.

Apoi o lăsă în jos, începând să o ridice și să o coboare cu mișcări pline de pasiune. Culoarea ochilor lui, după cum observă ea fascinată, devenise un albastru indigo.

— Haide, Savvy, o îndemnă el. Prinde-mă!

SFÂRȘIT